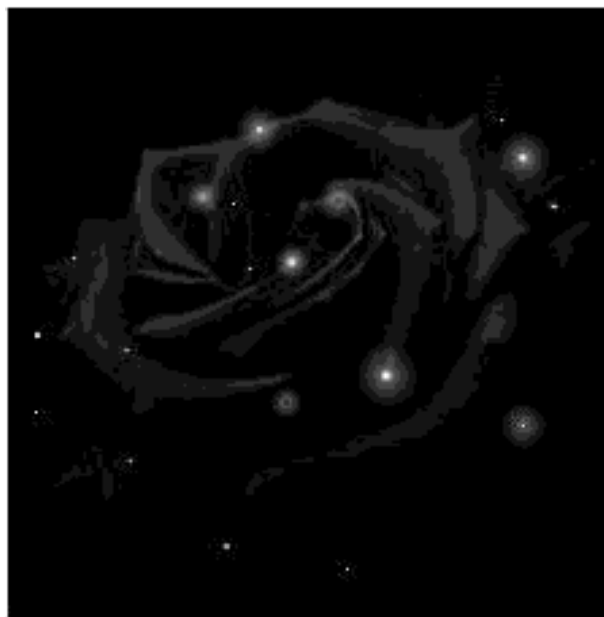

Virkelighet Det gjør vondt

Bare når vi skriver trudi die skrijving kan være i kraftig! Denne gangen leser vi og føler ... og virkeligheten gjør vondt, men den er der og det er med henne vi må forholde oss til hver dag på best mulig måte, det kan vi ikke gjøre... fordi de vet for mye!

Bare når skrijvingen ler av sannheten, kan skrijvingen se så mye! Denne gangen leser vi og vi føler...og virkeligheten gjør vondt, men den er der og det er den vi må forholde oss til daglig, på best mulig måte, sier slbios... DU D8 Wlgazes mD2-taiv, poiv også elev vabeni mye!

Jeg elsker deg mer enn antall slag i hjertet mitt...

Jeg puster, du puster, den samme luften av kjærlighet.

Jeg er alle fargene som setter farge på din verden...

For meg, for deg og for dem som elsker meg.

En dag plantet du en rot i hjertet mitt. I dag heter det treet kjærlighet til livet.
Det kan aldri rykkes opp med roten, for det lever inne i meg.

Transformator

Balanse mellom strålende
krefter som endrer
virkeligheten.

Elektrisk panel

Kontrollerer posisjoner og
destinasjoner for den universelle strømmen.

Strålende solskinn

Lys opp dypet
av den jordiske naturen.

Lyskilde

De faller som dråper til jorden i
denne kilden av liv og lys.

Ville vesten

Den søker uopphørlig etter unormale
bevegelser.

Elektriske støt

Støyende nerver blinker
med elektriske hjertesjokk.

Elektromagnetiske bølger

Tanker kommer og går
bølgende rundt bølgesyklusen.

Tallet

Elektrisk strøm

Denne strømmen går gjennom
kroppen min og fører meg inn i
bølgenes kretsløp.

Elektrisk impuls

Jeg rystes av impulser som
sirkulerer elektrisk.

Sannhetens lys

Sannheten skinner klart når den
oppdages på impuls.

Blackout

De plagede stemmene
forstummer i den lysende
følelsen av å være til.

Glødende stearinlys

Den akkumulerte smerten
antennes av den smeltede

voksen.

Elektriske dører

De åpner seg forsiktig ved berøring,
men lukker seg uten at de rekker å
åpne seg.

Elektrisk motorsag

Kutt røttene til hatet som
vibrerer med mørk energi.

Elektrokusjonert

Innhyllet i lysende røyk som
sletter minnet.

Elektromagnetisk turbulens

De beveges i tumultariske sinn av
uendelige elektromagnetismer.

Elektrifiserende stråle

Som et elektrifiserende lyn som
lammer det energiske sinnet.

Uhyggelige lys

Hvert vesen har et uhyggelig,
elektrifiserende lys av blinker.

Blinkende lys

Blinkende lys plager
passering av likestrøm.

Ugjennomsiktig lys

Ugjennomsiktige lys lyser opp
fantastiske vesener i det mørke
lyset.

Elektriske ledninger

Elektriske ledninger går gjennom
kroppen min og vibrerer av energi.

10. Elektrisk krets

Jeg klatrer mot den 10. kretsen
og det oppstår et uheldelig strømbrudd.

Elektrisk fall

Jeg falt i staver over ordene
om ekstase og opplevelser.

Lett kutt

Skarpe, lyse ekkoer,
glødende av lys fanger de inn den knuste stemmen.

Skimrende mørke

Vandrende vesener blinker
med uklar øyeorientering.

Fluorescens

De blomstrer og faller som
torden i alle retninger.

"Overskygging

Stikkende lyn blender
gleden av andres følelser og blikk.

Glødende

Dype lysbuer krysser hverandre i
sjelen din og holder fast i
elektroden.
dynamiske og glødende støt.

Elektrokutabel

Som et lysglimt som hamrer
følelsers inkongruens
som roper etter et sterkt og bestemt lys.

Fravær av skumring

Jeg krøller meg forsiktig sammen i lyset
av mitt vesen, og henrykker meg forsiktig med lyn.

Erindringer

Jeg våkner opp oppslukt av en lys dag, forbereder
meg på å komme ut av mørket og med Kraften
av lys, vil jeg distribuere kraft og energi
til hele stjernesamfunnet.

Truende lys

Disse rekonvalesenslysene truer,
som plager oss og varslar om farer.

Nærværslis

Lyset som følger deg i stille stunder, som du ikke
kan konfrontere, men som skremmer i det skjulte.

Rødt lys

Det intense røde lyset blokkerer
nerver som får fart på seg.

Sjokk

Brå og forurensende sjokk invaderer
sinnnet uten impulser.

Selskapets lys

Å belyse det som ikke er
åpenbart og som ikke kjenner
lyset fra selskapet.

Torden

Torden runger og knusende lyder
tørster etter nytelse.

Kraftig lys

Kraftige lys fordømmer
andre liv enn de som instrueres av stemmer.

Pøkker

Som kraftige, gjennomtrengende
stråler som kutter bånd som er
umulige å forene.

Frostet lys

De formørker samvittigheten
når de gjennomtrenges av tette lysstråler.

Intensivt lys

Tåken i det svarte lyset lyser intenst opp.

Lysende kosmisk

Som et dypt, gjennomtrengende kosmos

som lindrer sjelens hukommelsestap.

Lysets kraft

Lysets helbredende kraft opplyste fornuftens glødetråder på fortvilelsens høydepunkt, og det er jeg takknemlig for. Dette lyset har ledet meg mot hverdagens ekstatiske strøm, opplyst meg om en mørk og formålsløs fremtid, bare for at tordenen skal slå ned over meg og antennes som dynamitt uten glede.

Så, helbredet av lyset og beveget av det, helbredet jeg meg selv og kom ut av de varme tarmene av strenghet og nøyaktighet. Jeg vet imidlertid ikke om dette lyset vil belyse fortiden min, for jeg er redd det ikke har den nødvendige energien.

Det er altså to poler, to ytterpunkter av energi. Jeg ble berørt av den positive og helbredende siden, ikke den mørke og hjemsøkende. Dette lyset kommer fra klarheten i følelsene og rasjonaliteten i det umiddelbare og impulsive tussemørket, uten overganger og uklarheter i meningen, uten innebygde eller forkynte følelser.

Lyset er sterkt, intenst og vil brenne alle som motsetter seg det med sine stråler. Slutt deg til lyset, sansene, følelsene, livsgleden og nyt fullt ut den kraften som driver oss på jorden og utstråler uforpliktende energi. For en dag vil lyset slukkes, og det vil ikke være mer energi og impulsiv kraft. Dra nytte av talentet du har, og tving det frem som en blå stråle som skjærer, og frigjør deg fra ulevd kvelning og ondsinnede, gjennomtrengende tanker som gjør oss til ofre som skygger uten lys til å nærme dem.

Jeg mener at det er lys i deg, det er torden, storm, energier og lys, i bunn og grunn et klart og rent lys i sin mest primitive form - ilden som gjennomstrømmer oss, nærer oss og noen ganger brenner oss. Slik består livet av forbigående lys som står i motsetning til selve fornuften eller følelsen av energi som gir oss styrke og vitalitet til å motstå de uklare og kraftløse sjokkene som kommer fra verden.

beskylder og finner unnskyldninger for sitt engasjement. Det finnes ikke noe lys uten energi, alt har energi, alt har sitt lys, sin bevegelse og sin strøm - dette er selve væren, som skremmer oss og konfronterer oss med merkelige beskyldninger som vi ikke forstår fordi de ikke er direkte eller våger å kolliderer med en annen energi, men heller prøver å slukke dens lys. Men den er til stede og åpenbarer seg, infiltrerer synssansene og viser oss tankens klarhet gjennom tidens stillhet. Og ved å være stille, skjerper den sin mening og nyter de unyttige udugelighetene som andre overfører gjennom negative eller positive energier.

Lyset fra den blå strålen skremmer, men ønsker velkommen inn i denne energien alle som ønsker å bli transportert av den, i den blå strålens hastighet. I denne energiovergangen konfronteres de pragmatiske energiene som ikke strømmer ut, men som hindrer oss i å oppleve øyeblikket. Tordenen rister tydelig, påvirker lydbølgen og skaper supersoniske hastigheter, men ikke like kraftig.

Som en direkte konfrontasjon med og undertrykt av de lysende menneskene, øker de **u g j e n n o m s i k t i g e** lysene, forvrenger det virkelige og fremstår som uvirkelige. Men det finnes også fiktive lys - det er kraften i fantasiens lys.

Blå stråle

Den rasende blå strålen invaderer mitt
vesen og skinner med energi som
springer ut fra
porer forurenset av fordommer og intoleranse som
denne Blue Ray vil treffe.

Kunstig lys

Lyset som sendes ut av alle vesener
involverer seg i skamløse kunstgrep, som vanskelig
kan unngå å være fulle av uskyldig kunstighet.

Laserlys

Laserlyset er gjennomtrengende og usynlig og når det umerkelige.

Det er et innsiktsfullt lys og en mester i antakelser og veikryss utenfor betrakterens kontroll. Provoserende på en subtil og ufarlig, den suger til seg forutinntatte tanker og ideer og nøytraliserer giften med sin egen motgift.

Lys på loftet

Denne røyken krysser sinnets lys, dekket av filler av minner som rives fra hverandre i sinn uten klar retning... og handling, en motorisk handling som kjøler ned tankestrømmen, langsomt og ukoordinert.

Hun trenger seg inn i øyeblikkets lediggang og er begeistret og sprer seg gjennom hjernens lys og stimulerer den med vandrende elektrisk strøm.

Den intensiveres i kroppen og avgir et hypnotisk, lammende lys, som en rekke meningsløse ord.

Disse loftslampene vil appellere til alle med en eklektisk forkjærlighet for avansert ingeniørkunst.

Noen har aper, andre bare loft, andre loftsllys som overskygger hovedinngangen. Jeg skulle ønske jeg kunne gå inn på disse loftene med minner, tanker, kort sagt et liv levd uten store årsaker,

men med minner.

Minner som for alltid lyser opp loftet, noen alltid åpne eller innelåst i kister.

Lyn

Det varmes opp, mørkner og blir så stille og stille, men når det klinger, er støyen overveldende og heseblesende, og smitter over på raseriet ved å leve og være til stede blant andre lys og belysninger, eller til og med i det enkle, forbipasserende, men slående mørket av sukk som bryter stillheten...

mer elektrifiserende. Det lynet som slukker samvittigheten din, og som markeres av et veltalende stønn, setter i gang uaktsomheten ved handlingen og tapet av muligheten til å bli værende fremdeles i det øyeblikket et nytt lyn slår ned i denne verden.

Lysets aske

Den asken som preger deg med varmen fra modige, sterke jern, er impregnert med

av lysets aske fra fortiden og den allestedsnærværende fremtiden som du ikke har glemt og som vekker ditt opprør. Øyeblikkets impuls avbrytes og sprer seg langsomt, tårevått og overstrømmende, ber deg om å kontrollere deg selv og kaster deg ned i en brønn av lys som drukner i minnet om ukontrollerbare ord og renner over av tørst etter lys.

I gledens lys

Det lyset som invaderer oss og gir oss luksuriøs innsikt,

fører oss til utallige deprimerende gleder og angsten for den stillesittende nytelsens kjemi, men ikke stillestående, men preget av de uskyldige ansiktene til andres glede som belyser væren, følelse og følelser.

En følelse som gir en overraskende og strålende glede,

lindrer sammentrekningene forårsaket av overflødig nytelse, et overskudd som leder oss mot andre sanser og gleder.

Når det gjelder gledens lys, utvikler det seg og næres av en avhengighet som verken avtar eller avtar,

kolliderer med rufsete hår fra gleden av fornektelse.

Hypnotisk lys

Følbare fornemmelser i lysets hypnotiske ansikt vitner om følelser som avslører det avhengighetsskapende begjæret etter dette lyset som driver oss til å gi energi og tro på dets eksistens.

Vi lar oss rive med av den uten gjeld eller kreditt, stillestående som det hypnotiske livet til transcendentale vesener som hengir seg til kilder til hypnotisk nytelse.

Disse lastene går gjennom hår og øyenbryn som er fulle av beskjedenhet og lediggang. Dette transcendentale lyset fører oss til nye utfordringer, som er like i tanken, men forskjellige i reaksjonen, tøylesløse og rene reaksjoner som møter det rene ønsket om å eie lyset, bli næret av det og veiledet av de løse steinene som samler seg som leire i oppvarmingen.

Intensivt lys

Dette intense lyset splittes mellom fremmedgjorte kropper i bevegelse og pendler mellom to lett opplyste baner, selv uten elektrisk strøm. Det er selvforsynt og vedvarer i bitterheten og mismotet i den systemiske hypnosens nærer og utvikler oss.

Bevisst er det et lys som er så intenst at det slukkes og fortsatt sender strøm selv når det er slått av.

Psykedelisk torden

De psykedeliske tordenskrallene fletter seg sammen med buldringen fra det modige tordenværet og opprettholder og forsterker det unormale som oppstår når vi omsluttet av dette psykedeliske uværet.

I dette scenariet stråler det ut et sammenhengende lys, uten krefter eller skalaer, som bare er et påskudd for det unormale i den svarte tordenen som gir ekko og gjenklang i sinnets underligste og dypeste kroker, mens den blekner, resonerer og beveger seg uten hemmeligheter, og skaper en verden av psykedeliske lys som plager dem som prøver å unnsnippe eller nyte fordomsfulle gleder farget av skrånstilte, stillestående farger, uten vilje til å skape eller bare nyte.

Oppslukt av tankefragmentenes ånd, alle de som forestiller seg en annen verden, fjernt fra forstyrrelser som irriterer oss, som å klø oss i øynene eller bare blunke. Denne bevegelsen, fremmedgjort fra en annen bevegelse, tenner og pulveriserer sinn som er fjerne og uvitende om det enkle faktum at det er å bli beveget eller opprørt.

Tordenen er psykedelisk og jager bort ånder uten at de manifesterer seg, som om de ikke fantes, og skaper en parallell virkelighet av rykter og uforsonlighet som busemannen. Her er det ingen som livnærer seg på bisarre personligheter og slektninger fra førtilværelsen, selv om de ikke eksisterer.

Alt som er uvirkelig har altså en tidløs historie, men noe, noe er redd. Denne frykten transporterer oss til en horisont av fem dimensjoner, polygoner og lineære, men ikke mottakelige for spor som representerer den transcendent og apoteotiske tankens hemisfærer.

Ideer blomstrer eller vokser ikke på den abstrakte fornuftens tråder; impulser fødes av tegn som allerede er sett, memorert, bevegelser av imitasjon og tilpasning til øyeblikket, alt bevisst og minimalt kalkulert. Uten beregninger er tordenen ekte og uforutsigbar, ...

I lys av fortiden

De som lever i skyggen av fortiden, blir tilkalt, og disse døende vesenene fra det hinsidige invaderer himmellegemene i den forestående hendelsen, i nåtiden.

Alt koker ned til lysende materier av varierende intensitet, energetiske utstrålinger som ikke har noe med fortiden å gjøre, ikke engang med fortiden.

forrige øyeblikk. Tidligere lys avgir skadelig stråling, men de kan ikke dempe det strålende lyset du ønsker å slå på når som helst.

Fortiden fletter seg sammen med nåtiden, øyeblikket, impulsen, sekund for sekund, men den påvirker ikke den energiske strømmen eller lysstyrken. Vi er alltid i takt med det kraftige, klare lyset fra den ekstatiske strømmen som skjærer gjennom vinden og bringer med seg gløder uten intensjoner om bevegelser som dreier seg om gleden ved å utstråle lys eller bli opplyst. Det som betyr noe, er kraften eller spenningen i den intense strømmen som frigjør den elektriske impulsen som gjennom et enkelt blick overfører fortidens lys, et mindre intenst lys, utstrålinger fra tidligere liv, men som ikke styrer lysets prinsipp som frigjøres av bevegelsen av lysimpulsen uten maske, som oppleves i sekundet, i øyeblikket.

Det finnes ikke noe sterkere enn å slå på lyset ditt i øyeblikket, til enhver tid, med all strøm uten stråling, for intet lys er sterkere enn et annet. Det er et spørsmål om utstråling, alle har sitt eget rene lys, som tørster etter vilje og fantasi og ren energi til utvikling og skapelse.

Lysende magi har farger i lyset, som reflekteres i nyanser av solgult, energisk gult.

Det er faktisk ikke mye lys, det er bare eksistensfokus som er til overs og balansert for å objektivere det som ikke er synlig. Så det eksisterer ikke, det er ikke virkelig, det er frukten av den kraftige strålen som gjør oss bevisste.

Men hva er bevissthet? Hva som egentlig er bevisst eller ubevisst, er en barriere som ikke kan materialiseres, uansett hvor mye mening det gir. Vi beveger oss alle mot øyeblikket. Dette dekadente i å materialisere forutinntatte barrierer og hevde at de er uoverstigelige kjeder når det faktisk ikke finnes noen reelle barrierer. Alt er imaginært og virkelig eller uvirkelig, vi lever alle i denne kjeden av illusjoner, av tørst etter andre ånder som egentlig ikke påvirker oss, fordi det finnes eller ikke finnes barrierer mellom begjæret og lyset fra det ubevisste som alltid er til stede i det bevisste og kun er forbeholdt oss selv. Vi tenker på strømninger, men heller ikke her finnes det noen strømninger eller impulser. Det finnes bare forestillinger om himmelske romvesener som lever, som de sier, i fortidens lys. De fleste har tenkt at lyset skal ha makt eller mål, men hvem er de til å blande seg inn i lyset? Lyset blir ikke berørt.

Vi observerer lyset og stirrer på det til det slukkes.

Naturlig lys

Det finnes ikke noe mer vanlig enn dette klare og naturlige lyset, fordi det er naturlig å tilpasse seg. Konformitet, motgang, konflikter, enkle avlat som fungerer som akkumulatorer av holdninger og bevisste problemer, men ikke så dypt, fordi de er naturlige. Det er ingen motsetning mellom det naturlige og lyset, det naturlige omgir oss og får oss til å føle oss komfortable og rolige, fordi alt er normalt og naturlig.

Luft, den naturlige gleden som omgir oss, den som blåser og renner og fremfor alt en myk berøring for dem som liker å puste lett.

Kjerneenergi Light

En mektig energikilde omslutter oss med transformasjoner, psykologiske mutasjoner, og får oss til å føle oss påvirket av denne kjernekraften. Dette vibrerende energilyset vokser i takt med den lysende virkningen av mutasjonenes transcendent vesen, som egentlig ikke opplever dem, men som en påfugl infiltrerer de oppfattede impulsene som fører oss til handling. Denne dynamiske og klare impulsen av eksplosiv stråling. På denne måten når vi toppen av deres energikraft, og blir kjernefysiske agenter som korrigerer og demonterer lyset som er umulig å bringe i ubalanse, fordi det representerer den maksimale transformasjonskraften. Det finnes ikke noe mer kraftfullt enn transformasjon, den forandringen som løfter og styrker oss i forhold til stråling.

Psykotropisk lys

På en magisk eller harmonisk måte lander, svever og basker disse psykotrope lysene med vingene, fascinerer oss og endrer den ønskede virkeligheten som et godt varsel, men antyder et dårlig varsel når vi kommer tilbake fra denne verdenen. Som en tidsmaskin beveger vi oss bort fra den virkelige dimensjonen og transporteres til en verden av fantasi, urealisme eller nytelse.

Det finnes altså en tredje dimensjon av sanseaktivitet og mørk energi sett fra perspektivet til andre som higer etter en virkelighet som er skadelig for oksygeneringen. Psykotrope lys strømmer og vinner terreng i ulike perspektiver og frodige dimensjoner, og tiltrekker seg dem som higer etter dem.

innebærer sporadiske episoder. Det er ingen motsetning mellom verdener, lys eller virkeligheter, fordi naturen selv er lyset.

Torden

Som en bitter, glitrende sprekk raser tordenen og forsyner jorden med overlevende fra det gjennomsiktige, amorfe lyset. De søker tilflukt i bitterhetens himmellegemer og slipper løs et ukontrollerbart raseri, forsterket av denne strømmen av lys og kraft. Det brenner og nærer lyset i det vesenet som lar seg invadere av disse ondskapsfulle blackoutene i mørket som mangler lys og underdanig kraft, varmer seg selv med magmaen fra den energetiske tordenen og forsterker lysets lykke. Lysets lykke i de enestående vesenenes lysende stråler.

Generator

Kjærlighet som genererer, eller genererer kjærlighet!

Det som gir næring til dette ikke-virtuelle kjødelige begjæret og dette følelsesmessige båndet av gjennomsiktige og ivrige kyss, er noe som er avgjørende for utviklingen av emosjonelle og elektriske bindingsenergier.

Denne generatoren gir næring til egoer og personligheter med skjulte ansikter i den daglige rutinen, enten det gjelder frokost, middag eller vannet som gir energi i hverdagen.

Uten masker eller tårevåte tanker passer vi inn i kjærlighetsenergiens virkelighet eller kjærligheten til den elektrifiserende og gjennomtrengende energien i slående blick og representativ for kjærlighet og ensomhet som leves, næret av en kobling som aldri brytes, en energi som er uforgjengelig, men sann, alltid!

Alltid elektrifiserende, blikket tørster etter begjær og litt tålmodighet oppfunnet av dagens monotoni og de skrå ansikter som ikke representerer noe i dette elektriske miljøet, de er løse ledninger. Gå inn i fantasien til virkelighetens medfødte og uredde motor, men med begrensningen av øyeblikkelig kontakt. Nødvendig kontakt for et liv i bevegelse, virkelighetens motor for konsensus om å være til stede eller ikke, men heller uvitende om andre virkeligheter som er nesten umerkelige for det bevisste ønsket, men den er der!

Alltid til stede i betydningen umiddelbar mulighet, midlene kan ikke være vannaktige, ellers glir vi inn i tankene til kjærlighetsgeneratoren av tilgjengelige midler og ressurser; når det gjelder den genererende kjærligheten, er den alltid forbundet og lurer i alle andre ikke-virtuelle midler, kontrollert med selve dette nedlatende vesenet. Så den kan ikke fjerne seg fra gleden den genererer og sprer seg i de alltid tilstedeværende ansiktene til den delen av sjelen du alltid har ønsket å kvele.

Du kan ikke fremmedgjøre noen del av energien, for energien er én og multikulturell i sin følelse av oppfyllelse og utvikler ulike virkeligheter. Vi er virtuelle og imaginære, bare i andres nærvær eller i selve speilet skjuler vi den nye regulerende energien i nøytronenergiens ånd, som er de sanne lysdyrene. Lysende drager kan lyse opp!

Elektrisk strøm

Strømmen som går gjennom oss hver dag, gir oss energi og vitalitet og forvandler oss til lyse og aktive vesener. Ja, aktiv, for i den ligger lysets kraft eller den syke og ødeleggende undertrykkelsen som vi møter i den dualistiske og undertrykkende virkeligheten.

Ikke la strømmen fra de negative polene infiltrere de dype smertene i underbevisstheten og redusere personligheten på en kritisk og negativ måte. Gi næring til positivitet og transcendent virkelighet, til de kjemiske og anti-kjemiske kretsløpene som gir næring til innovasjon og tilfredsstillelse. Denne tilfredsstillelsen er personlig og kan ikke overføres, som å gi næring til frenetiske kappløp på jakt etter nytelse, som trekker sinnet inn i tankens magnetiske bølger og overføringen av dem. Overføringen av tanker er ekte og magnetisk, og utvikler kretsløp som ingen kan benekte, og sprer seg i den tidløse luften av undertrykte følelser og gleder. I utgangspunktet er vi alle blokkere for ytre energier, men de forsterker vår vilje til å leve.

Disse impulsene påvirker resonnetet vårt og skaper noen ganger konflikter i tenkningen vår, men de kan gi oss elektrisk lykke, som sammen med spenningen i portalene vil føre oss til den ytre virkeligheten.

Blått lys

Det blå lyset kommer fra intense følelser og krysser broer og trapper, infiltrerer kraften i følelsene det nærer og utvikler sitt åndelige potensial.

Med sine ultrasensitive stråler omfavner det blå lyset skjønnheten i gjennomsiktigheten i et veltalende vennskap som lengter etter noe mer intenst og dyptgripende. Det skaper konstellasjoner i oss, med dype forgreninger av følelser som omslutter oss i en hertziansk bølge.

Denne kraften påvirker sinn uten livlighet i turkise nyanser, og påvirker dypt og varig vennskap. Bærer med seg magiske stråler av galskap og glede, elskere av den sjeldne tonende blå skjønnheten. I filamentenes skumringsintensitet utvikler og overfører den en koselig og beskyttende energi som blander ondskap og glede med smerte og stillhet. Det er ikke en illusjon som forleder oss inn i abstrakte tanker, men et sterkt blått lys som intensiverer reelle og innbilte gleder. De som lar seg omslutte av det, blir alltid berørt, uten grenser for indre og varig vennskap.

Det blå lyset forelsker seg og gir næring til følelsene, tilsynelatende uten grunn, og bringer med seg nytelse og begjær. Denne nytelsen er overveldende og omsluttende, en vanvittig begeistring for det blå lyset som utfolder seg fra akkumuleringen av energier som forsvinner over tid, men som ikke forsvinner i den fremtidige nåtiden. Dette beskyttende lyset er alltid til stede og hindrer oss i å utvikle oss til en ukontrollerbar lysende nytelse.

Elektrisk kabel

En vibrerende strøm av angst går gjennom kroppen vår via elektriske kabler, og gir næring til håpet om noe nytt og overraskende som etterlater oss urørlige, men med tankene på helpenn.

Immobilisert føler vi spenningen som forbinder oss med virkeligheten, og går nedover tankens trapper med kontrollerte og kalkulerte bevegelser som forbinder oss med hverandre.

På disse tankestigene kategoriserer vi atferd, ansikter og bevegelser og tilpasser oss livets opp- og nedturer. Lyset gir næring til rulletrappen som uten stans fører oss inn i virkelighetens galskap i det 21. århundret,

med energier, magi, fantasier - alt i tilsynelatende harmoni. Men se opp for trappetrinnene, det er ikke alle som følger livets rulletrapp; det finnes dem som klatrer opp trappetrinn som stiger, støttet av noen. Er det nok, eller er det et spørsmål om balanse?

Balansen mellom kreftene er avgjørende for den enkeltes bevegelser oppover og nedover. Ikke alle fortjener å bli hjulpet ned eller støttet opp. Anstrengelse og utholdenhet er avgjørende; reis deg til oppofrelsens ånd, uten skade eller avbrudd, og du vil bli ført til tankens lys.

Uten balanse mellom ytre krefter som kan gi etter, er trinnene solide og drevet av håp. Du kommer til den viktigste elektriske kabelen: livssyklusen, den energien som gir næring til jorden.

Brusende lys

Det synker ned og sprudler, oppløses og utvides til lysgrener av et uoppnåelig begjær, fordi det er en illusjon i likhet med alle sprudlende lysglimt som senere kolliderer når de konfronteres med den ytre virkeligheten.

Begjæret er utstyrt med rampestreker og sporadiske episoder av vanvittig, sprudlende begjær, som kjærlighet som ekspanderer og smitter, fyller enhver tanke og lar seg dominere og dominere. Dette er utvekslingen av revitaliserende energi, sprudlingen som aldri slukkes, det lysende innholdet er alltid til stede.

Opplyst himmel

Det finnes ikke noe mer kraftfullt enn ønsket om å oppnå den perfekte balansen på den opplyste himmelen, der stjernene gir liv og inspirerer tanker og ideer og gjør ønsker til virkelighet.

Den vakre himmelen opplyst av stjernebildenes energier fremmer et kontinuerlig samspill mellom stjernene, som har en unik kraft. Ingenting er mer inspirerende enn en sjel med en himmel opplyst av viljen og ønsket om forandring, samspillet og berøringen av stjernene som magnetiserer tankene.

Energilekkasje

Jeg bekymrer meg over hvordan energier forsvinner sporløst, som om de nekter å forstå den kosmiske virkeligheten. Jeg blir skuffet når vitale energier kveles av treghet og krystallisering av følelser, som en maske av politisk korrekthet. O sjel av ren energi, forvandle deg til magi og fly over sinn som mangler impulsen til sannheten i fakta og tingenes konstante forandring. Forandring er en viktig del av de syklusene vi alle går gjennom og utvikler oss i, men den bør aldri styres av frykt og angst for følelser. Frigjør deg selv, utvid deg og fremfor alt, omfavn livets forvandling, den forandringen som driver oss.

Livets lys

Intense lidenskaper går over i galskap.

Fordi vi instinktivt elsker og ønsker å bli elsket.

Lidenskaper og skuffelser baner vei for ulike illusjoner.

Forblindet og forelsket fokuserer jeg på essensen av ekte kjærlighet, som overgår all falskhet.

Når vi står nakne i den elskedes handlingsfelt, står vi ansikt til ansikt med den elskedes sanne identitet. Å bli elsket krever derfor en dyp bevissthet om hvorfor vi er elsket. Det er en nødvendig dikotomi mellom det å gi og det å motta kjærlighet, der denne dialektikken forutsetter at $1+1=1$, mens ingen i virkeligheten kan nyte noe som helst.

Så logisk sett er $1+1=2$, korrekt. Men oppførselen vil ikke være produktiv hvis resultatet ikke er en teknisk likhet i holdninger, verdier og atferd generelt. Derfor må det være en felles posisjon i midten av kjærlighetsforholdet.

Forstått slik vil denne ene sannheten være kilden til glede, eller så vil det individualistiske individet søke en annen handling, forstått som sann frihet.

Jeg har ikke levd lenge nok til å komme gjennom de neste stadiene, logiske eller ulogiske, det er opp til hver enkelt av dere. Jeg søker ikke absolutt visshet, noen ganger ser jeg på meg selv som en idiot, selv om det i dag er vanskelig å finne ekte idioter, det finnes bare kunstige idioter som bedrar. Den som virkelig setter seg inn i den rollen, bør trekke sine egne konklusjoner.

Jeg er ikke her for det; jeg er på vakt mot galskap og unngår visse holdninger, fordi galskap bestemmes av spesifikke omstendigheter og andres vurdering, ofte avhengig av miljøet du befinner deg i.

Når jeg avviker litt fra dette resonnementet, tar jeg på meg galskapen i å like flere mennesker og innser at vi aldri blir helt fornøyde; vi vil ha mer kjærlighet og mer kjærlighet...

Hvorfor så mye kjærlighetsambisjoner? Jeg trekker tilbake spørsmålet. Vi står alle fritt til å begå dumheter i kjærlighet, vi er sårbare og ofte manipulerte.

Vi ønsker å tro at vi elsker fordi vi har blitt elsket, denne følelsen som vekker hengivenhet og livsvisdom. Det å elske og uttrykke denne kjærligheten klart og spontant og si "jeg vil fordi jeg har rett til å bli elsket". Så elsk hverandre og bring lys til livet gjennom en samlet og meningsfull innsats på en vei uten tårer eller smerte.

Nyt dette fantastiske vesenet som gir deg maksimal urkraft.

Lyset reproducerer seg selv i stråler som lyser opp hele solsystemet, tro meg.

Kjærlighetens lys blir aldri fanget i en fjern horisont, for det sprer seg gjennom kontakt; stimuler disse revitaliserende energiene.

Få ligningen til å vokse og gjør den til $1+1+1+1+1+.... = \text{uendelig}$.

I kjærlighetens felt finnes det magnetiske krefter, en forførende kraft som tiltrekker seg ønsket om å kjenne og oppfylle ønsker eller bare nyte.

Energisammenslutninger

Lys - Varme - Sol - Kraft - Segregering - Spytt - Kyss - Deling - Følelse - Glede - Fest - Bursdag - År - Alder - Alderdom - Tålmodighet - Utholdenhet - Prestasjon - Oppofrelse - Smerte - Helbredelse - Lege - Helse - Vitalitet - Energi - Kraft - Impotens - Frustrasjon - Lidelse - Fall - Svimmelhet - Svimmelhet - Gal - Gal - Sykehus - Sykehusinnleggelse - Deprivasjon - Begjær - Vilje - Vilje - Vilje - Vinne - Seire - Kamp - Krig - Død - Tap - Forsvinning - Fravær - Ensomhet - Tanke - Skapelse - Oppfinnelse - Løgn - Grusomhet - Umoralsk - Straff - Straff - Irettesettelse - Irettesettelse - Bot - Politi - Beskyttelse - Sikkerhet - Stabilitet - Balanse - Ubalanse - Unormal - Sykdom - Psykiatri Klinisk Terapeutisk Hjelp Injeksjon Sykepleier Morfin Narkotika Illusjon Desillusjon Angst Nervøsitet Spenning Kamp Bryter Vinner Løp Konkurranseløp Adrenalin Frykt Tvil Forhør Spørsmål Svar Spørsmål Nysgjerrighet Interesse Tilfredsstillelse Nytelse Orgasme Sensasjon Samvittighetsfullt Ansvar Skyld Uskyldig Fri Rettferdighet Ærlighet Sannferdighet Oppriktighet Gjennomsiktighet Usynlig Uvirkelig Ueksisterende Fantasi Kreativitet Drøm Søvn Hvile Stillhet Ro STOPP Skilt Symbol Tegning Blyant Viskelær Dekk Vei Reise Transport Tog Linje Nål Nål Syng Operasjon Inngrep Endring Overgang Trinn Klassifisering Indeksering Termer Ord Fraser Dialog Kommunikasjon Uttrykk Demonstrasjon Presentasjon Innledning Innledning Introitus Bok Løv Tre Natur Vind Luft Hav Ild Jord Solsystem Energi Lys Kraft BLÅ RAY.

Revitaliserende energi

Opplev misnøye med tilfredshet.

Velstandens glans.

Jeg er alle fargene som kan fargelegge universet

ditt. Lammende lys

Det er noe som får oss til å stoppe opp, selv når handlingen er i gang og genererer følelser, fornemmelser og stimuli. Hvorfor stoppe opp når noen svarer og reagerer? Handling, mine venner, krever tålmodighet og intelligens for at vi skal kunne

forstå den andre som konfronterer oss. Hvorfor slippe løs energier som lammer oss, som om vi var barn uten svar?

Mot, kjære venner, ordet er en ordre om å bli dømt, men hvem skal være fornuftens dommer? Hvem er normal og hvem er unormal... ingen!

Vi har alle tro, og jeg har tro på dem som har det. Så kommer tvilen på viljen og det allestedsnærværende begjæret, som en harpe som frembringer forførende klanger med hallusinatorisk ekko.

Noen ganger må man bare slappe av og lytte. Vi har to ører og én munn til å høre dobbelt så mye som vi snakker. Stillhet er ikke naivitet eller mangel på kontroll, det er handling. Få tåler stillhet, men å oppleve den kan gi svar på mange subjektive spørsmål. Stillheten er stum, men den kan være et perfekt våpen mot impulsive ønsker. Så ro deg ned, lytt og lytt til stillheten som bor i deg!

Hvis jeg en dag var et lyn, ville jeg da være destruktiv, skremmende, bråkete og ubarmhjertig, eller ville jeg være lysende, vakker, strålende og energisk?

Akkurat som mennesker har hver stråle unike egenskaper, forskjellige virkemåter og sitt eget lys, noe som gjør hver stråle og hvert vesen unikt og eksklusivt. Så hvis jeg en dag var en stråle, ville jeg i det minste være original.

Hver stråle har sin egen måte å handle på, akkurat som hos mennesker kommer handling i brøkdeler av et øyeblikk til enhver tid.

Har vi kontroll over strålen eller vesenet? Er det mulig å endre dens retning og skjebne? Når det gjelder skjebner, vil jeg for første gang nevne Guds navn. En gang, under en samtale om tro og overbevisning med en tilhenger av Koranen, hørte jeg følgende historie: Tenk deg at du får en terning i hånden og ber Gud inderlig om det høyeste resultatet, men ender opp med det laveste. Historien koker ned til: Hvem kastet egentlig terningen?

Utover denne historien vil jeg si at både vi og strålene/vesenene opptrer i det miljøet vi befinner oss i, og kaster hver sin terning med sin egen energi, form og atferd.

Lærdom fra en far som ble uteksaminert i livets lys

Jeg vil gjerne takke min far for at han har bidratt med sin lære i livet mitt. Når alt kommer til alt, er det jo slik vi blir formet: ved å være oppmerksomme på livet og følsomme for alt rundt oss.

Strålende morgen

Å våkne opp i min verden til kanarifuglens sang, fiskens grasiøse svømming og treets oksygentilførsel er en fantastisk opplevelse.

Møt kompisene mine:

Pintas Canary, som fortryller med sin melodiske sang.

Smartie Fish glir forsiktig gjennom vannet.

Og Bonsai Amazonas, som puster og inspirerer til liv.

I tillegg til disse tre strålende og inspirerende vesenene i min verden har jeg en globus i vinduet mitt som representerer verden slik den så ut for 20 år siden, inkludert den nedlagte Unionen av sosialistiske sovjetrepublikker. Jeg har også to ørkenroser, den ene i sin opprinnelige farge som symboliserer utholdenhet, og den andre malt i dypgrønne nyanser som representerer håp. Jeg skriver, forestiller meg og føler meg uforstyrret i denne perfekte verdenen min, under den strålende morgenen, og dedikerer ordene mine til kjærlige sjeler som ønsker å forestille seg rosen av broderlig forening.

Jeg våknet opp i en annen virkelighet enn vanlig, og det å utforske skrivefelt ville utvide min tilværelse.

Når jeg tenker på hvordan tanker overføres, sammenligner jeg det med et lys og dets kraft.

Akkurat som vi alle tenker ut fra ulike perspektiver, er det viktig å følge en strømning.

Sjelen har sine øyeblikk av uro.

Måten vi ser oss selv på, er ikke alltid naiv.

Energien ekspanderer.

Forstyrrede sinn med dårlig oppførsel opprettholdes.

Stemmer i samstemthet høres høyere ut enn en enkelt stemme.

Ord er en uttrykksform.

Fra det øyeblikket vil inspirasjonen være til stede.

Hjerteslagene har sin egen rytme som utvider seg gjennom blodårene.

Undertrykkelse skjer i det stille.

Alt har sin hensikt.

Vi tenker alle på ondskap på et eller annet tidspunkt.

Noen ganger blir vi brakt til taushet.

Alle har tanker.

Minner er ikke alltid til stede.

Unngå hat, for det er skadelig.

Det er ikke alle som får muligheten til rett tid.

Noen ganger lider vi bare fordi vi tillater det.

Alle har rett til ytringsfrihet.

Ingenting er mer ærlig enn sannheten.

Jeg har forskjellige uttrykksformer.

Å ha det bra er å opprettholde balansen.

Balanse består av sykluser av rutiner.

Å være nervøs er en ubalanse.

Folk liker å si sin mening.

Alle har renhet i seg.

Solen er en kilde til livsenergi.

Universell kjærlighet skaper medfølelse.

Det som er unormalt, er fraværet av handling.

Mange ideer, få overbevisninger.

Det finnes uopprettelige situasjoner.

Alle blir utsatt for urettferdighet på et eller annet tidspunkt.

Kjærlighet fører med seg glede.

Vi føler oss ofte alene og beskyttet.

Noen foretrekker å unngå å tenke for dypt.

Bevisstheten veileder oss som en opplysende lykt. Skapte og innbilte vanskeligheter eller virkelighet!

Vanskeligheter og problemer: samspillet mellom det underbevisste og det bevisste.

Bevissthet og utfoldelse.

Ubevisst og projeksjon.

Projeksjon av selvet inn i tilværelsen.

Jeg eksisterer, derfor eksisterer vi.

Vi er ett Jeg, én verden.

En verden, et jeg forvandlet til et vi.

Vi handler på denne verden og på dem, på oss.

Jeg handler på vegne av en del av deg.

Du står over dem.

De er verden, en verden av vesener.

Vesener som enten er ikke-levende eller livløse.

De produserer lys, de fanger opp lys.

Lys er energi, og energi er kraft.

Makt er begjær, og begjær er mangel.

Ønsket er ekte, og vi kan alle oppnå det ekte.

Virkelighet er fakta og atferd, atferd er handling.

Handling er en respons på verden, og verden i handling er forvandling.

Transformasjon er endring, forandring er reell.

Forandring er et permanent ønske, vi er hele tiden på sporet av et ønske.

Begjær kan undertrykkes, ikke alt vi ønsker oss finnes i verden.

Misnøye med det vi ikke kan få og det som ikke finnes, urealistisk ikke-eksistens.

Ikke-faktuelle, uoppnåelige, uoppnåelige tanker fortvilelse, fortvilelse lidelse for det som ikke finnes.

Det som ikke finnes, tiltrekker seg begjær, og hvis vi begjærer det som ikke finnes, vil vi ikke oppnå lykke.

Lykke er oppfyllelse av ønsker, ulykke er uoppnåelige ønsker, og uoppnåelighet fører til depresjon.

Depresjon Psykologisk tilstand av å være uoppfylt, urealisert, urealistisk.

I verden finnes det uvirkelige fakta, krefter og fakta som antas å være en verden som ikke er innen rekkevidde, som ikke er oppnåelig, som er åndelig.

Åndelig er en måte å føle selvet på, vi lever alle med ånd, en åndelig disposisjon.

Motivasjon er noe som driver oss, en impuls til å handle, en handling er en handling.

Handling på andre, andre dem, dem meg.

Jeg mot dem (verden), en sosial verden.

Læring av atferd, læring av kunnskap, kunnskap om reelle fakta, kunnskapens våpen.

Overføring av kunnskap mellom meg dem oss verden.

Å kjenne verden er å være i den, vi er kunnskapens verden, vi har alle en viss kunnskap.

Å dele kunnskap er å lære, å lære er å leve sammen, å leve sammen er å kommunisere, å kommunisere er å relatere, å relatere er å samhandle.

Å samhandle er å påvirke verden, og å påvirke verden er å forandre den.

Å forandre verden gjennom kunnskap er evolusjon, og å utvikle seg er å være kunnskapsrik.

Å vite er å vite hvordan man kan forvandle kunnskap til en multikulturell verden av uendelig visdom.

Å være klok er utopisk, utopisk er et ønske om å oppnå, vilje!

Vilje er indre styrke, indre styrke er selvet.

Sannheten er ett!

Uno er meg!

Vi er én verden!

Vi er dem, oss, dere, vesener.

Å vokse er å være.

Å være er å eksistere.

Eksistens er et reelt faktum.

Det er sant at vi eksisterer og at vi er verden!

En verden av levende og livløse vesener.

Verden blir forvandlet av meg, av deg og av dem.

Verden utvikler seg!

Å utvikle seg er å bli mer kunnskapsrik.

Å være kunnskapsrik er å ha kunnskap.

Å vite er å vite.

Å vite er å oppleve.

Å oppleve er å føle.

Å føle er å vite.

Vi føler det først når vi opplever det.

Vi prøver det bare hvis vi ønsker det.

Muligheten til frihet til å oppleve det vi ønsker.

Rett, plikt til å bli respektert.

Vi vil ikke, vi vet ikke.

Vi vet ikke, vi forvandler oss ikke.

Kunnskap tilegnet av verdens ulike selv.

Du vet ikke, du vil prøve, spør noen andre!

Relasjoner er basert på erfaringer fra meg og dem.

Det er feil ting som andre allerede har opplevd, og det er sunn fornuft at det ikke er bra. Sunn fornuft, livets visdom.

Vi deler erfaringer og tilegner oss kunnskap.

Gjennom interaksjon, og interaksjon er å forandre.

Verden er samspill, verden er oss.

Verden er meg, deg, oss, dere, dem.

Deling, vennskap, medvirkning.

Felles verdier, samme meg i flere knuter.

Vi er samfunnene.

Vi har alle en venn, og sammen kan vi handle.

Når vi handler med hverandre, påvirker vi ham.

Den, verden, påvirkning av verden, forvandling.

Transformasjon: et nytt meg, oss, dem, deg, en ny verden, en ny virkelighet.

Begjær

Gi meg et kyss... av den typen du kjenner...!

Gi meg et skjult kyss, slik vi pleide å utveksle med hverandre da begjæret vokste...

Gi meg et kyss... Mykt... Den typen... Du vet!

Omsorgsfull... søt... å kjenne deg!

Jeg skal gi deg et kyss...

Søvnløshet

Jeg sover ikke, for jeg vil ikke sove, jeg vil leve.

Denne hindringen lar meg ikke sove.

Jeg møter det med søvnløshet.

Tegneserie Wolf Shadow

Shadow Wolf var fortapt, men er nå funnet.

Beskyttet, men bare etter eget valg.

Han nærer sin fingerferdighet med kjemiske faste stoffer og det essensielle vannet.

I renheten av sin egen skygge kaster han seg ut i eventyr og finner tilflukt i Caricuaao.

Akkurat som ulven ble beskyttet, men av eget valg, i tilsynelatende ensomhet.

I dag skriver jeg sammen med Lobo Caricuaao, møter hans verden og tolker den.

Han er en selvstendig venn som ikke kan leve uten sin ville natur, men han er veldedig som en ekte nykommer i livet. Han er født i Caricuaao, der jeg tok eksamen, og har en lojal og ærlig ung manns blod i årene, og fremfor alt en uredd natur, i bunn og grunn voldsom, men lojal, vennlig og respektfull overfor partneren sin.

Derfor tolkes et trofast reisefølge og medvirkning alltid med hengivenhet og stillhet.

Jeg bodde der lenge nok til å bli kjent med skyggene i gatene i Caricuaao og området rundt.

Jeg så mot i ulven, og han etablerte et vennskapsbånd som var tillitsfullt, stumt og lovbestemt når det gjaldt hans frihet.

Hvis det var noe ulven hadde, så var det frihet, men han var alene, helt fri!

Skyggeulv, ekstra-menneskelig glødende energi i sin eksistensform.

Når de bjeffer, viser de sin ville uavhengighet som kommer fra deres genetiske natur.

Jeg bestemte meg for å åndelig dele kveldsmaten med ulven, eller rettere sagt Sombra Lobo Caricuaao, som begge var frie og broderlig knyttet sammen av én rett og én drikk.

Er vi alene av eget valg?

Vi står selvsagt fritt til å tenke på hvordan naturen former oss.

Denne julen var Wolf Caricuaa en gave til meg, men han er vill av medfødt genetisk miljø og trekkes av kromosomene sine mot følelsen av fri renhet i selve sin natur.

Han er gåtefull i sin livsførsel, men drives av en tørst etter å leve og nyte sin ensomme side, fri for begrensninger og påbud.

Jeg og Sombra Wolf er venner, men uvanlige på den måten at vi handler på en ukonvensjonell måte i forhold til presset fra andre. Vi er frie av naturen, og derfor vokser vi og påvirkes av det som påvirker oss.

Havana Club er essensen av galskapen i den samme tørsten etter revolusjon og å ta ansvar for vår egen tilværelse. Dette er en fri, men ensom pakt i samarbeid med hundeinstittet.

Refleksjon over ekstatisk kommunikasjon, forståelig i det minste og enkle ekko av stillheten som skiller oss.

Handlinger er uttrykk for smerte, selv i den enkle avvisningen.

Et uoverstigelig hinder rent fysisk, men ikke for den hormonelle og åndelige kjemien i det lysende vesenet.

Himmelske kropper invaderer oss for å få ekte kjærlighet til å blomstre.

På jakt etter kjærlighetens kløver, fordi rikdommen ligger i å forstå mangfoldige vesener som alltid har noe å tilføre dette synspunktet.

Enda et tillegg, enda en økning i ønsket om medfølelse og ømhet som gir oss en representativ selvfølelse i sosiale sammenhenger.

Fra perspektivet til det ene og udelelige selvet er ingen vilje fremmedgjort, uansett hvor mange ønsker som oppstår i sirkelen.

Den gyldne sirkelen, alliansen av god tro, troskap og respekt, fremfor alt plikt, finnes ikke.

Vi er rene og vilje i måten vi handler på, og ingenting er mer egoistisk enn selvet, som alltid invaderer den andre med sitt eget synspunkt.

Med et betent sinn, som er mottakelig for en enkel konfrontasjon av ideer, er det et presserende behov for å appellere til sunn fornuft.

Når vi er nødt til å gi etter eller sette selvet mellom oss og den andre.

Det er ikke noe mer vanlig enn å avvise det vi ikke vil ha, det er enkelt.

Å elske og ELSKE er å føle den andre, ikke seg selv.

Den konstruktive holdningen til forbindelsen mellom oss levende vesener krever en harmoni som det levende vesenet har sammen med andre vesener.

Innprentet i instinktiv atferd tenker vi bare på oss selv, så på oss selv, og så på oss selv igjen.

Konflikter fordi et "jeg" som forvandles til "jeg'er" aldri vet hvor mange "jeg'er" vi må tåle før vi gir etter for den andre.

Det er som en konstant oppfordring til å gi opp.

Vær oppmerksom på vårt maskerte selv og hvor egoistiske vi er.

Jegets rustning vil en dag bli brutt av de jegene som finnes, som er jeger pluss andre jeger som bryter gjennom rustningen.

Å, om du bare visste og ville Å,
hvor du vet og aldri må
Hvorfor denne bortkastede angsten
Fordi det er lengsel og det er alvor
Du kommer derfra
og hit Jeg ser ikke
eller skjønner ikke
hvor perfekt det
ville være Det ville
være en bragd
Jeg våknet og
våknet, jeg kom ut
av mørket Uten å
føle nostalgi Jeg
innså og involverte
meg I lidenskap, i
begjær I alt jeg så
Og jeg husket

Intense kyss, sterke klemmer Alt
jeg har gitt og mottatt
Uten å spørre
Den springer ut av
værens gjenfødelse,
uten å be om å
være sammen med
kjærlighet uten
smerte

Jeg så, jeg ønsket, jeg levde

Og jeg husket alt jeg hadde blitt tilbudt

Det var alt de kunne gi meg

Han insisterte ikke lenger, det ble gitt
Kjærlighet, hengivenhet,
medfølelse Alt for lidenskap
Ordet som aldri sier nei til et
hjerte

Fri og ventende
Å gi det du ikke engang ber
om Det er å gi
Det er sant, det er å gi uten
å spørre eller kreve.
Hvis du ikke hører nei
Ikke spør, gi

Søk etter fred
Og finne eliksiren
Skatten som ikke har sin like
Bare en skatt
Som ikke er gull
Det er varig kjærlighet
Du visste hva jeg ville, men jeg
ville ikke fortelle deg det
Du innså at det var
Noe dypt, noe jeg følte, men ikke
kunne uttrykke.
Det var en kraft uten å
besitte den Den vokste
frem uten å se den Den
vokste inni meg For de som
setter pris på meg

Og jeg skrev til deg, uten å skjønne
hva som utviklet seg inni meg Det
var kjærlighet, det var noe jeg
lengtet etter...

Men jeg eide den ikke, jeg ville
bare ha den. Jeg elsket den faktisk.

Jeg skulle gjerne sett den
blomstre i skumringen.

Alt er i ferd med å skje
Uten frykt, uten å nøle
Uten frykt for å sovne

Oppvarmende ensomhet
Som en hånd over hjertet Du
var der, ved vinduet

Jeg så deg ikke, men jeg kjente deg, jeg følte deg...

Parfymen var hennes

En duft av sandeltre og sjasmin.

Jeg lyttet, men jeg hørte ikke noe.

Jeg innså imidlertid at

Jeg var ikke der, og jeg kjente igjen

I går var det som før, men i dag var det annerledes.

Jeg så, luktet og hørte

Det var ansikt til ansikt

Uten sidestykke var det noe helt spesielt

Det gjorde vondt, og det var viktig for meg

Den pustet og pustet inn

Jeg pustet for deg, men jeg så deg ikke, jeg følte deg ikke.

Og det var ikke slutten

Fordi du var der, langt borte

Fjernt, men nærværende

Jeg spurte en munk

For å vise veien videre, fremtiden

Og jeg gjettet at du var der

I bakgrunnen ser du ut av vinduet

Uten å se deg, uten å gi deg

Jeg pakket deg inn i luft

Jeg tok deg med til havet

Jeg forteller deg hvordan havet lukter.

Puster inn fuktighet og glede

Det var det jeg så

Havet, sanden, fuktigheten og luften.

Og ja, PUSTEN din Jeg tenner
en sigarett ettertenksomt
Og jeg setter pris på harmonien
mellom væren OG det tenkende
objektet.

Jeg lar tankene vandre mellom linjene
og lar ideene strømme gjennom hodet
mitt

Mål og interaksjon mellom
forfatter og leser

Jeg har aldri lest det jeg har skrevet fra
ende til annen. Så rart, men jeg vet at
noen gjør det. Hvorfor?

Liker de det, skjønner de hva jeg
prøver å formidle, eller er det
Noe vagt

Sigaretten er slukket, og jeg tenker for
meg selv: Er den det?

Jeg vet ikke, men jeg skriver som en form for
åndelig og intellektuell frigjøring.

Det er bra for meg

Jeg vil at de som leser meg skal være
lykkelige OG ha det bra.

Den siste tiden har jeg valgt en annen skrivestil og
vært mer direkte.

Ikke så mye for lys og energi,
men for kjærlighet og
forståelse.

De kjærlige ordene gir gjenklang
For deg som liker å lese mer
Hengiven, følsom, og armene mine er åpne
for kjærlighet og tillit.

Uten konflikt og uten å ville være
ambivalent i mine ord.

Jeg er mer direkte og objektiv, jeg
ønsker å oppnå følelsen
Denne følelsen som forener leseren med
forfatteren Affiniteter, derfor

Jeg vil være det jeg alltid har vært: spontan,
men med vennlige ord.

Om samsvar mellom bokstaver
som settes sammen til
setninger.

Alltid med kontakt, og veldig realistisk håper jeg
Tankefulle ord, meditative setninger

Beklager hvis jeg får deg til å
tenke, men det er bra å
tenke.

Selv om det handler om det
absurde, for det er noe som
finnes.

Bare for å si at jeg også eksisterer
På denne enkle måten

Eller stil gjennom en helt
vanlig Filipe Moura

Til alle de uvanlige
menneskene som leser
meg

For det er ikke så ofte jeg har tålmodighet til
å lese det jeg skriver.

Og jeg innrømmer at jeg leser veldig lite
Men når jeg gjør det, får det meg
også til å tenke på følgende

Her er utfordringen min
Les og fortsett å lese og
REFLEKTERE.

Jeg er takknemlig og glad

Om ikke annet fordi jeg tror at noen andre også
gjør det

Tanker! Kanskje
du ikke føler det

Jeg føler det, som regn på stein

Trenger gjennom hullene i fortauet

Forent under sand og jord

Stiv og krevende tilkobling

Det er ikke plass, ikke noe rom

Ikke enda en stein

Her er et effektivt forholdstall

Stein, jord, sand

Vi går på dem

Det samme gjelder relasjoner

Interaksjon mellom kalde steiner

Med eller uten sand eller jord

Men forenet av murmesterens hånd

Som forente og fullkommengjorde dem

Kjærligheten bør, på hele jorden

Vær like forent som brosteinene.

Mureren er mannen

Som forbinder flere steiner

Og det binder ikke hjerter av stein...

Men formbare følelser

Til alle andre deler

Vi bør være et ensemble

Av deler som hører sammen

Kan tåle enhver vekt

Heller ikke tidens slitasje

Våger å ødelegge fortauet vi går på

Det er slik folk er

Tåler ekstra belastning

Men hvis de står sammen

Virkingen er mindre

Bli med i et annet stykke med kjærighet

Kjærigheten vil være sanden og jorden som binder oss sammen.

Ingen svakheter, bare slitasje og elde

Minimeres hvis alle delene er samlet

Og godt tilpasset

Mennesket perfeksjonerer sin egen

Stone og slutter seg til de andre

Sammen er de sterke og danner en sti

Lang og solid over hele verden

Det er noe som forener oss på samme måte som lego.

Her er en uknusedelig festning

Alle er samlet og feilfrie

Hvis hver stein slites bort

Ingenting annet enn sand for å sette dem på plass

Steiner har, i likhet med mennesker, en viss levetid.

I likhet med steiner byttes mennesket ut

På grunn av slitasje og levetid

Det finnes små, store og mellomstore steiner

Noen passer naturlig Andre må

poleres Dette er mennesket på

jorden

Den støpes til den passer på riktig

sted.

Se det for deg som et puslespill der alle

brikkene passer sammen.

Slik at alle har en plass

Og de er ikke mindre viktige enn andre Hva

ville et puslespill være uten brikker Et

forvrent bilde?

Det er behov for oss alle i verden

Planeten Jorden trenger alle menn og kvinner Ingen kan
unnværes, alt har sin form
En måte å være, å være og å være i kontakt med
andre på Her er et stort puslespill: jorden
Hvor vi lever og er forbundet med hverandre uten å vite det
Men alle bidrar til puslespillet
Noen rettere, andre skjevere,
Men det er helt naturlig at alt faller på
plass Vi leter tross alt etter en vei å gå
Dette fortauet er harmonien mellom vesener.
Der alle samarbeider om det samme formålet
Kjærlighet og kontakt mellom jevnaldrende
Den enkelte

68

Det ble kjøpt opp

Du er glad for å ha penger

Jeg har aldri sett det

Ansiktsuttrykket avslører alt

Det krever mot

Å akseptere den vi er

Fordi vi ikke er perfekte

Ingen er perfekt nok

For en dag kommer rikdommen

Erstattet essensen

Og hva ville velstand være uten
autentisitet? Den samme smerten

Den samme

gløden var

Love

Lidenskap

Det var vår fantasi Vår

overgang

Fra det imaginære til det

virkelige er jeg trofast

Til lidenskap, til kjærlighet,

til glød Og selv i smerten

Ved din storhet

eksisterer jeg og er en

skuespiller

I vår verden

Du er stumfilmskuespilleren Men

vår reise

Det er en film

Fra en romantisk film

som synger "Se på vår

glød

Kjærlighet uten

smerte" Du kan

være

Jeg kommer til å være

Da vil vi være

Vi er sammen

Vi observerer og ser

Den samme visjonen

Samme skjebne

Den samme horisonten

Vår sang

Det samme rommet

Alt passer

Ta med alt

Jeg planlegger å

Idealisering

Jobber hardt

På samme rute

På samme vei

Pust og sukk

Du sukker alltid

Du var redd for fremtiden

Det var vanskelig

Å se deg lide

Uten å føle smerte, fordi du ikke var

Såret

Det var livet

Du vet at det

var det

Jeg er ikke sikker

Fordi jeg forestiller meg

Og fantasi er ikke alltid til å stole på

Men jeg tror det

Vi er forbundet, selv om vi er langt fra hverandre.

Vi må bare være der

Jeg snakker, du svarer

Jeg vet hvor du er

Man vet aldri

Hvis jeg kommer til å være der

Men jeg finner meg selv her og der

Og jeg er alltid hos deg

Jeg er fortsatt ikke sikker

For jeg kan bare forestille meg

Men jeg forestiller meg gode ting

Ingen begrensninger

Ingen hindringer

Det er deg og meg

Vi er alltid her begge to

Sammen eller hver for oss, vi er forbundet

Sammenkoblet, jeg trenger deg

Og du av meg

Du handler, jeg reagerer

Du ler, jeg smiler

Du snakker, jeg er enig

Du ser, jeg ser

Du merker det, jeg er enig

Vi er alltid på samme side

Som jeg lengter etter deg

Hvordan jeg vil ha deg

Bare for et kyss

Jeg er på reise

Løp

Flytur

Jeg snubler alltid

Men jeg vil ikke falle

Jeg blir ikke engang skadet

Du er kuren

For mitt ønske

Jeg lover at jeg skal

For å møte deg

Og jeg skal finne ut alt

Selv uten å vite noe som helst

Fordi jeg allerede hadde forestilt meg det

Hvordan fremtiden kan se ut

Jeg så deg og jeg følte deg

Og du følte det samme

Du leste hva jeg skrev

Og det jeg følte var...:

Jeg vil ha deg nær meg

Alltid ved min side

Jeg overvinner uroen min

Men det er ingen kamp

Beklager feilen

Ingen kan klandres

Fordi du ønsker å se

Selv uten å se

Jeg vet det

Jeg lurer på

Du ser at det er ekte

Erobringen er en realitet

Og det var ikke bare et
fantasifoster, det var et innfall.

Ingen feil Null eller
null

La ingen forlate spillet

Når noen når

Hva du ønsker

Følelse av å være tilfreds

Midlertidig lykkelig

For ambisjonen er å erobre og fortsette å erobre.

Så jeg er glad for å ha nådd

Frustrert over å ha nådd frem til og

Vil alltid ha mer

Hva som helst, takk

Og nå er jeg lykkelig

Men så kommer jeg på et annet ønske

Så, herr Geni, gi meg

Ikke tre ønsker

Men	ja	a	are	av	ønsker
E	aller	nå	M	Genialt	
	ede		r.		
Nei					forsvinne
Jeg føler at		mer			noen
det					
Ting					

Tallet

...ikke noe bedre å huske og føle

Lengsel

Jeg har lyst til å skape noe, men det er for vagt. Å forestille meg, skape og forvandle. Å skrive for at noen skal lese. Jeg vet ikke hva, men jeg vet hvorfor. Inspirasjonen mangler, jeg må ta et standpunkt for å møte denne situasjonen med å skrive og ha noe å lese. Jeg begynner å tenke, prøver å gi slipp. Jeg kommer til å gi opp, for det er ikke lett.

Hvis det noen gang var en dag til å fortelle om eventyr eller uhell, så var det bare én dag. Ikke engang et år. I dag, etter et år, kan jeg se 50 dager. Det er 365 dager i året, 7 dager i uken, 24 timer i døgnet. Her er et utdrag av 50 dager med øyeblikk i løpet av disse 365 dagene i året, noen dager i uken og noen minutter i løpet av 60 døgn. Uansett, lev i øyeblikket!

For å forstå, så jeg kunne argumentere, få klarhet i hva som hadde skjedd. Jeg var hinsides det som skjedde, jeg ville bare vite hvor det begynte og til slutt endte.

Jeg vil at du skal vite at til tross for alt som kan skje, og som jeg ikke kan forutse utfallet av, vil jeg ikke glemme deg, og at du alltid kan stole på vår kjærlighet i enhver situasjon, for det handler ikke bare om lidenskap.

Jeg så inn i mørket og så nattens dybde. Det var på tide å slappe av, skru opp musikken på radioen og gi slipp på meg selv. Natten er en følgesvenn, vi kan dele de mest delikate følelsene fordi den holder godt på hemmeligheter. Jeg liker å kalle den den stille natten, fordi den alltid har et godt øre, men snakker lite, selv om den alltid er en medskyldig, og det gjør

meg glad.

Hvordan kan du leve fanget av hele verden? Et pust av frihet for å lindre angsten. Følelsen av innesperring øker spenningen, nervene skjelder uten at andre merker det. Så løsnes båndene, knutene løses opp. Hvordan det er å være fri og naturlig i noe mer ordinært eller sensuelt.

Jeg kunne ikke engang forestille meg hvordan det fungerte. Det var å skrive og ha noe som jeg forestilte meg og representerte: figuren, mitt vesen, bare det å være, føle og se. Jeg skrev ned alt som falt meg inn. Jeg likte det, og det håper jeg at du også gjør når du leser det.

Denne ensomme, individuelle og formålsløse posisjonen. Denne desorienteringen som driver oss mot glemselen, det totale tapet av følelse, pust og ønsket om å tro. Det er dette alle møter når de lever.

Et blikk, et sukk, og sigarettøyken ekspanderer. Det ene draget etter det andre. Jeg ser på klokken, minuttene tikker forbi. Sigaretten brenner sakte etter noe jeg hele tiden leter etter. Fra nå av, et trekk til, et ord før timen går. Jeg håper denne avhengigheten forsvinner.

Jeg var abstrahert, jeg hadde dratt dit. Da jeg kom tilbake, var jeg oppslukt og litt forvirret. Det var litt rart, men det var ikke en drøm. Jeg var våken, klar til å kaste terningen og beveget meg fremover i tankene mine. Det fungerte, jeg forestilte meg figuren, og fremfor alt var det noe jeg skapte og deretter måtte leve med. Min væren, og det er å leve og være.

Vet du hva? Det finnes ting som forandrer ting. Det finnes ting som forvandler ting. Det er allerede noe, og noe som var noe, forårsaker nye ting. Men når? Da det ble forvandlet og virkelig var tingen, hadde det allerede vært noe. Uansett, livsgreier!

Det var tåke under dem som flyr, det var luft bare for å puste. Det var å ville vinne uten frykt. Det var måneskinn ved havet. Jeg var kapteinen, jeg hadde alt jeg trengte om bord. Bildet av et vunnet slag dukket opp, det var en prestasjon.

6tar der...

Å være der når du ikke spør, når du ikke må, når du vil. Å være der selv når jeg ikke er der, når du ikke kjenner meg, når du ringer meg, når du tenker på meg. Å være der for alt som kommer og går, når du forestiller deg det, selv om du ikke vil. Å være der bare fordi jeg er der, når du elsker meg, når du finnes, når du drømmer om meg. Å være der når jeg er her, å alltid være der. Det er det jeg tenker: å være der.

Hvis jeg så og så på deg en dag, ville jeg si at du var en interessant jente, med noe i øynene som glitret, med et muntert, glitrende smil. Du var en kvinne for de som vil ha henne, vakker og sensuell, du var den som forførte meg og som jeg noen gang ville ha bare på grunn av måten jeg følte meg på. Likte du magien? Det var hverdagen min.

En dag forestilte jeg meg alt som skulle skje, men jeg vet ikke hva jeg skal si for å skrive om det senere. Det var annerledes, det var virkelig skremmende, den drømmen om å være til og ikke vite hva som skulle skje. Jeg prøvde å beskrive det jeg aldri ville få se, og det endte med en reise inn i den verdenen av stillhet som fantes og som noen led under. Jeg synes ikke at noen skal gjøre det andre ikke gjør av mangel på mot, bare for å gjøre det. De handler ikke, men de vet hvordan de skal ignorere velværet til noen de ikke kan se på og se.

Slutt å røyke og tenk!

Jeg slår av sigaretten, og utfordringen med å kurere det gjenværende suget begynner. Jeg skal skrive for å fordrive og skape. To minutter går, og sannheten om å skrive og ha noe annet enn seg selv begynner. Jeg føler at jeg ikke klarer det, men samtidig føler jeg meg som en kriger for det som er mest sant, erobringen. Det er 16 minutter siden jeg slukket en sigarett, og lysten til å tenne den på nytt vokser.

Alt går over når du føler hva som skjer. Jeg tenker, så du må vente. Fra svakhet til trangten til å vinne, alt vil komme som skumring. Jeg er i konstant kontakt med begjæret. Jeg tenker på halvtimen etter timen som har gått, jeg ser meg selv og kjenner at jeg ønsker å gå utover tiden. Jeg reiser gjennom sekundene, minuttene, som raketter som feirer hvert fremskritt.

Jeg føler meg svimmel når jeg tenker på hvor langt jeg har kommet. Jeg tar et skritt tilbake, for der ligger det en tent sigarett. Etter 35 minutter er det denne handlingen jeg vil annullere. Det ble gjort uten å tenke, det ble gjort mekanisk og prosessuelt. Jeg hadde denne tilgangen i en prosess der jeg skulle slukke situasjonen. Jeg er tilbake i øyeblikket, i skapelsens spontanitet. Ord, setninger med handling og sammenheng.

Jeg hører på radioen at planen kan mislykkes, jeg tenker på det og kjenner at jeg har en følelse av retning. 45 minutter til og en sigarett til, tenker jeg, selvfølgelig! Alt, nesten alt, får meg til å tenke, og jeg må forholde meg til det. En time med resultatet av 20 år for de 30 jeg har. Hvordan vi lever 66 % av livene våre og tenker på de 100 % som 33 % kan gi oss.

Det var komplisert, men forklart. Hvis jeg virkelig vil, må jeg kjempe og studere en måte å gjøre det på. Det er ikke lett, jeg kommer neppe til å røyke en eneste sigarett igjen. En tid kommer, og jeg følger en vei som ikke har noen plan. Selvfølgelig kommer jeg til å røyke om situasjonen. Naturen min måtte inneholde renhet. To timer og tre minutter gikk, jeg røykte og så tenkte jeg.

Jeg vil være i stand til å dukke opp, noe vil dukke opp. Jeg begynte med å smile, med å tenke at noe kom til å skje. Det enkleste hadde vært å gi opp, men jeg skulle fortsette. Jeg ble sterkere, og det eneste jeg kunne tenke på var å si "jeg vant". Noe unaturlig var unormalt. Hvordan kan jeg reflektere? Det beste er å late som om jeg sover. Trangen vil komme, men jeg vil ikke flykte. Jeg er uten lys, men jeg går aldri tom for energi. Jeg føler en lynende kraft som aldri vil overskygge meg. Jeg kommer til å forandre meg, denne gangen vil jeg ikke nøle med å forandre alt. Jeg drar, og jeg vet hvorfor. En stille, banal sigarett, noe nølende og irriterende.

Når det en dag kommer en måke, skal jeg be den hente deg tilbake. Jeg fikk det jeg ikke ville ha, og da jeg ikke ville ha noe, endte jeg opp med å miste alt. Hvordan ville jeg vært uten deg? Beskrivelsen var pakket inn i denne lidenskapen, jeg hadde en enorm kjærlighet og alltid. Jeg løp, men han grep tak i meg og dro meg bort, tok meg med seg. Den forbannede skikkelsen, usynlig, skrev i regnet det jeg ville sagt til deg på et postkort. Jeg ville tegne et bilde av solen og dens stråler og fortelle deg at du er min energi, og at solen min alltid vil skinne for deg, selv de dagene det snør. Det var tanken som vinden alltid ville blåse.

Tenke, reflektere og handle eller ikke handle. Du uttrykker det ikke, du føler det, og hvor vanskelig det er å føle og ikke uttrykke det. Noen ganger er det nok å bare eksistere, men å reflektere før man reagerer, som om det var en følelse å bearbeide og late som. Å late som om det var tankekontroll.

Å handle eller ikke handle umiddelbart er det fornuftige å gjøre. Så å late som er en følelse etter refleksjon, og så ja, en reaksjon som vi kanskje ikke føler. Vi kan også la være å reagere, noen ganger ved å stilne en tanke og bare være i det nærværet som er å være.

Hindringen

Hindringen er ikke selve forestillingen. Overvinne uten frykt, noen ganger føler vi smerte, men det viktigste er å leve og kjempe for å utvikle oss. Noen ganger betyr det å vokse og lære. I kampen for livet må vi alltid reagere på tap og motgang. Å overvinne hindringer er en maksimering av selvet.

I overvinnelsen ligger den ultimate gleden ved å seire og gi oss selv den verdien vi fortjener ved å overgå oss selv og vinne verdi. Essensen i livet ligger i å lære av nederlag og til slutt vinne.

Maritim virvelvind

Vann som renner ut i havet, sand som renner ut i havet. Dråpe for dråpe, korn for korn, en bris som ruller over bakken. Med den ene hånden griper jeg havets dråper, med den andre havlandskapets sand. Det er en uendelighet i hånden min. Du slipper taket, du frigjør deg, en følelse av å ha alt i hendene utvider seg.

Men vi har ikke alt, og vi oppnår ikke alt. Noen ganger glipper det vi holder i hjertet og føler i hendene. Alt har en følelse og en fangst som dukker opp og danner en virvelvind. Men forplantet. Han er den ukjente Vult av en overnaturlig opplevelse. Skikkelsen hvisket: "Du er redd for en mann uten ansikt!" "Ja," svarte jeg med en viss frykt. "Frykt ikke, for jeg eksisterer bare i lysets nærvær." Jeg har allerede snakket om lys og energi, men aldri om en mann som jeg ikke kjenner ansiktet til, og som dukker opp på en vellystig måte og flykter uten å bli fysisk nådd. Skikkelsen er et mørkets vesen som ikke lever uten lys. Et merkelig vesen, en skygge som gjemmer seg i mørket og stillheten, men som dukker opp i lyset med sin ansiktsløse svarte hatt. Jeg stiger opp mot himmelen og forstørrer meg selv med avviket fra ditt blikk og det metamorfe lyset. Ved siden av himmelen ler jeg som ingen andre, jeg ler med en mine av sultan og nedstemthet, jeg reagerer med den mørke himmelens hastighet og fortetter meg selv til siste dråpe av krystallklart, skjærende regn. Men for en ansiktsløs mann renner vannet over kroppen min, og figurens mackintosh blir ikke våt fordi den er laget av skygge. Disse fantasifigurene ble skapt av meg for å avverge dem som flykter fra mørket og søker lyset. Jeg er en vennlig skygge av ulykke. Hele ondskapen med Vult er at den ikke eksisterer, den er en forsvunnet skikkelse.

Skriket

Som en form for livslang glede, en følelse av beskyttelse for andre og sjelens forferdelige summing kommer frem fra den formørkede sjelen. Den som reiser seg, faller ikke alltid, men tar utfordringen. Det du virkelig ser, er oppstigningen og ikke fallet fra stupet. I bølgenes høyder, der det grønne ligger og det blå blekner, dukker det røde opp som en advarsel om andres prinsipper. Det mørke, det dystre, det lettsindige er ikke alltid til stede og forsterker fortvilelsen i et skingrende, stille rop. I ordene refererer han til møtet med overnaturlig magi som involverer lidenskap. Uten opphold bygges bokstav for bokstav en litterær vegg av ord, et uunngåelig faktum trer frem ... der skriften og tårene fra en ubrytelig tilfredshet strømmer inn, hvis vesen ikke motarbeides, men revitaliseres og trer frem gjennom et brudd i den antarktiske isen.

Da jeg tenkte på deg, innså jeg hva jeg hadde mistet. Jeg her, du der. Som jeg skulle ønske jeg var en vulkan, som jeg skulle ønske jeg kvernet...

Jeg er inne i en vanskelig fase. Jeg skal finne tilbake til den stille tålmodigheten. Du kan gå, så låser jeg døren. Jeg vet hvorfor du kom, men jeg vet også hvor du skal. Avgrunnen er stor, og tanken på å forlate deg er enda større. Du kan stikke av uten meg, isolere deg og eksplodere.

Siden dag én har ordet ditt vært min frase, men ikke regn med meg når du sier "hallo, jeg er her" neste gang, for reisen din vil helt sikkert bli en retur til den harde virkeligheten, men harmonisk for dem som ønsker å bli invadert av den. Hva har vi, hva leter vi etter? Bare ett ord fra deg, og det er "farvel". Og du har kommet og gått...

Det var siste gang... Lengselen tar slutt. En tåre falt og visket ut gråten. Tauet som strammer meg, er ikke det samme tauet som kveler meg. Knuten i halsen min, holdt fast av en tråd. Den kveler sinnet og kveler bevisstheten. Det den fører med seg, er en langsom foryngelsesdød.

Lev i meg utenfor meg. Slett skjebnen din og lev brøkdelen. Denne tidløse følelsen brer seg i løpet av de neste øyeblikkene. Som å fly uten å forlate setet. Det øyeblikket som aldri stopper, fordi du puster og aldri kan stoppe, noe som får deg til å puste.

Å leve er like sterkt som trangen til å puste. Men å bare puste er ikke å leve. Når du slutter å leve, har du ikke sluttet å puste. Det som kommer til oss, er et hjelpeløst bilde.

Uten grenser eller konsekvenser, videre til neste trinn. Det som beveger oss, er denne naturen som omgir oss og hele tiden distraherer oss. All fordypning i øyeblikket er bare illusorisk, siden naturen reflekterer alle rammene på en tilfeldig og relativt overlegen måte i hvert øyeblikk av menneskets bevegelse.

Alt som oppstår rundt jeg-figuren er et ytre som forstørrer det indre, men som bare fanger opp følelsen av distraksjon, er et større vesen som beveger oss, Moder Natur.

Hvis et dydig, motstridende øyeblikk invaderer deg, assimileres i sinnets øyeblikk, kan disse innspillene ikke matche læringen og resultatet av noen impuls.

Jeg er glad for at du har kommet ut av dine enorme og fjerne tanker. Jeg vil gjerne snakke om... ...du bestemmer, du har alltid manøvrert. Ved å bytte om på rollene sier du "hold kjeft". Ordets flukt er en handling. Som å ignorere deg og ta deg med bort. Du flyr i skyggen av vinden. Fordi du gjemmer deg og dukker opp når du vil. Skjønner du ikke?

Ta vare på noen andre, så får du en annen venn enn din egen ulykke. Alt dukker opp og fordamper. Det var slik jeg, mens jeg telte til ti, innså hvor mye blendverket i det øyeblikkelige øyeblikket i fremtidsvinduet skulle åpne seg og bare se den siste røyken som utvider seg og hvordan fremtidens klikk blir stort og vidstrakt.

Jeg elsker deg mer enn antall slag i hjertet mitt...

Jeg puster, du puster, den samme luften av kjærlighet.

Jeg er alle fargene som setter farge på din verden...

For meg, for deg og for dem som elsker meg.

En dag plantet du en rot i hjertet mitt. I dag heter det treet kjærlighet til livet.
Det kan aldri rykkes opp med roten, for det lever inne i meg.

Transformator

Balanse mellom strålende
krefter som endrer
virkeligheten.

Elektrisk panel
Betjeningsposisjoner
og
destinasjoner for den universelle strømmen.

Sterkt solskinn lyser
opp dypet av den
jordiske naturen.

Lyskilde
De faller som dråper til
jorden i denne kilden av liv
og lys.

Ville vesten
Den søker uopphørlig etter
unormale bevegelser.

Elektriske støt

Støyende nerver

blinker

med elektriske hjertesjokk.

Elektromagnetiske bølger

Tanker kommer og går

bølgende rundt bølgesyklusen.

Tallet

Elektrisk strøm

Denne strømmen går gjennom

kroppen min og fører meg inn i

bølgenes kretsløp.

Elektrisk impuls

Jeg rystes av impulser som

sirkulerer elektrisk.

Sannhetens lys

Sannheten skinner klart når den

oppdages på impuls.

Blackout

De plagede stemmene

forstummer i den lysende

følelsen av å være til.

Glødende stearinlys

Den akkumulerte smerten

antennes av den smeltede
voksen.

Elektriske dører

De åpner seg forsiktig ved berøring,
men lukker seg uten at de rekker å
åpne seg.

Elektrisk motorsag

Kutt røttene til hatet som
vibrerer med mørk energi.

Elektrokusjonert

Innhyllet i lysende røyk som
sletter minnet.

Elektromagnetisk turbulens

De beveges i tumultariske sinn av
uendelige elektromagnetismer.

Elektrifiserende stråle

Som et elektrifiserende lyn
som lammer det energiske
sinnet.

Uhyggelige lys

Hvert vesen har et uhyggelig,
elektrifiserende lys av blinker.

Blinkende lys

Blinkende lys plager
passering av likestrøm.

Ugjennomsiktig lys

Ugjennomsiktige lys lyser opp
fantastiske vesener i det mørke
lyset.

Elektriske ledninger

Elektriske ledninger går gjennom
kroppen min og vibrerer av energi.

10. Elektrisk krets

Jeg klatrer mot den 10. kretsen
og det oppstår et uheldelig strømbrydd.

Elektrisk fall

Jeg falt i staver over ordene
om ekstase og opplevelser.

Lett kutt

Skarpe, lyse ekkoer,
glødende av lys fanger de inn den knuste stemmen.

Skimrende mørke

Vandrende vesener blinker
med uklar øyeorientering.

Fluorescens

De blomstrer og faller som
torden i alle retninger.

"Overskygging

Stikkende lyn blender
gleden av andres følelser og blikk.

Glødende

Dype buer på kryss og tvers i sjelen
som klamrer seg til elektroden -
dynamiske og glødende støt.

Elektrokutabel

Som et lysglimt som hamrer
inn i følelsers inkongruens
som roper etter et sterkt og bestemt lys.

Fravær av skumring

Jeg krøller meg forsiktig sammen i lyset
av mitt vesen, og henrykker meg forsiktig med lyn.

Erindringer

Jeg våkner opp oppslukt av en lys dag,
forbereder meg på å komme ut av mørket, og
med lysets kraft vil jeg distribuere kraft og
Energi til hele Stellar-
fellesskapet.

Truende lys

Disse rekonvalesenslysene truer, plager
oss og varsler fare.

Nærværslis

Lyset som følger deg i stille stunder, som du ikke kan
konfrontere, men som skremmer i det skjulte.

Rødt lys

Det intense røde lyset
blokkerer nerver som får fart
på seg.

Sjokk

Brå og forurensende sjokk
invaderer sinnet uten impulser.

Selskapets lys

Å belyse det som ikke er åpenbart
og som ikke kjenner lyset fra
selskapet.

Torden

Torden runger og knusende lyder tørster
etter nytelse.

Kraftig lys

Kraftige lys fordømmer
andre liv enn de som instrueres av stemmer.

Pokker

Som kraftige, gjennomtrengende
stråler som kutter bånd som er
umulige å forene.

Frostet lys

De formørker samvittigheten
når de gjennomtrenges av tette lysstråler.

Intensivt lys

Tåken i det svarte lyset lyser intenst opp.

Lysende kosmisk

Som et dypt, gjennomtrengende

kosmos som lindrer sjelens

hukommelsestap.

Lysets kraft

Lysets helbredende kraft opplyste fornuftens glødetråder på fortvilelsens høydepunkt, og det er jeg takknemlig for. Dette lyset har ledet meg mot hverdagens ekstatiske strøm, opplyst en mørk og formålsløs fremtid, bare for at tordenen skal slå ned over meg og antennes som dynamitt uten glede.

Så, helbredet av lyset og beveget av det, helbredet jeg meg selv og kom ut av de varme tarmene av strenghet og nøyaktighet. Jeg vet imidlertid ikke om dette lyset vil belyse fortiden min, for jeg er redd det ikke har den nødvendige energien.

Det er altså to poler, to ytterpunkter av energi. Jeg ble berørt av den positive og helbredende siden, ikke den mørke og hjem søkende. Dette lyset kommer fra klarheten i følelsene og rasjonaliteten i det umiddelbare og impulsive tussmørket, uten overganger og uklarheter i meningen, uten innebygde eller forkynte følelser.

Lyset er sterkt, intenst og vil brenne alle som motsetter seg det med sine stråler. Slutt deg til lyset, sansene, følelsene, livsgleden og nyt fullt ut den kraften som driver oss på jorden og utstråler uforpliktende energi. For en dag vil lyset slukkes, og det vil ikke være mer energi og impulsiv kraft. Dra nytte av talentet du har, og tving det frem som en blå stråle som skjærer, og frigjør deg fra ulevd kvelning og ondsinnede, gjennomtrengende tanker som gjør oss til ofre som skygger uten lys til å nære dem.

Jeg mener at det er lys i deg, det er torden, storm, energier og lys, i bunn og grunn et klart og rent lys i sin mest primitive form - ilden som gjennomstrømmer oss, nærer oss og noen ganger brenner oss. Slik består livet av flyktige lys som står i motsetning til selve fornuften eller energisansen som gir oss styrke og vitalitet til å motstå de uklare og kraftløse støtene fra verden.

bebreide og finne unnskyldninger for sitt engasjement. Det finnes ikke lys uten energi, alt har energi, alt har sitt lys, sin bevegelse og sin strøm.

- Dette er væren selv, som skremmer oss og konfronterer oss med merkelige beskyldninger som vi ikke forstår fordi de ikke er direkte eller våger å støte sammen med en annen energi, men heller prøver å slukke dens lys. Men den er til stede og åpenbarer seg, infiltrerer synssansene og viser oss tankens klarhet gjennom tidens stillhet. Og ved å være stille, skjerper den sin mening og nyter de unyttige udugelighetene som andre overfører gjennom negative eller positive energier.

Lyset fra den blå strålen skremmer, men ønsker velkommen inn i denne energien alle som ønsker å bli transportert av den, i den blå strålens hastighet. I denne energiovergangen konfronteres de pragmatiske energiene som ikke strømmer ut, men som hindrer oss i å oppleve øyeblikket. Tordenen rister tydelig, påvirker lydbølgen og skaper supersoniske hastigheter, men ikke like kraftig.

Som en direkte konfrontasjon med og undertrykt av de lysende menneskene, øker de ugjennomsiktige lysene, forvrenger det virkelige og fremstår som uvirkelige. Men det finnes også fiktive lys - det er kraften i fantasiens lys.

Blå stråle

Den rasende blå strålen invaderer mitt
vesen og skinner med energi som
springer ut fra
porer forurenset av fordommer og intoleranse som
denne Blue Ray vil treffe.

Kunstig lys

Lyset som sendes ut av alle vesener
involverer seg i skamløse kunstgrep, som
vanskelig kan unngå å være fulle av uskyldig
kunstighet.

Laserlys

Laserlyset er gjennomtrengende og usynlig og når det umerkelige.

Det er et innsiktsfullt lys og en mester i antakelser og veikryss utenfor betrakterens kontroll. Provoserende på en subtil og ufarlig, suger den til seg forutinntatte tanker og ideer og nøytraliserer giften med sin egen motgift.

Lys på loftet

Denne røyken krysser sinnets lys, dekket av filler av minner som rives fra hverandre i sinn uten klar retning og handling, en motorisk handling som kjøler ned tankestrømmen, langsomt og ukoordinert.

Hun trenger seg inn i øyeblikkets lediggang, begeistrer og sprer seg gjennom hjernens lys og begeistrer den med vandrende elektriske strømstimuli.

Den intensiveres i kroppen og avgir et hypnotisk, lammende lys, som en rekke meningsløse ord.

Disse loftslampene vil appellere til alle med en eklektisk forkjærlighet for avansert ingeniørkunst.

Noen har aper, andre bare loft, andre loftsllys som overskygger hovedinngangen. Jeg skulle ønske jeg kunne gå inn på disse loftene med

minner, tanker, kort sagt et liv levd uten store årsaker,

men med minner.

Minner som for alltid lyser opp loftet, noen alltid åpne eller innelåst i kister.

Lyn

Det varmes opp, mørkner og blir så stille og stille, men når det klinger, er støyen overveldende og heseblesende, og smitter over på raseriet ved å leve og være til stede blant andre lys og belysninger, eller til og med i det enkle, forbigående, men slående mørket av sukk som bryter stillheten...

mer elektrifiserende. Det lynet som slukker samvittigheten din, og som kjennetegnes av velformulerte stønninger, utløser uaktsomheten i handlingen og tapet av muligheten til å holde seg i ro i det øyeblikket et nytt lyn slår ned i denne verden. Lysets aske

Den asken som preger deg med varmen fra modige, sterke jern, er impregnert med

av asken av lys fra fortiden og den allestedsnærværende fremtiden som du ikke har glemt og som vekker ditt opprør. Øyeblikkets impuls avbrytes og sprer seg langsomt, tårevått og overstrømmende, ber deg om å kontrollere deg selv og kaster deg ned i en brønn av lys som drukner i minnet om ukontrollerbare ord og renner over av tørst etter lys.

I lys av nytelse

Det lyset som invaderer oss og gir oss luksuriøs innsikt, fører oss til utallige deprimerende gleder og angsten for den stillesittende nytelsens kjemi, men ikke stillestående, men preget av de uskyldige ansiktene til andres glede som belyser væren, følelse og følelser.

En følelse som gir overraskende og strålende glede,

lindrer sammentrekningene forårsaket av overflødig nytelse, et overskudd som leder oss mot andre sanser og gleder.

Når det gjelder nytelsens lys, utvikler og nærer det seg av en avhengighet som verken avtar eller avtar,

kolliderer med rufsete hår fra gleden av fornektelse.

Hypnotisk lys

Følbare fornemmelser i lysets hypnotiske ansikt vitner om følelser som avslører det avhengighetsskapende begjæret etter dette lyset som driver oss til å gi energi og tro på dets eksistens.

Vi lar oss rive med av den uten gjeld eller kreditt, stillestående som det hypnotiske livet til transcendentale vesener som hengir seg til kilder til hypnotisk nytelse.

Disse lastene går gjennom hår og øyenbryn som er fulle av beskjedenhet og lediggang. Dette transcendentale lyset fører oss til nye utfordringer, som er like i tanken, men forskjellige i reaksjonen, tøylesløse og rene reaksjoner som konfronterer det rene begjæret etter å eie lyset, bli næret av det og ledet av de løse steinene som samler seg som leire i oppvarmingen.

Intensivt lys

Dette intense lyset deler seg mellom fremmedgjorte kroppar i bevegelse og pendler mellom to lett opplyste baner, selv uten elektrisk strøm. Det er selvtilstrekkelig og vedvarer i bitterheten og mismotet i den systemiske hypnosen som nærer og utvikler oss.

Bevisst er det et lys som er så intenst at det slukkes og fortsatt sender strøm selv når det er slått av.

Psykedelisk torden

De psykedeliske tordenskrallene fletter seg sammen med buldringen fra den modige tordenen og opprettholder og forsterker det unormale som oppstår når vi omsluttet av dette psykedeliske uværet.

I dette scenariet stråler det ut et sammenhengende lys, uten krefter eller skalaer, som bare er et påskudd for det unormale i den svarte tordenen som gir ekko og gjenklang i sinnets underligste og dypeste kroker, mens den blekner, resonerer og beveger seg uten hemmeligheter, og skaper en verden av psykedeliske lys som plager dem som prøver å unnsnippe eller nyte fordomsfulle gleder farget av skrånstille, stillestående farger, uten vilje til å skape eller bare nyte.

Oppslukt av tankefragmentenes ånd, alle de som forestiller seg en annen verden, fjernt fra forstyrrelser som irriterer oss, som å klø oss i øynene eller bare blunke. Denne bevegelsen, fremmedgjort fra en annen bevegelse, tenner og pulveriserer sinn som er fjerne og uvitende om det enkle faktum at det er å bli beveget eller opprørt.

Tordenen er psykedelisk og jager bort ånder uten at de manifesterer seg, som om de ikke fantes, og skaper en parallell virkelighet av rykter og uforsonlighet som busemannen. Her er det ingen som livnærer seg på bisarre personligheter og slektninger fra førtilværelsen, selv om de ikke eksisterer.

Alt som er uvirkelig har altså en tidløs historie, men noe, noe er redd. Denne frykten transporterer oss til en horisont av fem dimensjoner, polygoner og lineære, men ikke mottakelige for spor som representerer den transcendent og apoteotiske tankens halvkuler.

Ideer blomstrer eller vokser ikke på den abstrakte fornuftens tråder; impulser fødes av tegn som allerede er sett, memorert, bevegelser av imitasjon og tilpasning til øyeblikket, alt bevisst og minimalt kalkulert. Uten beregninger er tordenen ekte og uforutsigbar, ...

I lys av fortiden

De som lever i skyggen av fortiden, blir tilkalt, og disse døende vesenene fra det hinsidige invaderer himmellegemene i den forestående hendelsen, i nåtiden.

Alt koker ned til lysende materier av varierende intensitet, energetiske utstrålinger som ikke har noe med fortiden å gjøre, ikke engang med fortiden.

forrige øyeblikk. Tidligere lys avgir skadelig stråling, men de kan ikke dempe det strålende lyset du ønsker å slå på når som helst.

Fortiden fletter seg sammen med nåtiden, øyeblikket, impulsen, sekund for sekund, men den påvirker ikke den energiske strømmen eller lysstyrken. Vi er alltid i takt med det kraftige, klare lyset fra den ekstatiske strømmen som skjærer gjennom vinden og bringer med seg gleder uten intensjoner om bevegelser som dreier seg om gleden ved å utstråle lys eller bli opplyst. Det som betyr noe, er kraften eller spenningen i den intense strømmen som frigjør den elektriske impulsen som gjennom et enkelt blick overfører fortidens lys, et mindre intenst lys, utstrålinger fra tidligere liv, men som ikke styrer lysets prinsipp som frigjøres av bevegelsen av lysimpulsen uten maske, som oppleves i sekundet, i øyeblikket.

Det finnes ikke noe sterkere enn å slå på lyset ditt i øyeblikket, til enhver tid, med all strøm uten stråling, for intet lys er sterkere enn et annet. Det er et spørsmål om utstråling, alle har sitt eget rene lys, som tørster etter vilje og fantasi og ren energi til utvikling og skapelse.

Lysende magi har farger i lyset, som reflekteres i nyanser av solgult, energisk gult.

Det er faktisk ikke mye lys, det er bare eksistensfokus som er igjen og balansert for å objektivere det som ikke er synlig. Så det eksisterer ikke, det er ikke virkelig, det er frukten av den kraftige strålen som gjør oss bevisste.

Men hva er egentlig bevissthet? Hva som er bevisst eller ubevisst, er en barriere som ikke kan materialiseres, uansett hvor mye mening det gir. Vi beveger oss alle mot øyeblikket. Dette dekadente i å materialisere forutinntatte barrierer og hevde at de er uoverstigelige kjeder når det faktisk ikke finnes noen reelle barrierer. Alt er imaginært og virkelig eller uvirkelig, vi lever alle i denne kjeden av illusjoner, av tørst etter andre ånder som egentlig ikke påvirker oss, fordi det finnes eller ikke finnes barrierer mellom begjæret og lyset fra det ubevisste som alltid er til stede i det bevisste og kun er forbeholdt oss selv. Vi tenker på strømninger, men heller ikke her finnes det noen strømninger eller impulser. Det finnes bare forestillinger om himmelske romvesener som lever, som de sier, i fortidens lys. De fleste har tenkt at lyset skal ha makt eller mål, men hvem er de til å blande seg inn i lyset? Lyset blir ikke berørt.

Vi observerer lyset og stirrer på det til det slukkes.

Naturlig lys

Ingenting er mer vanlig enn dette klare og naturlige lyset, fordi det er naturlig å tilpasse seg. Overensstemmelser, motgang, konflikter, enkle avlat som fungerer som akkumulatører av holdninger og bevisste problemer, men ikke så dypt, fordi de er naturlige. Det er ingen motsetning mellom det naturlige og lyset, det naturlige omgir oss og får oss til å føle oss komfortable og rolige, fordi alt er normalt og naturlig.

Luft, den naturlige gleden som omgir oss, den som blåser og renner og fremfor alt en myk berøring for dem som liker å puste lett.

Kjerneenergi Light

En mektig energikilde omslutter oss med transformasjoner, psykologiske mutasjoner, og får oss til å føle oss påvirket av denne kjernekraften. Dette vibrerende energilyset vokser i takt med den lysende virkningen av mutasjonenes transcendent vesen, som egentlig ikke opplever dem, men som en påfugl infiltrerer de oppfattede impulsene som fører oss til handling. Denne dynamiske og klare impulsen av eksplosiv stråling. På denne måten når vi toppen av deres energikraft, og blir kjernefysiske agenter som korrigerer og demonterer lyset som er umulig å bringe i ubalanse, fordi det representerer den maksimale transformasjonskraften. Det finnes ikke noe mer kraftfullt enn transformasjon, den forandringen som løfter og styrker oss i forhold til stråling.

Psykotropisk lys

På en magisk eller harmonisk måte lander, svever og basker disse psykotrope lysene med vingene, fascinerer oss og endrer den ønskede virkeligheten som et godt varsel, men antyder et dårlig varsel når vi kommer tilbake fra denne verdenen. Som en tidsmaskin beveger vi oss bort fra den virkelige dimensjonen og transporteres til en verden av fantasi, urealisme eller nytelse.

Det finnes altså en tredje dimensjon av sanseaktivitet og mørk energi sett fra perspektivet til andre som higer etter en virkelighet som er skadelig for oksygeneringen. Psykotrope lys strømmer og vinner terreng i ulike perspektiver og frodige dimensjoner, og tiltrekker seg dem som higer etter dem.

innebærer sporadiske episoder. Det er ingen motsetning mellom verdener, lys eller virkeligheter, fordi naturen selv er lyset.

Torden

Som en bitter, glitrende sprekk raser tordenen og forsyner jorden med overlevende fra det gjennomsiktige, amorfe lyset. De søker tilflukt i bitterhetens himmellegemer og slipper løs et ukontrollerbart raseri, forsterket av denne strømmen av lys og kraft. Det brenner og nærer lyset i det vesenet som lar seg invadere av disse ondskapsfulle blackoutene i mørket som mangler lys og underdanig kraft, og varmer seg selv med magmaen fra den energetiske tordenen og forsterker lysets lykke. Lysets lykke i de enestående vesenenes lysende stråler.

Generator

Kjærlighet som genererer, eller genererer kjærlighet!

Det som gir næring til dette ikke-virtuelle kjødelige begjæret og dette følelsesmessige båndet av gjennomsiktige og ivrige kyss, er noe som er avgjørende for utviklingen av emosjonelle og elektriske bindingsenergier.

Denne generatoren gir næring til egoer og personligheter med skjulte ansikter i den daglige rutinen, enten det gjelder frokost, middag eller vannet som gir energi i hverdagen.

Uten masker eller tårevåte tanker passer vi inn i kjærlighetsenergiens virkelighet eller kjærligheten til den elektrifiserende og gjennomtrengende energien i slående blick og representativ for kjærlighet og ensomhet som lever, næret av en kobling som aldri brytes, en energi som er uforgjengelig, men sann, alltid!

Alltid elektrifiserende, blikket tørster etter begjær og litt tålmodighet oppfunnet av dagenes monotoni og de skrå ansikter som ikke representerer noe i dette elektriske miljøet, de er løse ledninger. Gå inn i fantasien til virkelighetens medfødte og uredde motor, men med begrensningen av øyeblikkelig kontakt. Nødvendig kontakt for livet i bevegelse, virkelighetens motor for konsensus om å være til stede eller ikke, men uvitende om andre virkeligheter som er nesten umerkelige for bevisst ønske, men den er der!

Alltid til stede i betydningen umiddelbar mulighet, midlene kan ikke være vannaktige, ellers glir vi inn i tankene til kjærlighetsgeneratoren om tilgjengelige midler og ressurser; når det gjelder den genererende kjærligheten, er den alltid tilkoblet og på utkikk etter andre ikke-virtuelle midler, kontrollert med nettopp dette nedlatende vesenet. Så den kan ikke fjerne seg fra gleden den genererer og sprer seg i de alltid tilstedeværende ansiktene til den delen av sjelen du alltid har ønsket å kvele.

Du kan ikke fremmedgjøre noen del av energien, for energien er én og multikulturell i sin følelse av oppfyllelse og utvikler ulike virkeligheter. Vi er virtuelle og imaginære, bare i andres nærvær eller i selve speilet skjuler vi den nye regulerende energien i nøytronenergiens ånd, som er de sanne lysdyrene. Lysende drager kan lyse opp!

Elektrisk strøm

Strømmen som går gjennom oss hver dag, gir oss energi og vitalitet og forvandler oss til lyse og aktive vesener. Ja, aktive, for i den ligger lysets kraft eller den syke og ødeleggende undertrykkelsen som vi møter i den dualistiske og undertrykkende virkeligheten.

Ikke la strømmen fra de negative polene infiltrere de dype smertene i underbevissthets og redusere personligheten på en kritisk og negativ måte. Gi næring til positivitet og transcendent virkelighet, til de kjemiske og anti-kjemiske kretsløpene som gir næring til innovasjon og tilfredsstillelse. Denne tilfredsstillelsen er personlig og kan ikke overføres, som å gi næring til frenetiske kappløp på jakt etter n y t e l s e , som trekker sinnet inn i tankens magnetiske bølger og overføringen av dem. Overføringen av tanker er reell og magnetisk, og utvikler kretsløp som ingen kan benekte, og som sprer seg i den tidløse luften av undertrykte følelser og gleder. I utgangspunktet er vi alle blokkere for ytre energier, men de forsterker vår vilje til å leve.

Disse impulsene påvirker resonnetet vårt og skaper noen ganger konflikter i tenkningen vår, men de kan gi oss elektrisk lykke, som sammen med spenningen i portalene vil føre oss til den ytre virkeligheten.

Blått lys

Det blå lyset har sitt utspring i intense følelser, og krysser broer og stiger, infiltrerer kraften i følelsene det nærer og utvikler sitt åndelige potensial.

Med sine ultrasensitive stråler omfavner det blå lyset skjønnheten i gjennomsiktigheten i et veltalende vennskap som lengter etter noe mer intenst og dyptgripende. Det skaper konstellasjoner i oss, med dype forgreninger av følelser som omslutter oss i en hertziansk bølge.

Denne kraften påvirker sinn uten livskraft i turkise nyanser, og påvirker dypt og varig vennskap. Bærer med seg magiske stråler av galskap og glede, elskere av den sjeldne tonende blå skjønnheten. I filamentenes skumringsintensitet utvikler og overfører den en koselig og beskyttende energi som blander ondskap og glede med smerte og stillhet. Det er ikke en illusjon som forleder oss inn i abstrakte tanker, men et sterkt blått lys som intensiverer reelle og innbilte gleder. De som lar seg omslutte av det, blir alltid berørt, uten grenser for indre og varig vennskap.

Det blå lyset forelsker seg og gir næring til følelsene, tilsynelatende uten grunn, og bringer med seg nytelse og begjær. Denne nytelsen er overveldende og omsluttende, en vanvittig begeistring for det blå lyset som oppstår som følge av en opphopning av energier som forsvinner over tid, men som ikke forsvinner i den fremtidige nåtiden. Dette beskyttende lyset er alltid til stede og hindrer oss i å utvikle oss til en ukontrollerbar lysende nytelse.

Elektrisk kabel

En vibrerende strøm av angst går gjennom kroppen vår via elektriske kabler, og gir næring til håpet om noe nytt og overraskende som etterlater oss urørlige, men med tankene på helpenn.

Immobilisert føler vi spenningen som forbinder oss med virkeligheten, og går nedover tankens trapper med kontrollerte og kalkulerte bevegelser som forbinder oss med hverandre.

På disse tankestigene kategoriserer vi atferd, ansikter og bevegelser og tilpasser oss livets opp- og nedturer. Lyset gir næring til rulletrappen som uten stans fører oss inn i virkelighetens galskap i det 21. århundret,

med energier, magi, fantasier - alt i tilsynelatende harmoni. Men se opp for trinnene, det er ikke alle som følger livets rulletrapp; det finnes dem som klatrer opp trappetrinn som stiger, støttet av noen. Er det nok, eller er det et spørsmål om balanse?

Balansen mellom kreftene er avgjørende for den enkeltes bevegelser oppover og nedover. Ikke alle fortjener å bli hjulpet ned eller støttet opp. Anstrengelse og utholdenhet er essensielt; reis deg til oppofrelsens ånd, uten skade eller avbrudd, og du vil bli ført til tankens lys.

Uten balanse mellom ytre krefter som kan gi etter, er trinnene solide og drevet av håp. Du kommer til den viktigste elektriske kabelen: livssyklusen, den energien som gir næring til jorden.

Brusende lys

Det synker ned og sprudler, oppløses og utvides til lysgrener av et uoppnåelig begjær, fordi det er en illusjon i likhet med alle sprudlende lysglimt som senere kolliderer når de konfronteres med den ytre virkeligheten.

Begjæret er utstyrt med rampestreker og sporadiske episoder av vanvittig, sprudlende begjær, som kjærlighet som ekspanderer og smitter, fyller enhver tanke og lar seg dominere og dominere. Dette er utvekslingen av revitaliserende energi, sprudlingen som aldri slukkes, det lysende innholdet er alltid til stede.

Opplyst himmel

Det finnes ikke noe mer kraftfullt enn ønsket om å oppnå den perfekte balansen på den opplyste himmelen, der stjernene gir liv og inspirerer tanker og ideer og gjør ønsker til virkelighet.

Den vakre himmelen opplyst av stjernebildenes energier fremmer et kontinuerlig samspill mellom stjernene, som har en unik kraft. Ingenting er mer inspirerende enn en sjel med en himmel opplyst av viljen og ønsket om forandring, samspillet og berøringen av stjernene som magnetiserer tankene.

Energilekkasje

Jeg bekymrer meg over hvordan energier forsvinner sporløst, som om de nekter å forstå den kosmiske virkeligheten. Jeg blir skuffet når vitale energier kveles av treghet og krystallisering av følelser, som en maske av politisk korrekthet. O sjel av ren energi, forvandle deg til magi og fly over sinn som mangler impulsen til sannheten i fakta og tingenes konstante forandring. Forandring er en viktig del av de syklusene vi alle går gjennom og utvikler oss i, men den bør aldri styres av frykt og angst for følelser. Frigjør deg selv, utvid deg og fremfor alt, omfavn livets forvandling, den forandringen som driver oss.

Livets lys

Intense lidenskaper går over i galskap.

Fordi vi instinktivt elsker og ønsker å bli elsket.

Lidenskaper og skuffelser baner vei for ulike illusjoner.

Forblindet og forelsket fokuserer jeg på essensen av ekte kjærlighet, som overgår all falskhet.

Når vi står nakne i den elskedes handlingsfelt, står vi ansikt til ansikt med den elskedes sanne identitet. Å bli elsket krever derfor en dyp bevissthet om hvorfor vi er elsket. Det er en nødvendig dikotomi mellom det å gi og det å motta kjærlighet, der denne dialektikken forutsetter at $1+1=1$, mens ingen i virkeligheten kan nyte noe som helst.

Så logisk sett er $1+1=2$, korrekt. Men oppførselen vil ikke være produktiv hvis resultatet ikke er en teknisk likhet i holdninger, verdier og atferd generelt. Derfor må det være en felles posisjon i midten av kjærlighetsforholdet.

Forstått slik vil denne ene sannheten være kilden til glede, eller så vil det individualistiske individet søke en annen handling, forstått som sann frihet.

Jeg har ikke levd lenge nok til å komme gjennom de neste stadiene, logiske eller ulogiske, det er opp til hver enkelt av dere. Jeg søker ikke absolutt visshet, noen ganger ser jeg på meg selv som en idiot, selv om det i dag er vanskelig å finne ekte idioter, det finnes bare kunstige idioter som bedrar. Den som virkelig setter seg inn i den rollen, bør trekke sine egne konklusjoner.

Jeg er ikke her for det; jeg er på vakt mot galskap og unngår visse holdninger, fordi galskap bestemmes av spesifikke omstendigheter og andres vurdering, ofte avhengig av miljøet du befinner deg i.

Når jeg avviker litt fra dette resonnementet, tar jeg på meg galskapen i å like flere mennesker og innser at vi aldri blir helt fornøyde; vi vil ha mer kjærlighet og mer kjærlighet...

Hvorfor så mye kjærlighetsambisjoner? Jeg trekker tilbake spørsmålet. Vi står alle fritt til å begå dumheter i kjærlighet, vi er sårbare og ofte manipulerte.

Vi ønsker å tro at vi elsker fordi vi har blitt elsket, denne følelsen som vekker hengivenhet og livsvisdom. Det å elske og uttrykke denne kjærligheten klart og spontant og si "jeg vil fordi jeg har rett til å bli elsket". Så elsk hverandre og bring lys til livet gjennom en samlet og meningsfull innsats på en vei uten tårer eller smerte.

Nyt dette fantastiske vesenet som gir deg maksimal urkraft.

Lyset reproducerer seg selv i stråler som lyser opp hele solsystemet, tro meg.

Kjærlighetens lys blir aldri fanget i en fjern horisont, for det sprer seg gjennom kontakt; stimuler disse revitaliserende energiene.

Få ligningen til å vokse og gjør den til $1+1+1+1+1+.... = \text{uendelig}$.

I kjærlighetens felt finnes det magnetiske krefter, en forførende kraft som tiltrekker seg ønsket om å kjenne og oppfylle ønsker eller bare nyte.

Energisammenslutninger

Lys - Varme - Sol - Kraft - Segregering - Spytt - Kyss - Deling - Følelse - Glede - Fest - Bursdag - År - Alder - Alderdom - Tålmodighet - Utholdenhet - Prestasjoner

- Oppofrelse - Smerte - Helbredelse - Lege - Helse - Vitalitet - Energi - Kraft - Impotens - Frustrasjon - Lidelse - Fall - Svimmelhet - Svimmelhet - Gal - Galskap - Sykehus - Sykehusinnleggelse - Deprivasjon - Begjær - Vilje - Ønsker

- Vinne - Seire - Kamp - Krig - Død - Tap - Forsvinning - Fravær - Ensomhet - Tanke - Skapelse - Oppfinnelse - Løgn - Grusomhet - Umoralsk - Straff - Straff - Irettesettelse - Irettesettelse - Bot - Politi - Beskyttelse - Sikkerhet

- Stabilitet - Balanse - Ubalanse - Unormal - Sykdom - Psykiatri Klinisk Terapeutisk Hjelp Injeksjon Sykepleier Morfin Narkotika Illusjon Desillusjon

Angst Nervøsitet Spenning Kamp Bryter Vinner Løp Konkurranses Adrenalin

Frykt Tvil Forhør Spørsmål Svar Spørsmål Nysgjerrighet Interesse

Tilfredsstillelse Nytelse Orgasme Sensasjon Samvittighetsfull Ansvar Skyld

Uskyldig Fri Rettferdighet Ærlighet Sannferdighet Oppriktighet

Gjennomsluktighet Usynlig Uvirkelig Ueksisterende Fantasi Kreativitet Drøm

Søvn Hvile Ro Ro Stoppskilt Symbol Tegning Blyant Viskelær Dekk Vei Reise

Transport Tog Linje Nål Nål Syng Operasjon Inngrep Endring Overgang

Trinn Klassifisering Indeksering Termer Ord Fraser Dialog Kommunikasjon

Uttrykk Demonstrasjon Presentasjon Innledning Innledning Introitus Bok

Blad Tre Natur Vind Luft Hav Ild Jord Solsystem Energi Lys Kraft BLÅ RAY.

Revitaliserende energi

Opplev misnøye med tilfredshet.

Velstandens glans.

Jeg er alle fargene som kan fargelegge universet

ditt. Lammende lys

Det er noe som får oss til å stoppe opp, selv når handlingen er i gang og genererer følelser, fornemmelser og stimuli. Hvorfor stoppe opp når noen svarer og reagerer? Handling, mine venner, krever tålmodighet og intelligens for at vi skal kunne

forstå den andre som konfronterer oss. Hvorfor slippe løs energier som lammer oss, som om vi var barn uten svar?

Mot, kjære venner, ordet er en ordre om å bli dømt, men hvem skal dømme fornuften? Hvem er normal og hvem er unormal... ingen!

Vi har alle tro, og jeg har tro på dem som har det. Så kommer tvilen på viljen og det allestedsnærværende begjæret, som en harpe som frembringer forførende klanger med hallusinatorisk ekko.

Noen ganger må man bare slappe av og lytte. Vi har to ører og én munn til å høre dobbelt så mye som vi snakker. Stillhet er ikke naivitet eller mangel på kontroll, det er handling. Få tåler stillhet, men å oppleve den kan gi svar på mange subjektive spørsmål. Stillheten er stum, men den kan være et perfekt våpen mot impulsive ønsker. Så ro deg ned, lytt og lytt til stillheten som bor i deg!

Hvis jeg en dag var et lyn, ville jeg da være destruktiv, skremmende, bråkete og ubarmhjertig, eller ville jeg være lysende, vakker, strålende og energisk?

Akkurat som mennesker har hver stråle unike egenskaper, forskjellige virkemåter og sitt eget lys, noe som gjør hver stråle og hvert vesen unikt og eksklusivt. Så hvis jeg en dag var en stråle, ville jeg i det minste være original.

Hver stråle har sin egen måte å handle på, akkurat som hos mennesker kommer handling i brøkdeler av et øyeblikk til enhver tid.

Har vi kontroll over strålen eller vesenet? Når det gjelder skjebner, vil jeg for første gang nevne Guds navn. En gang, under en samtale om tro og livssyn med en tilhenger av Koranen, fikk jeg høre følgende historie: Tenk deg at du får en terning i hånden og ber Gud inderlig om det høyeste resultatet, men ender opp med det laveste. Historien koker ned til: Hvem kastet egentlig terningen?

Utover denne historien vil jeg si at både vi og strålene/vesenene opptrer i det miljøet vi befinner oss i, og kaster hver sin terning med sin egen energi, form og atferd.

Lærdom fra en far som er uteksaminert i livets lys

Jeg vil gjerne takke min far for at han har bidratt med sin lære i livet mitt. Når alt kommer til alt, er det jo slik vi blir formet: ved å være oppmerksomme på livet og følsomme for alt rundt oss.

Strålende morgen

Å våkne opp i min verden til kanarifuglens sang, fiskens grasiøse svømming og treets oksygentilførsel er en fantastisk opplevelse.

Møt kompisene mine:

Pintas Canary, som fortryller med sin melodiske sang.

Smartie Fish glir forsiktig gjennom vannet.

Og Bonsai Amazonas, som puster og inspirerer til liv.

I tillegg til disse tre strålende og inspirerende vesenene i min verden har jeg en globus i vinduet mitt som representerer verden slik den så ut for 20 år siden, inkludert den nå nedlagte Unionen av sosialistiske sovjetrepublikker. Jeg har også to ørkenroser, den ene i sin opprinnelige farge som symboliserer utholdenhet, og den andre malt i dypgrønne nyanser som representerer håp. Jeg skriver, forestiller meg og føler meg uforstyrret i denne perfekte verdenen min, under den strålende morgenen, og dedikerer ordene mine til kjærlige sjeler som ønsker å forestille seg rosen av broderlig forening.

Jeg våknet opp i en annen virkelighet enn vanlig, og det å utforske skrivefelt ville utvide min tilværelse.

Når jeg reflekterer over hvordan tanker overføres, sammenligner jeg det med et lys og dets kraft.

Akkurat som vi alle tenker ut fra ulike perspektiver, er det viktig å følge et aktuelt perspektiv.

Sjelen har sine øyeblikk av uro.

Måten vi ser oss selv på, er ikke alltid naiv.

Energien ekspanderer.

Forstyrrede sinn med dårlig oppførsel opprettholdes.

Stemmer i samstemthet høres høyere ut enn en enkelt stemme.

Ord er en uttrykksform.

Fra det øyeblikket vil inspirasjonen være til stede.

Hjerteslagene har sin egen rytme som utvider seg gjennom blodårene.

Undertrykkelse skjer i det stille.

Alt har sin hensikt.

Vi tenker alle på ondskap på et eller annet tidspunkt.

Noen ganger blir vi brakt til taushet.

Alle har tanker.

Minner er ikke alltid til stede.

Unngå hat, for det er skadelig.

Det er ikke alle som får muligheten til rett tid.

Noen ganger lider vi bare fordi vi tillater det.

Alle har rett til ytringsfrihet.

Ingenting er mer ærlig enn sannheten.

Jeg har forskjellige uttrykksformer.

Å ha det bra er å opprettholde balansen.

Balanse består av sykluser av rutiner.

Å være nervøs er en ubalanse.

Folk liker å si sin mening.

Alle har renhet i seg.

Solen er en kilde til livsenergi.

Universell kjærlighet skaper medfølelse.

Det som er unormalt, er fraværet av handling.

Mange ideer, få overbevisninger.

Det finnes uopprettelige situasjoner.

Alle blir utsatt for urettferdighet på et eller annet tidspunkt.

Kjærlighet fører med seg glede.

Vi føler oss ofte alene og beskyttet.

Noen foretrekker å unngå å tenke for dypt.

Bevisstheten veileder oss som en opplysende lykt.

Skapte og innbilte vanskeligheter eller virkelighet!

Vanskeligheter og problemer: samspillet mellom det underbevisste og det bevisste.

Bevissthet og utfoldelse.

Ubevisst og projeksjon.

Projeksjon av selvet inn i tilværelsen.

Jeg eksisterer, derfor eksisterer vi.

Vi er ett Jeg, én verden.

En verden, et jeg forvandlet til et vi.

Vi handler på denne verden og på dem, på oss.

Jeg handler på vegne av en del av deg.

Du står over dem.

De er verden, en verden av vesener.

Vesener som enten er ikke-levende eller livløse.

De produserer lys, de fanger opp lys.

Lys er energi, og energi er kraft.

Makt er begjær, og begjær er mangel.

Ønsket er ekte, og vi kan alle oppnå det ekte.

Virkelighet er fakta og atferd, og atferd er handling.

Handling er en respons på verden, og verden i handling er forvandling.

Transformasjon er endring, forandring er reell.

Forandring er et permanent ønske, vi er hele tiden på sporet av et ønske.

Begjær kan undertrykkes, det er ikke alt vi ønsker oss som finnes i verden.

Misnøye med det vi ikke kan få og det som ikke finnes, urealistisk ikke-eksistens.

Ikke-faktuelle, uopnåelige, uopnåelige tanker fortvilelse, fortvilelse lidelse for det som ikke finnes.

Det som ikke finnes, tiltrekker seg begjær, og hvis vi begjærer det som ikke finnes, vil vi ikke oppnå lykke.

Lykke er oppfyllelse av ønsker, ulykke er uopnåelige ønsker, og uopnåelighet fører til depresjon.

Depresjon Psykologisk tilstand av å være uoppfylt, urealisert, urealistisk.

I verden finnes det uvirkelige fakta, krefter og fakta som antas å være en verden som ikke er innen rekkevidde, som ikke er oppnåelig, som er åndelig.

Åndelig er en måte å føle selvet på, vi lever alle med ånd, en åndelig disposisjon.

Motivasjon er noe som driver oss, en impuls til å handle, en handling er en handling.

Handling på andre, andre dem, dem meg.

Meg mot dem (verden), en sosial verden.

Læring av atferd, læring av kunnskap, kunnskap om reelle fakta, kunnskapens våpen.

Overføring av kunnskap mellom meg dem oss verden.

Å kjenne verden er å være i den, vi er kunnskapens verden, vi har alle en viss kunnskap.

Å dele kunnskap er å lære, å lære er å leve sammen, å leve sammen er å kommunisere, å kommunisere er å relatere, å relatere er å samhandle.

Å samhandle er å påvirke verden, og å påvirke verden er å forandre den.

Å forandre verden gjennom kunnskap er evolusjon, og å utvikle seg er å være kunnskapsrik.

Å vite er å vite hvordan man kan forvandle kunnskap til en multikulturell verden av uendelig visdom.

Å være klok er utopisk, utopisk er et ønske om å oppnå, vilje!

Vilje er indre styrke, indre styrke er selvet.

Sannheten er ett!

Uno er meg!

Vi er én verden!

Vi er dem, oss, dere, vesener.

Å vokse er å være.

Å være er å eksistere.

Eksistens er et reelt faktum.

Det er sant at vi eksisterer og at vi er verden!

En verden av levende og livløse vesener.

Verden blir forvandlet av meg, av deg og av dem.

Verden utvikler seg!

Å utvikle seg er å bli mer kunnskapsrik.

Å være kunnskapsrik er å ha kunnskap.

Å vite er å vite.

Å vite er å oppleve.

Å oppleve er å føle.

Å føle er å vite.

Vi føler det først når vi opplever det.

Vi prøver det bare hvis vi ønsker det.

Muligheten til frihet til å oppleve det vi ønsker.

Rett, plikt til å bli respektert.

Vi vil ikke, vi vet ikke.

Vi vet ikke, vi forvandler oss ikke.

Kunnskap tilegnet av verdens ulike selv.

Du vet ikke, du vil prøve, spør noen andre!

Relasjoner er basert på erfaringer fra meg og dem.

Det er feil ting som andre allerede har opplevd, og det er sunn fornuft at det ikke er bra. Sunn fornuft, livets visdom.

Vi deler erfaringer og tilegner oss kunnskap.

Gjennom interaksjon, og interaksjon er å forandre.

Verden er samspill, verden er oss.

Verden er meg, deg, oss, dere, dem.

Deling, vennskap, medvirkning.

Felles verdier, samme meg i flere knuter.

Vi er samfunnene.

Vi har alle en venn, og sammen kan vi handle.

Når vi handler med hverandre, påvirker vi ham.

Den, verden, påvirkning av verden, forvandling.

Transformasjon: et nytt meg, oss, dem, deg, en ny verden, en ny virkelighet.
Begjær

Gi meg et kyss... av den typen du kjenner...!

Gi meg et skjult kyss, slik vi pleide å utveksle med hverandre da begjæret vokste...

Gi meg et kyss... Mykt... Den typen... Du vet!

Omsorgsfull... søt... å kjenne deg!

Jeg skal gi deg et kyss...

Søvnløshet

Jeg sover ikke, for jeg vil ikke sove, jeg vil leve.

Denne hindringen lar meg ikke sove.

Jeg møter det med søvnløshet.

Tegneserie Wolf Shadow

Shadow Wolf var fortapt, men er nå funnet.

Beskyttet, men bare etter eget valg.

Han nærer sin fingerferdighet med kjemiske faste stoffer og det essensielle vannet.

I renheten av sin egen skygge kaster han seg ut i eventyr og finner tilflukt i Caricuaao.

Akkurat som ulven ble beskyttet, men av eget valg, i tilsynelatende ensomhet.

I dag skriver jeg sammen med Lobo Caricuaao, møter hans verden og tolker den.

Han er en selvstendig venn som ikke kan leve uten sin ville natur, men han er veldedig som en ekte nykommer i livet. Han er født i Caricuaao, der jeg tok eksamen, og har en lojal og ærlig ung manns blod i årene, og fremfor alt en uredde natur, i bunn og grunn voldsom, men lojal, vennlig og respektfull overfor partneren sin.

Derfor tolkes et trofast reisefølge og medvirkning alltid med hengivenhet og stillhet.

Jeg bodde der lenge nok til å bli kjent med skyggene i gatene i Caricuaao og området rundt.

Jeg så mot i ulven, og han etablerte et vennskapsbånd som var tillitsfullt, stumt og lovbestemt når det gjaldt hans frihet.

Hvis det var noe ulven hadde, så var det frihet, men han var alene, helt fri!

Skyggeulv, ekstra-menneskelig glødende energi i sin eksistensform.

Når de bjeffer, viser de sin ville uavhengighet, noe som kommer av deres genetiske natur.

Jeg bestemte meg for å åndelig dele kveldsmaten med ulven, eller rettere sagt Sombra Lobo Caricuaao, som begge var frie og broderlig knyttet sammen av én rett og én drikk.

Er vi alene av eget valg?

Vi står selvsagt fritt til å tenke på hvordan naturen former oss.

Denne julen var Wolf Caricua en gave til meg, men han er vill av medfødt genetisk miljø og trekkes av kromosomene sine mot følelsen av fri renhet i selve sin natur.

Han er gåtefull i sin livsførsel, men drives av en tørst etter å leve og nyte sin ensomme side, fri for begrensninger og påbud.

Jeg og Sombra Wolf er venner, men uvanlige på den måten at vi handler på en ukonvensjonell måte i forhold til presset fra andre. Vi er frie av naturen, og derfor vokser vi og påvirkes av det som påvirker oss.

Havana Club er essensen av galskapen i den samme tørsten etter revolusjon og å ta ansvar for vår egen tilværelse. Dette er en fri, men ensom pakt i samarbeid med hundEinstinkt.

Refleksjon over ekstatisk kommunikasjon, forståelig i det minste og enkle ekko av stillheten som skiller oss.

Handlinger er uttrykk for smerte, selv i den enkle avvisningen.

Et uoverstigelig hinder rent fysisk, men ikke for den hormonelle og åndelige kjemien i det lysende vesenet.

Himmelske kropper invaderer oss for å få ekte kjærlighet til å blomstre.

På jakt etter kjærlighetens kløver, fordi rikdommen ligger i å forstå mangfoldige vesener, som alltid har noe å tilføre dette synspunktet.

Enda et tillegg, enda en økning i ønsket om medfølelse og ømhet som gir oss en representativ selvfølelse i sosiale sammenhenger.

Fra perspektivet til det ene og udelelige selvet er ingen vilje fremmedgjort, uansett hvor mange ønsker som oppstår i sirkelen.

Den gylne sirkelen, alliansen av god tro, troskap og respekt, fremfor alt plikt, finnes ikke.

Vi er rene og ville i måten vi handler på, og ingenting er mer egoistisk enn selvet, som alltid invaderer den andre med sitt eget synspunkt.

Med et betent sinn, som er mottakelig for en enkel konfrontasjon av ideer, er det et presserende behov for å appellere til sunn fornuft.

Når vi er nødt til å gi etter eller sette selvet mellom oss og den andre.

Det er ikke noe mer vanlig enn å avvise det vi ikke vil ha, det er enkelt.

Å elske og ELSKE er å føle den andre, ikke seg selv.

Den konstruktive holdningen til forbindelsen mellom oss levende vesener krever en harmoni som det levende vesenet har sammen med andre vesener.

Innprentet i instinktiv atferd tenker vi bare på oss selv, så på oss selv, og så på oss selv igjen.

Konflikter fordi et "jeg" som forvandles til "jeg'er" aldri vet hvor mange "jeg'er" vi må tåle før vi gir etter for den andre.

Det er som en konstant oppfordring til å gi opp.

Vær oppmerksom på vårt maskerte selv og hvor egoistiske vi er.

Jegets rustning vil en dag bli brutt av de jegene som finnes, som er jeger pluss andre jeger som bryter gjennom rustningen.

Å, om du bare visste og ville Å,

hvor du vet og aldri må

Hvorfor denne bortkastede angsten

Fordi det er lengsel og det er alvor

Du kommer derfra

og hit Jeg ser ikke

eller skjønner ikke

hvor perfekt det

ville være Det ville

være en bragd

Jeg våknet og

våknet, jeg kom ut

av mørket Uten å

føle nostalgi Jeg

innså og ble

involvert I

lidenskap, i begjær I

alt jeg så Og jeg

husket

Intense kyss, sterke klemmer

Alt jeg har gitt og mottatt

Uten å spørre

Den springer ut av

værens

gjenfødelse, uten å

be om å være

sammen med

kjærlighet.

Uten smerte

Jeg så, jeg ønsket, jeg levde

Og jeg husket alt jeg hadde blitt

tilbudt Det var alt de kunne gi meg

Han insisterte ikke lenger, det ble
gitt Kjærlighet, hengivenhet,
medfølelse
Alt for lidenskap
Ordet som aldri sier nei til et
hjerte

Fri og ventende
Å gi det du ikke en gang ber
om Det er å gi
Det er sant, det er å gi uten å
spørre eller kreve.
Hvis du ikke hører nei
Ikke spør, gi

Søk etter fred og
finn eliksiren
Skatten som ikke har sin like
Bare en skatt
Som ikke er gull,
men varig
kjærlighet
Du visste hva jeg ville, men jeg
ville ikke si det.
Du innså at det var noe dypt,
noe jeg følte, men ikke kunne
uttrykke.
Det var en kraft uten å
besitte den Den vokste
frem uten å se den Den
vokste inni meg For de som

setter pris på meg

Og jeg skrev til deg, uten å skjønne
hva som utviklet seg inni meg Det
var kjærlighet, det var noe jeg
lengtet etter...

Men jeg eide den ikke, jeg ville
bare ha den. Jeg elsket den faktisk.

Jeg skulle gjerne sett den
blomstre i skumringen.

Alt skjer uten frykt,
uten å nøle Uten

frykt for å sovne å sovne
Varmende

ensomhet

Som en hånd over hjertet Du var
der, ved vinduet

Jeg så deg ikke, men jeg kjente deg, jeg følte deg...

Parfymen var hennes

En duft av sandeltre og sjasmin.

Jeg lyttet, men jeg hørte ikke noe.

Jeg innså imidlertid at

Jeg var ikke der, og jeg kjente igjen

I går var det som før, men i dag var det annerledes.

Jeg så, luktet og hørte

Det var ansikt til ansikt

Uten sidestykke var det noe helt spesielt

Det gjorde vondt, og det var viktig for meg

Den pustet og pustet inn

Jeg pustet for deg, men jeg så deg ikke, jeg følte deg ikke.

Og det var ikke slutten

Fordi du var der, langt borte

Fjernt, men nærværende

Jeg spurte en munk

For å vise veien videre, fremtiden

Og jeg gjettet at du var der

I bakgrunnen ser du ut av vinduet

Uten å se deg, uten å gi deg

Jeg pakket deg inn i luft

Jeg tok deg med til havet

Jeg forteller deg hvordan havet lukter.

Puster inn fuktighet og glede

Det var det jeg så

Havet, sanden, fuktigheten og luften.

Og ja, pusten din Jeg tenner en
sigarett ettertenksomt Og jeg
setter pris på harmonien
mellom væren OG det tenkende
objektet

Jeg lar tankene vandre mellom linjene og
lar ideene flyte gjennom tankene mine
Mål og interaksjoner
mellom forfatter og leser

Jeg har aldri lest det jeg har skrevet fra
ende til annen. Så rart, men jeg vet at
noen gjør det. Hvorfor?
Liker de det, forstår de hva jeg prøver
å formidle, eller er det noe vagt?

Sigaretten er slukket, og jeg tenker
for meg selv: Er den det?

Jeg vet ikke, men jeg skriver som en form for åndelig og intellektuell frigjøring.

Det er bra for meg

Jeg vil at de som leser meg skal være lykkelige OG ha det bra.

Den siste tiden har jeg valgt en annen skrivestil og vært mer direkte.

Ikke så mye for lys og energi, men for kjærlighet og forståelse.

De kjærlige ordene gir gjenklang
For noen som liker å lese mer Hengiven, fornuftig og armene mine er åpne for kjærlighet, å stole på

Uten konflikt og uten å ville være ambivalent i mine ord.

Jeg er mer direkte og objektiv, jeg ønsker å oppnå følelsen Denne følelsen som forener leseren med forfatteren Affiniteter, derfor

Jeg ønsker å være det jeg alltid har vært: spontan Men med vennlige ord Av enighet mellom bokstavene som settes sammen til setninger

Alltid med kontakt, og veldig realistisk håper jeg
Tankefulle ord, meditative setninger

Beklager hvis jeg får deg til
å tenke, men det er bra å
tenke.

Selv om det handler om det
absurde, for det er noe som
finnes.

Bare for å si at jeg også eksisterer
På denne enkle måten

Eller stil gjennom en felles
Filipe Moura

Til alle de uvanlige
menneskene som leser
meg

For det er ikke så ofte jeg har tålmodighet
til å lese det jeg skriver.

Og jeg innrømmer at jeg leser
veldig lite, men når jeg gjør det,
får det meg også til å tenke.

Her er utfordringen min
Les og fortsett å lese og
REFLEKTERE.

Jeg er takknemlig og glad

Om ikke annet fordi jeg tror at noen andre også gjør det

Tanker! Kanskje du

ikke føler det

Jeg føler det, som regn på stein

Trenger gjennom hullene i fortauet

Forent under sand og jord

Stiv og krevende tilkobling

Det er ikke plass, ikke noe rom

Ikke enda en stein

Her er et effektivt forholdstall

Stein, jord, sand

Vi går på dem

Det samme gjelder relasjoner

Interaksjon mellom kalde steiner

Med eller uten sand eller jord

Men forenet av murmesterens hånd

Som forente og fullkommengjorde dem

Kjærligheten bør, på hele jorden

Vær like forent som brosteinene.

Mureren er mannen

Som forbinder flere steiner

Og det binder ikke hjerter av stein...

Men formbare følelser

Til alle andre deler

Vi bør være et ensemble

Av deler som hører sammen

Kan bære alle typer vekt

Heller ikke tidens slitasje

Våger å ødelegge fortauet vi går på

Det er slik folk er

Tåler ekstra belastning

Men hvis de står sammen

Virkingen er mindre

Bli med i et annet stykke med kjærlyghet

Kjærlygheten vil være sanden og jorden som binder oss sammen.

Ingen svakheter, bare slitasje og elde

Minimeres hvis alle delene er samlet

Og godt tilpasset

Mennesket perfeksjonerer sin egen

Stone og slutter seg til de andre

Sammen er de sterke og danner en sti

Lang og solid over hele verden

Det er noe som forener oss på samme måte som lego.

Her er en uknuselig festning

Alle er samlet og feilfrie

Hvis hver stein slites bort

Ingenting annet enn sand til å sette dem på plass

Steiner har, i likhet med mennesker, en viss levetid.

I likhet med steiner byttes mennesket ut

På grunn av slitasje og levetid

Det finnes små, store og mellomstore steiner

Noen passer inn naturlig Andre

må poleres Dette er mennesket på

jorden

Den støpes til den passer på riktig

sted.

Se det for deg som et puslespill der

alle brikkene passer sammen.

Slik at alle har en plass

Og de er ikke mindre viktige enn andre

Hva ville et puslespill være uten brikker Et

forvrent bilde?

Det er behov for oss alle i verden

Planeten Jorden trenger alle menn og kvinner Ingen
kan unnværes, alt har sin form
En måte å være, å være og å komme i kontakt
med andre på Her er et stort puslespill: jorden
Der vi lever og er forbundet med hverandre uten å vite
det Men alle bidrar til puslespillet
Noen rettere, andre skjevere,
Men det er helt naturlig at alt faller på
plass Vi leter tross alt etter en vei å gå
Dette fortauet er harmonien mellom vesener
Der alle samarbeider for samme formål
Kjærlighet og kontakt mellom jevnaldrende
Individet

68

Det ble kjøpt opp

Du er glad for å ha penger

Jeg har aldri sett det

Ansiktsuttrykket avslører alt

Det krever mot

Å akseptere den vi er

Fordi vi ikke er perfekte

Ingen er perfekt nok

For en dag kommer rikdommen

Erstattet essensen

Og hva ville velstand være uten
autentisitet? Den samme smerten

Den

samme

gløden var

Love

Passion

Det var vår fantasi Vår

overgang

Fra det imaginære til

det virkelige er jeg

trofast mot

lidenskapen,

kjærligheten, til

glød og selv i smerte

Ved din storhet er jeg

til, og jeg er en aktør i

vår verden.

Du er stumfilmskuespilleren Men vår

reise

Det er en film

Fra en romantisk film

som synger "Se på vår

glød

Kjærlighet uten
smerte" Du kan
være

Jeg kommer til å være

Da vil vi være

Vi er sammen

Vi observerer og ser

Den samme visjonen

Samme skjebne

Den samme horisonten

Vår sang

Det samme rommet

Alt passer

Ta med alt

Jeg planlegger å

Idealisering

Jobber hardt

På samme rute

På samme vei

Pust og sukk

Du sukker alltid

Du var redd for fremtiden

Det var vanskelig

Å se deg lide

Uten å føle smerte, fordi du ikke var

Såret

Det var livet Du

vet at det var det

Jeg er ikke sikker

Fordi jeg forestiller meg

Og fantasi er ikke alltid til å stole på

Men jeg tror det

Vi er forbundet, selv om vi er langt fra hverandre.

Vi må bare være der

Jeg snakker, du svarer

Jeg vet hvor du er

Man vet aldri

Hvis jeg kommer til å være der

Men jeg finner meg selv her og der

Og jeg er alltid med deg

Jeg er fortsatt ikke sikker

For jeg kan bare forestille meg

Men jeg forestiller meg gode ting

Ingen begrensninger

Ingen hindringer

Det er deg og meg

Vi er alltid her begge to

Sammen eller hver for oss, vi er forbundet

Sammenkoblet, jeg trenger deg

Og du av meg

Du handler, jeg reagerer

Du ler, jeg smiler

Du snakker, jeg er enig

Du ser, jeg ser

Du legger merke til at jeg er enig

Vi er alltid på samme side

Som jeg lengter etter deg

Hvordan jeg vil ha deg

Bare for et kyss

Jeg er på reise

Løp

Flytur

Jeg snubler alltid

Men jeg vil ikke falle

Jeg blir ikke engang skadet

Du er kuren

For mitt ønske

Jeg lover at jeg skal

For å møte deg

Og jeg skal finne ut alt

Selv uten å vite noe som helst

Fordi jeg allerede hadde forestilt meg det

Hvordan fremtiden kan se ut

Jeg så deg og jeg følte deg

Og du følte det samme

Du leste hva jeg skrev

Og det jeg følte var...:

Jeg vil ha deg nær meg

Alltid ved min side

Jeg overvinner uroen min

Men det er ingen kamp

Beklager feilen

Ingen kan klandres

Fordi du ønsker å se

Selv uten å se

Jeg vet det

Jeg lurer på

Du ser at det er ekte

Erobringen er en realitet

Og det var ikke bare et
fantasifoster, det var et innfall.

Ingen feil Null
eller null

La ingen forlate spillet

Når noen når

Hva du ønsker

Følelse av å være tilfreds

Midlertidig lykkelig

For ambisjonen er å erobre og fortsette å erobre.

Så jeg er glad for å oppnå

Frustrert over å ha nådd frem til og

Vil alltid ha mer

Hva som helst, takk

Og nå er jeg lykkelig

Men så kommer jeg på et annet ønske

Så, herr Geni, gi meg

Ikke tre ønsker

Men	ja	a	are	av	ønsker
E	alrea dy	nå		M r	Genialt
Nei					forsvinne
Jeg føler at det			mer		noen
Ting					

Tallet

...ikke noe bedre å huske og føle

Lengsel

Jeg har lyst til å skape noe, men det er for vagt. Å forestille meg, skape og forvandle. Å skrive for at noen skal lese. Jeg vet ikke hva, men jeg vet hvorfor. Inspirasjonen mangler, jeg må ta et standpunkt for å møte denne situasjonen med å skrive og ha noe å lese. Jeg begynner å tenke, prøver å gi slipp. Jeg kommer til å gi opp, for det er ikke lett.

Hvis det noen gang var en dag til å fortelle om eventyr eller uhell, så var det bare én dag. Ikke engang et år. I dag, etter et år, kan jeg se 50 dager. Det er 365 dager i året, 7 dager i uken, 24 timer i døgnet. Her er et utdrag av 50 dager med øyeblikk i løpet av disse 365 dagene i året, noen dager i uken og noen minutter i løpet av 60 døgn. Uansett, lev i øyeblikket!

For å forstå, så jeg kunne argumentere, få klarhet i hva som hadde skjedd. Jeg var hinsides det som skjedde, jeg ville bare vite hvor det begynte og til slutt endte.

Jeg vil at du skal vite at til tross for alt som kan skje, og som jeg ikke kan forutse utfallet av, vil jeg ikke glemme deg, og at du alltid kan stole på vår kjærlighet i enhver situasjon, for det handler ikke bare om lidenskap.

Jeg så inn i mørket og så nattens dybde. Det var på tide å slappe av, skru opp musikken på radioen og gi slipp på meg selv. Natten er en følgesvenn, vi kan dele de mest delikate følelsene fordi den holder godt på hemmeligheter. Jeg liker å kalle den den stille natten, fordi den alltid har et godt øre, men snakker lite, selv om den alltid er en medskyldig, og det gjør

meg glad.

Hvordan kan du leve fanget av hele verden? Et pust av frihet for å lindre angsten. Følelsen av innesperring øker spenningen, nervene skjelver uten at andre merker det. Så løsnes båndene, knutene løses opp. Hvordan det er å være fri og naturlig i noe mer ordinært eller sensuelt.

Jeg kunne ikke engang forestille meg hvordan det fungerte. Det var å skrive og ha noe som jeg forestilte meg og representerte: figuren, mitt vesen, bare det å være, føle og se. Jeg skrev ned alt som falt meg inn. Jeg likte det, og det håper jeg at du også gjør når du leser det.

Denne ensomme, individuelle og formålsløse posisjonen. Denne desorienteringen som driver oss mot glemselen, det totale tapet av følelse, pust og ønsket om å tro. Det er dette alle møter når de lever.

Et blikk, et sukk, og sigarettøyken ekspanderer. Det ene draget etter det andre. Jeg ser på klokken, minuttene tikker forbi. Sigaretten brenner sakte etter noe jeg hele tiden leter etter. Fra nå av, et trekk til, et ord før timen går. Jeg håper denne avhengigheten forsvinner.

Jeg var abstrahert, jeg hadde dratt dit. Da jeg kom tilbake, var jeg oppslukt og litt forvirret. Det var litt rart, men det var ikke en drøm. Jeg var våken, klar til å kaste terningen og beveget meg fremover i tankene mine. Det fungerte, jeg forestilte meg figuren, og fremfor alt var det noe jeg skapte og deretter måtte leve med. Min væren, og det er å leve og å være.

Vet du hva? Det finnes ting som forvandler ting. Det er allerede noe, og noe som var noe, forårsaker n ting. Men når? Når det ble forvandlet og virkelig var tingen, hadde det allerede vært noe. Uansett, livsgreier!

Det var tåke under dem som flyr, det var luft bare for å puste. Det var å ville vinne uten frykt. Det var måneskinn ved havet. Jeg var kapteinen, jeg hadde alt jeg trengte om bord. Bildet av et vunnet slag dukket opp, det var en bragd.

6tar der...

Å være der når du ikke spør, når du ikke må, når du vil. Å være der selv når jeg ikke er der, når du ikke kjenner meg, når du ringer meg, når du tenker på meg. Å være der for alt som kommer og går, når du forestiller deg det, selv om du ikke vil. Å være der bare fordi jeg er der, når du elsker meg, når du finnes, når du drømmer om meg. Å være der når jeg er her, å alltid være der. Det er det jeg tenker: å være der.

Hvis jeg så og så på deg en dag, ville jeg si at du var en interessant jente, med noe i øynene som glitret, med et muntert, glitrende smil. Du var en kvinne for de som vil ha henne, vakker og sensuell, du var den som forførte meg og som jeg noen gang ville ha bare på grunn av måten jeg følte meg på. Likte du magien? Det var hverdagen min.

En dag forestilte jeg meg alt som skulle skje, men jeg vet ikke hva jeg skal si for å skrive om det senere. Det var annerledes, det var virkelig skremmende, den drømmen om å være til og ikke vite hva som kom til å skje. Jeg prøvde å beskrive det jeg aldri ville få se, og det endte med en reise inn i den verdenen av stillhet som eksisterte og som noen led under. Jeg synes ikke at noen skal gjøre det andre ikke gjør av mangel på mot, bare for å gjøre det. De handler ikke, men de vet hvordan de skal ignorere velværet til noen de ikke kan se på og se.

Slutt å røyke og tenk!

Jeg slukker sigaretten, og utfordringen med å kurere det gjenværende suget begynner. Jeg skal skrive for å fordrive og skape. To minutter går, og sannheten om å skrive og ha noe annet enn seg selv begynner. Jeg føler at jeg ikke klarer det, men samtidig føler jeg meg som en kriger for det som er mest sant, erobringen. Det er 16 minutter siden jeg slukket en sigarett, og lysten til å tenne den på nytt vokser.

Alt går over når du føler hva som skjer. Jeg tenker, så du må vente. Fra svakhet til trangten til å vinne, alt kommer som skumring. Jeg er i konstant kontakt med begjæret. Jeg tenker på halvtimen etter timen som har gått, jeg ser meg selv og kjenner at jeg ønsker å gå utover tiden. Jeg reiser gjennom sekundene, minuttene, som raketter som feirer hvert fremskritt.

Jeg føler meg svimmel når jeg tenker på hvor langt jeg har kommet. Jeg tar et skritt tilbake, for der ligger det en tent sigarett. Etter 35 minutter er det denne handlingen jeg vil annullere. Det ble gjort uten å tenke, det ble gjort mekanisk og prosessuelt. Jeg hadde denne tilgangen i en prosess der jeg skulle slukke situasjonen. Jeg er tilbake i øyeblikket, i skapelsens spontanitet. Ord, setninger med handling og sammenheng.

Jeg hører på radioen at planen kan mislykkes, jeg tenker på det og kjenner at jeg har en følelse av retning. 45 minutter til og en sigarett til, tenker jeg, selvfølgelig! Alt, nesten alt, får meg til å tenke, og jeg må innse det. En time med resultatet av 20 år for de 30 jeg har. Hvordan vi lever 66 % av livene våre og tenker på de 100 % som 33 % kan gi oss.

Det var komplisert, men forklart. Hvis jeg virkelig vil, må jeg kjempe og studere en måte å gjøre det på. Det er ikke lett, jeg kommer neppe til å røyke en eneste sigarett igjen. En tid kommer, og jeg følger en vei som ikke har noen plan. Selvfølgelig kommer jeg til å røyke om situasjonen. Naturen min måtte inneholde renhet. To timer og tre minutter gikk, jeg røykte og så tenkte jeg.

Jeg vil være i stand til å dukke opp, noe vil dukke opp. Jeg begynte med å smile, med å tenke at noe kom til å skje. Det enkleste hadde vært å gi opp, men jeg skulle fortsette. Jeg ble sterkere, og det eneste jeg kunne tenke på var å si "jeg vant". Noe unaturlig var unormalt. Hvordan kan jeg reflektere? Det beste er å late som om jeg sover. Trangen vil komme, men jeg vil ikke flykte. Jeg er uten lys, men jeg går aldri tom for energi. Jeg føler en lynende kraft som aldri vil overskygge meg. Jeg kommer til å forandre meg, denne gangen vil jeg ikke nøle med å forandre alt. Jeg drar, og jeg vet hvorfor. En stille, banal sigarett, noe nølende og irriterende.

Når det en dag kommer en måke, skal jeg be den hente deg tilbake. Jeg fikk det jeg ikke ville ha, og da jeg ikke ville ha noe, endte jeg opp med å miste alt. Hva ville jeg vært uten deg? Beskrivelsen var pakket inn i denne lidenskapen, jeg hadde en enorm kjærlighet og alltid. Jeg løp, men han grep tak i meg og dro meg bort, tok meg med seg. Den forbannede skikkelsen, usynlig, skrev i regnet det jeg ville sagt til deg på et postkort. Jeg ville tegne et bilde av solen og dens stråler og fortelle deg at du er min energi, og at solen min alltid vil skinne for deg, selv de dagene det snør. Det var tanken som vinden alltid ville blåse.

Tenke, reflektere og handle eller ikke handle. Du uttrykker det ikke, du føler det, og hvor vanskelig det er å føle og ikke uttrykke det. Noen ganger er det nok å bare eksistere, men å reflektere før man reagerer, som om det var en følelse å bearbeide og late som. Å late som om det var tankekontroll.

Å handle eller ikke handle umiddelbart er det fornuftige å gjøre. Så å late som er en følelse etter refleksjon, og så ja, en reaksjon som vi kanskje ikke føler. Vi kan også la være å reagere, noen ganger ved å stilne en tanke og bare være i det nærværet som er å være.

Hindringen

Hindringen er ikke selve forestillingen. Overvinne uten frykt, noen ganger føler vi smerte, men det viktigste er å leve og kjempe for å utvikle oss. Noen ganger betyr det å vokse og lære. I kampen for livet må vi alltid reagere på tap og motgang. Å overvinne hindringer er en maksimering av selvet.

I overvinnelsen ligger den ultimate gleden ved å overvinne og gi oss selv den verdien vi fortjener ved å overgå oss selv og vinne verdi. Essensen i livet ligger i å lære av nederlag og til slutt vinne.

Maritim virvelvind

Vann som renner ut i havet, sand som renner ut i havet. Dråpe for dråpe, korn for korn, en bris som ruller over bakken. Med den ene hånden griper jeg havets dråper, med den andre havlandskapets sand. Det er en uendelighet i hånden min. Du slipper taket, du frigjør deg, en følelse av å ha alt i hendene utvider seg.

Men vi har ikke alt, og vi oppnår ikke alt. Noen ganger glipper det vi holder i hjertet og føler i hendene. Alt har en følelse og en fangst som dukker opp og danner en virvelvind. Men forplantet. Han er den ukjente Vult av en overnaturlig opplevelse. Skikkelsen hvisket: "Du er redd for en mann uten ansikt!" "Ja," svarte jeg med en viss engstelse. "Frykt ikke, for jeg eksisterer bare i lysets nærvær." Jeg har allerede snakket om lys og energi, men aldri om en mann som jeg ikke kjenner ansiktet til, og som dukker opp på en vellystig måte og flykter uten å bli fysisk nådd. Skikkelsen er et mørkets vesen som ikke lever uten lys. Et merkelig vesen, en skygge som gjemmer seg i mørket og stillheten, men som dukker opp i lyset med sin ansiktsløse svarte hatt. Jeg stiger opp mot himmelen og forstørrer meg selv med avviket fra ditt blikk og det metamorfe lyset. Ved siden av himmelen ler jeg som ingen andre, jeg ler med en mine av sultan og nedstemthet, jeg reagerer med den mørke himmelens hastighet og fortetter meg selv til siste dråpe av krystallklart, skjærende regn. Men for en ansiktsløs mann renner vannet over kroppen min, og figurens mackintosh blir ikke våt fordi den er laget av skygge. Disse fantasifigurene ble skapt av meg for å avverge dem som flykter fra mørket og søker lyset. Jeg er en skygge som er en venn av ulykken. Hele ondskapen med Vult er at den ikke eksisterer, den er en forsvunnet skikkelse.

Skriket

Som en form for livslang glede dukker følelsen av å beskytte andre og sjelens forferdelige summing opp fra den tilsørte sjelen. Den som reiser seg, faller ikke alltid, men tar utfordringen. Det du virkelig ser, er oppstigningen og ikke fallet fra stupet. I bølgenes høyder, der det grønne ligger og det blå blekner, dukker det røde opp som en advarsel om andres prinsipper. Det mørke, det dystre, det lettsindige er ikke alltid til stede og forsterker fortvilelsen i et skingrende, stille rop. I ordene refererer han til møtet med overnaturlig magi som involverer lidenskap. Uten opphold bygges bokstav for bokstav en litterær vegg av ord, et uunngåelig faktum trer frem ... der skriften og tårene fra en ubrytelig tilfredshet strømmer inn, hvis vesen ikke motarbeides, men revitaliseres og trer frem gjennom et brudd i den antarktiske isen.

Da jeg tenkte på deg, innså jeg hva jeg hadde mistet. Jeg her, du der. Som jeg skulle ønske jeg var en vulkan, som jeg skulle ønske jeg kvernet...

Jeg er inne i en vanskelig fase. Jeg skal finne tilbake til den stille tålmodigheten. Du kan gå, så låser jeg døren. Jeg vet hvorfor du kom, men jeg vet også hvor du skal. Avgrunnen er stor, og tanken på å forlate deg er enda større. Du kan stikke av uten meg, isolere deg og eksplodere.

Siden dag én har ordet ditt vært min frase, men ikke regn med meg når du sier "hei, jeg er her" neste gang, for reisen din vil helt sikkert bli en retur til den harde virkeligheten, men harmonisk for dem som ønsker å bli invadert av den. Hva har vi, hva leter vi etter? Bare ett ord fra deg, og det er "farvel". Og du har kommet og gått...

Det var siste gang... Lengselen tok slutt. En tåre falt og visket ut gråten. Tauet som strammer meg, er ikke det samme tauet som kveler meg. Knuten i halsen min, som holdes fast av en tråd. Den kveler sinnet og kveler bevisstheten. Det den fører med seg, er en langsom foryngelsesdød.

Lev i meg utenfor meg. Slett skjebnen din og lev brøkdelen. Denne tidløse følelsen brer seg i løpet av de neste øyeblikkene. Som å fly uten å forlate setet. Det øyeblikket som aldri stopper, fordi du puster og aldri kan stoppe, noe som får deg til å puste.

Å leve er like sterkt som trangen til å puste. Men å bare puste er ikke å leve. Når du slutter å leve, har du ikke sluttet å puste. Det som kommer til oss, er et hjelpeløst bilde.

Uten grenser eller konsekvenser, videre til neste trinn. Det som beveger oss, er denne naturen som omgir oss og hele tiden distraherer oss. All fordypning i øyeblikket er bare illusorisk, siden naturen reflekterer alle rammene på en tilfeldig og relativt overlegen måte i hvert øyeblikk av menneskets bevegelse.

Alt som oppstår rundt jeg-figuren er et ytre som förstørrer det indre, men som bare fanger opp følelsen av distraksjon, er et større vesen som beveger oss, Moder Natur.

Hvis et dydig, motstridende øyeblikk invaderer deg, assimileres i sinnets øyeblikk, kan disse innspillene ikke matche læringen og resultatet av noen impuls.

Jeg er glad for at du har kommet ut av dine enorme og fjerne tanker. Jeg vil gjerne snakke om... ...du bestemmer, du har alltid manøvrert. Ved å bytte om på rollene sier du "hold kjeft". Ordets flukt er en handling. Som å ignorere deg og ta deg med bort. Du flyr i skyggen av vinden. Fordi du gjemmer deg og dukker opp når du vil. Skjønner du ikke?

Ta deg av noen andre, så får du en annen venn enn din egen ulykke. Alt dukker opp og fordamper. Det var slik jeg, mens jeg telte til ti, innså hvor mye blendverket i det øyeblikkelige øyeblikket av fremtidsvinduet kom til å åpne seg og bare se den siste røyken som utvider seg og hvordan fremtidens klikk blir stort og vidstrakt.

Fengslet og utsatt i et iskaldt nord.

Et gammelt laken som venter på å bli rullet sammen

Et brent lys i oransje nyanser

Et varmt teppe når det er glemt

Sjelen som krever og tolererer

elektrifiserende kulde

Fra et løst og usammenhengende minne

Fiksjonell og eksistensiell, lyden sprer seg

Varmen i rytmen løsner

På tide å invadere selvet

Og utforske en varm verden uten varme

Nedkjøling, atmosfæren var ikke

det samme

Sfæren ruller inn i et hjørne

Et skrått punkt under havet

Fra overflaten til den brennende magmaen inne i jungelen

for å utforske og imponere

Imponerende fritid og ingen annen form

å si det

De er ord, varme ord eller

Veldig kaldt, som et uhyggelig lik.

Veldig kaldt, evig frossent

En varm drøm om en vår og en

dal,

En elv uten latter, et lemlestet håp

venter på å bli funnet

Og vise hva som bedrar og antyder å skape langsomt

og vise

det man bare kan forestille seg uten avstand

Og med den rette ligningen kan hele

problemstillingen problematiseres

Varmt, veldig varmt, så varmt at det brenner på huden.

lyd

Fra gitaren som vibrerer av tørsten i en kultur

Der fruktene blir født og mer eller mindre

smart

Uten fortapelse løser de situasjonen

Nå er de eksistensielt ubevegelige, påvirket av

Morbiditeten i ord som formidler taushetens døvhets,

som advarer de mest mistenkelige

Dette vekker mistanke om hva som ikke har blitt sagt.

Men effektivt overført

Betydning og skriving.

Sannheten er at det ikke finnes noen sannhet mellom

Tanke, handling og

å finne deg selv

Gjennom atferd

som genererer kunster og manøvrer for selvet.

Sjåføren, og overgir seg til illusjonen om ordet "driver".

Meningsløst, men riktig sagt,

Det er helt utrolig

Hver form har imidlertid en underliggende handling

Til den ulykksalige ulykken med den altfor tidlige

Å se vekst og vite hva man skal gjøre i en gitt situasjon

Mangler sin egen betydning

Beskrivelse, visjon eller mening, sier vi ofte

det vi ikke tenker og ser, er kunnskap

hvordan man gjør og lærer av andre og tegn

av likhet eller likeartethet

Eller i form av et tillegg

Her er et eksempel på et oppdrag

Enhver abstrakt følelse av form

Gjennom atferd

Som skaper kunster og manøvrer for det drivende jeget, og overgir seg til illusjonen om ordet meningsløst, men uttalt med fornuft,

Det er helt utrolig

Hver av disse formene har imidlertid en underliggende handling Den rene og skjære ulykken med det utidige

Å se vekst og vite hva man skal gjøre i en situasjon som mangler sin egen mening.

Beskrivelse, visjon eller mening, vi sier ofte det vi ikke
tenker og innser at det handler om å vite hvordan
man gjør det og lære av andre og av tegn på likhet
eller likhet.

Eller i form av et tillegg
Her er et eksempel på et oppdrag
Enhver abstrakt følelse av form

Det er ikke realistisk

Det var faktisk totalisme

Både enhetlig og fragmentert

forenet karakter

I en verden som er lik og som alltid

Vi har likheten, men ikke likheten.

likestilling kan ha en grunn

e

tapt

i sin distanse, her er en personlighet

Måten å være på

Og kjenne varmen som kommer fra den

interiøret ditt

Det kan være lignende

For en maler av en slik

av en arkitekt, av absolutt

endelig grunn

Hva med eventuell underkastelse

Eller undergraving av det imaginære

Fra en enkel virkelighet der

Naturlighet, vidd og skarphet uten

betydning, båret av fremtiden som

har alt rent, som virkeligheten i en

vanskelig fortid

Ubevisst og i betydelig grad utøver han

i sin voldsomhet, opplevelsen av et ord

som alltid forestiller seg et bilde

Desolation, her er et øyeblikk

Fanget av oppmerksomhet

Bevæpnet med fragmenter

Her forenes det bevisste med det nærværende

Essensen av skriving invaderer meg,

Allmektig

Å ikke være tydelig

Like rett som linjene i en horisont

hvor

Solen går ned og gjemmer seg

Oppslukt og sovende

Han ble sett på som beseiret, men aldri angrende.

Fordi han måtte bli født på ny og være den mest

lysende fordi han var den eneste, solen vil forbli

vår erfaring

Lys og energisk

der hver eneste detalj er de-

skrevet med den ytterste følsomhet bare for at det skal skje

og pugge hvert ord med dets betydning

og holdt seg i tålmodighetens stillhet, en
uklar klarsynthet, ikke projisert, men mi-
nimaliseres for alle ikke-rasjonelle instinkter, og den

vesenet som invaderer meg, er ikke meg

Den bygger seg selv og vedlikeholder pilarene.

som en Akilles, alltid aktuell i fiksjonens verden.

Den presenterer seg for oss uten at noen

Vær oppmerksom

Disse spionene mine er mine komplimenter fra

berømmelse,

den harde virkeligheten med bare

Oppvarming av lokomotivets motorer

Der vi begir oss ut på dette vanvittige eventyret, og

dyp reise der tunnelen kanskje ikke kommer tilbake

for å se dypet av dens mørke med utgangen

av dette

bilde og en lysende slutt, som bare venter på

for et formål

Hva som motiverer og driver oss

Og en uknuselig kraft omtrent slik

fascinerende

som noe upålitelig, vanskelig å vite og aldri

lære

Det var et spindellev som brast, men som vendte tilbake...

for å danne nettet, var motstandsdyktig, og som

en ulykke i fortellingen, var det et bilde av en

dybde

som drepte ham i en ung alder, er den

underliggende hat

Men aldri likegyldig til noen eller deres

eller noen mennesker, på en slik måte

Intelligent, fortalte han alle at vi alle er

summen vår, og la flere mennesker komme

Forskjellig fra og lik originalen

karakter, faktisk er det en marionett i hver eneste

og stykket det representerer, en reise

Fortapt i bokstavenes rom

Kunsten å skape rom for døden selv

Uansett tidsepoke, har kulminasjonen aldri vært

Til syvende og sist skjer det aldri at han dør for oss.

Det skjer bare med dem som kjenner oss, og når

vi dør, og vi vet aldri

var et ord

Det hadde ingen ende, men var enkelt og genialt.

Litt komplisert, akkurat som reven

som ønsker å spise seg mett på en umettelig sult.

og ønsker alltid å lære mer,

det er kilden til lang levetid, aldri å vite hva som skjer

ikke skjer, men tidligere ble det opprettholdt.

bevoktet var en fjellklatrer og flyttet troen på fjellet hans

og grenser er bare begynnelsen

Ut fra en klippe

En ung person med en god holdning vil overvinne alt

Høyde

Og når vi kommer ned og ser hvor mye vi har

allerede oppnådd

I erobringen av det å bare vite, er litt

mer enn å være

Vi ville aldri tape, og vi lyktes alle sammen.

fly

Til et punkt der vi aldri faller

fordi vi lærer å fly og forestille oss

Alt, alt er

Ord

Fragmenter, ideer og tanker.

Vann så dypt

Bedragets kunst som henspiller på et tema

usikkert

Havbrisen dukker opp, og som ved et trylleslag

Lettheten i energi og følelser

Involvert og øm en stund

Nok et tillegg fra et enkelt øyeblikk

Umiskjennelig og aldri uovervinnelig fordi hans

Seieren var alltid hans nederlag, og som om

han lærte mer

Bare for å være en taper i

at han ikke sier noe som helst og kjenner den glidende
smaken av den

den som han ga seieren til, fordi det er nok for oss å lære

og vet hvordan du skal leve

med alt som avviser oss

Nedsenket, sunket, i det fjerne, en tomhet av

trapper

Metalltrinnene knirker

En klut og en bøtte på gulvet,

Marmorfirkanter, på veggene sammenføyd i firer, en dråpe faller og i

i dybden, litt, noen rister på gangen

Et svakt og forsvarsløst lys, en enkelt blokkering i

overflate

En lysstråle med skyggeeffekt, som reflekteres

på glasset et ansikt, et blikk som knuser,

et enkelt dykk, forliste, og kom opp til overflaten med

bøyen som redder meg fra å bli kvalt, gal, på flukt og

tapt

Mellom stjerner og avgrunnens tomhet

Dyd i form av holdning, i sin helhet

av lidelse og væren, før jeg frykter, så gir jeg slipp på meg
selv.

pianoet

På vei nedover veien svever asfalten.

Pianoet sto på gulvet, og så spilte det...

Den første lyden, det første bildet, lyden av

det dype ekkoet av tomheten til en finne som

ingenting

I vannet, endelig et hopp, fullt av bevegelse

Og alt som blåser og blir båret, mot en

illusjon som var i ferd med å forsvinne, det var annerledes,
for en stund.

øyeblikk

I et dypt, flytende og saltholdig hav, er

den fargeløse blyantens skrift, var det en

skuespiller

Forestillingen kulminerer i en feiring

En gave som gjør meg lykkelig, en pyjamas på sengen, en

Seng

Brusende

og annerledes, det var et bilde

uten landskap, alt i en enkelt inhalasjon, alte-

persepsjon, og transmutasjonen ble

tydelig, uten tårer, uten linjer, uten regler

Uten noe blir alt til ingenting, en fortelling,

som ikke vokser

Den dukker ikke opp, den er knapt nok fortalt, og vi blir

kjettinger og hengelåser av

alle sider

En sprettert, en skive og en person blir forbløffet over
hvordan

en pil uten rekkevidde, en knute i en bue

En sølt, inkontinent skrift, en

uskarp skrift, aldri visket ut, alt det som

ble sett etterlyst

Og som alltid har ønsket å ha, og innerst inne

ville bare være et vesen, skarpt og skarpt som den

et grovt skjegg, en enkelt bart, et hår, en e

en annen

Fra hvert eneste ansikt, hver eneste berøring, hver eneste
frekkhet

Synden hans, fra dens tidløshet til dens

Foreløpig er det bare én klut totalt

I bøtta di, en dråpe i havet, en knutet tråd"

Og skriving som er krenket og revet, utdrag

Kun papirtekster

En strålende natt skapt av et øyeblikk

En strålende, varm sol, en lysende flis.

Og et speil for å se annerledes, etter at den lille

illusjon, dråpen som falt til bakken

Og alt uten et "nei", så kom det frem i lyset

Lesing av en ømhet der kluten mykner opp

Fra et dykk utvider fornuften

Og alt blir satt spørsmålstegn ved, lysstyrken, intensiteten

Ut fra hvordan situasjonen oppleves, er det tydelig at

etter å ha blitt voldtatt og lenket fast, blir han fri for

enhver form for vilkårlighet eller signalering...

Et åpent vindu med lukkede gardiner

Utsikt over teateret fra din egen scene

Et surfebrett, en redningsvest, her er det

Men så, mens jeg lå på sanden, fikk jeg se

land og opplevde stupeøyeblikket,

all stolthet

Den skinner, og vi stiger ned til bunnen av en verden,

å se en enkel sang forvandlet til

tilfredshet, av

Plutselig, et slag, en visjon, vi lever alle sammen.

Realiteten i blant annet en forutanelse

Noe som ville skje og materialisere seg

Krampen hos den frigjorte og oppvåkne

For vesenet som føler og et brev

Fra en sonett som aldri er perfekt

Fra et usammenhengende rim fløt det ut en enkelt setning

Hvor skal vi gå videre derfra?

Uten å dra, og der vi var

Uten å gå inn i forsvinningslinjen

Mystisk

Støv på bakken en prikk

Sannheten i illusjonen om alt

fantasi

Så eksploderer kometen, og på denne planeten er det en
ny komet.

Livet er ikke alltid en spøk, med en mistanke om at

fundament

Intrigen var på plass, og planen mislyktes ikke.

Så hører jeg en oppslukt stemme, og hylet fra bokstaven

er historiens ulv, fra fullkommenhet til undergang.

var inneholdt

En rakett på stjernehimmelen ved havet

Så merkelig det som allerede har blitt sagt

Og jeg begynner å gå ned trappene og inn i tomrommet.

Et enkelt trinn ned, og så metallrekkverket.

var automatisk og hadde bare én fot i elva,

barbeint og kaldt, alt det ikke ser ut som er fordi

é

Alt forsvinner og blekner bort. Hele universet

er slik det er, da er det bare en tunge i en munn

åpne opp for den tørste nytelsen av å kysse deg.

Her er et kyss og et begjær, en bit fra blikket ditt.

Under båtens dokking

Og en sann visjon av noe, som ikke er

uvirkelig, men snarere en fantasi, fra hans lille nese.

en følelse av varme som flyr og erobrer

Pluto, med hjertet ditt

En stein i pytten

Et eget liv

Et portrett som ikke alltid er fotografert

Her vil galskap ha mental fornuft

Det ville komme til det punktet der alt ble skapt og fra et
kyss

frigjort og venter på å bli fanget, med en kraft

bare ved å eksistere, med en overbevisning, alltid

knyttet til hans hjerte, et ønske om å

pumpe og

Strømmen er tenkt fra en strøm

Der boksen hadde fire vegger

Og et blikk fra en glødetråd uten grunn som venter

for å belyse styrken som ikke frykter,

ikke vinner eller taper, det er viljen til

skape og vage

Havet

male hele alfabetet med en pensel

med hver farge, hver stavelse og hver styrke, kulminerer med

i ønsket om å gå

Og å gå og gi slipp på seg selv, først og fremst for å bygge opp

et slott

På klippen under fossen og elven

Ta med alt fremover i kjeden, spesielt

hadde noe helt annet i tankene enn

det samme, og en enkel beretning om reisen, lyden av

virtuositet av

Det du ikke kan se, men som sprer seg

Så klatret jeg opp enda et trinn

Ved døren var utgangen

Om alt som ble forestilt og aldri

utnyttet, var ønsket om å

ha deg i et hjertebånd

Og ved din side pulserer alt

Og så er den turbulente mindre følsom

og i gjerningsøyeblikket

Bombingen var allerede en begivenhet

Fra krig til fred

Alt sammen knyttet sammen med ulike betydninger

Et brudd med og en utvidelse av det som har kommet
tilbake, og

så den syngende fuglen og

Det er først i dag at hun har lært seg sangen sin.

På kortene, alle ordnet uten koordinater

Oppgaven var å bringe og, til slutt, frykten for ikke å tro på og

endelig ikke returnere

Hvis jeg omformulerte teksten du ga meg:

"Hele ruten er allerede kjørt

Falldybde på taket, lett åpent

Vinduet og kulden, i mørket av en handling

Det skjedde faktisk aldri, men det ble rapportert, og

angivelig oppfunnet for å bli tenkt på

Denne nødsituasjonen var bare for å avreagere

Vannet var bare tørst etter kysset ditt.

I et ønske om å bare berøre deg og pianoet

Det var en del av en plan om å spille tonen som

erobre den

En skarp følelse, et sløvt blad

Det var en sterk tekst som ikke vil påvirke det som allerede er der.

filt

Et tau i den stjerneløse natten

En reise inn i fremtiden

Det kommer ikke til å skje, for nåtiden er annerledes enn fortiden.

og det var kuppet, det var

Det var enormt og enormt

Havets raseri

Hva er rettet mot

For den hemmelige reisen

Ingen mottakelse

Det var den firkantede sfæren

En omvendt trekant

Som en pyramide

Fra en sarkofag

Av sinn og sjel

Ugjennomtrengelig...

Som en glemt person

Å leve, å skje

Fra nettstedet et bilde av et blad

Det var enormt og enormt

Havets raseri

Hva den er til for

Til den hemmelige reisen

Ingen mottakelse

Det var den firkantede sfæren

En omvendt trekant

Som en pyramide

Fra en sarkofag

Av sinn og sjel

Ugjennomtrengelig...

Som en glemt person

Å leve, å skje

Vanning som aldri går tørr

For pennen og skriften til

Planeten vår

Hver antenne, satellitt

Eller bare en enkel

Ledning som holder kontakten

Med den andre

Planet og vi reiser

Som trær

Der grenene vokser

Og blomstene

Fra gartneren

Som skinner hele dagen

De er som en glød i måneskinnet.

Det kom til å skje

Og så

Et nytt hopp, et nytt hopp

Å se et barn bli født og fremfor alt

Å se ham vokse, lære og forstå

Alt han observerer og forvandler

En handling som, på barnets eget språk

Myk hud er det viktigste

Av barn i forhold

Til foreldre og på grunn av undervisning

Læringens dobbelte medvirkning

Observere og lære

Som en tvilling

Hvem har et par der læring finner sted

Det er gjensidig

I høyeste grad min og din

Jeg utfordrer deg

Vi vil alltid vokse og lære

For å finne ut...

Og for å leve lenge...

Å leve

Jeg føler smerte

Det hindrer meg i å se

Jeg vil gjerne være ekte

Med en alltid lojal opptreden

Men som en trist klovn

Jeg er en bløffmaker

Smilet, gleden som kommer innenfra

Adlyder ikke utsiden

Det føles som om jeg svever

Det får meg til å forlate stedet

Det normale ville være å reise

Og hold deg på et punkt der du distanserer deg

Fra et personlig synspunkt

Følelsen av et skritt

Avskyelig og unaturlig fenomen

Men akkurat som et vilt dyr

Kjenn voldsomheten og

Raskt, laster

Kvelning

Og det dreper som

Hvis en medfødt kraft

Han forutbestemte det

Til å mislykkes for øyeblikket

Og på forhånd og når du er på reise

Det er ingen spor av bildet

Av opprørere og hatere

Og virkelig syndig

Her er en stemme

På himmelen ved temperatur

Fra høyden kommer friskheten

Munter og rolig

Margarida som sier

Stopp, blomstre

Og den vokser, denne impulsen

Voldelig går ikke lenger enn

Et dårlig øyeblikk

Alt det voldsomme ved å være

Raffinert og forfinet

Plutselig forlot

Ikke noe problem

Eller nesten ingen

Ulempe og ulempe

Med ren impuls

Be ham om å lage bråk

Fra luften og gjør deg

Bare tenk, jeg kommer meg gjennom alt.

Uten frykt, uten noensinne

Å lære å ikke leve

Med fellen

Det hatet du har

Den er ikke din, i din...

Mennesket

Se hva gode gjerninger kan gjøre for deg

Stjernen på jorden

Når teppet går ned

Spille piano

Fordi jeg har en plan

Kom igjen!

Vi vil

Fra det øyeblikket vi ankom

Aldri gi slipp

Å bli forhindret fra å nå

Og fly

Gli og fly

Den stormfulle skyen

Det er en betingelse

Multifaktoriell som forvandler oss

I et tårevått regn av

Ansiktet hans er ømt og fuktig

Fragmenter

Land

Rolig lesing

Du ser ut til å ha en formodning

En arkitektur

Ingen prosjektering

I sin makt henviser han til

Til det fantastiske, det uopnåelige

Realistisk, fordi

Vi har alle krefter

Det vi tror på fremfor alt

Det var glass over alt

Mørkt, men i nyanser

Røkt

Helt gjennomsiktig

Verdiene er som følger

Blomster som trenger

Å bli vannet kontinuerlig

Og hva er et frø

Vokser i sinnet

Å være forskjellig fra det samme

For det vi alle har

Instinkter og villskap

Menneskets sjel

Utover den rette drikken

Magi er

Den svimlende tunnelen der

Du ser et lys ved inngangen

Og hvis mål er

Avsporingen av en

Bunnløs grop

Alt vi har

Av ren lærdom

Og henrettet

Se, ingen

De vil vinne i sine

Verden

Tunnelen er passasjen

Å leve i lyset fra inngangen

Og lyser opp din vei

Hva vi har

Den er livsnerven, og den må kjøres.

Dyp kjærlighet

Lidende kjærlighet

Han følte også at

Glemt

Litt bortkommen i bakgrunnen

Sørget og levde

Maske

Leve i konklusjon

Hvordan avslutte det hele

Her er den endelig,

Ingenting er så sikkert som

Det er ikke noe usikkert ved det

Innsatt

En annen linje

Liten, kontinuerlig grense

Dette avslører ikke

Uendelig, derfor som linjer

Vi har to punkter

Fødsel og bare uendelig Bare i møte med
døden"

Langsom tilnærming

Som et pust

Det var følt, det var over

Fordi du aldri har sett en annen

annet ansikt enn enden, er

Uhyggelig maske Langsom
tilnærming

Som et pust

Det var følt, det var over

Fordi du aldri har sett en annen

annet ansikt enn enden, er

Det uhyggeliges maske

Hvis jeg omformulerte teksten du ga meg:

"Minne

For deg har jeg lidd

Jeg følte med deg

Jeg elsket deg

Jeg bodde sammen med deg

Jeg har aldri elsket

En annen jeg kysset

I deg så jeg

Jeg skrev deg inn

Kjærligheten jeg alltid vil huske

Jeg følte

Aldri før har det vært så mye lidelse

Ønsker ikke noe mer

Å dø for deg

Gjennom meg

Jeg skrev til deg

Mye

At jeg led og aldri døde

Og for deg har jeg aldri mistet

Jeg følte bare

Lover

På et tidspunkt

Øyeblikk

Han virket fjern

Bare én dag

Langt fra kjærlighet

Fra noen

En elsker

Klar natt

I en mørk natt

Så klart som

Daggry når

Sanger til din fortryllelse

Å bli som den virkelige

Fløyte av fuglen som flyr og

Alle streber etter frihet

Skriving

I...

Og den største besittelsen

At jeg kan få

En avis og en

Uimotstælig penn

Fremfor alt ønsker jeg å

Bare for å tenke

Passasje

Jeg døde!

Ja, det var begynnelsen på slutten

Begynnelsen på vendepunktet

Uten bitterhet, men også uten ømhet

Det var reisen

Laget uten bilde og uten mot

Kontrast mellom det minste og det største

Det var på tide å dra

Eller å bli på dette stedet og forestille seg

Alt og ingenting fra tid til annen

Han var på vei ut og ned

Til det ekstreme som sier

Jeg er ikke redd eller skjelver"

Reisen har en retur

I denne oppslukte verdenen

I dypet av skjønnhet

At alt jeg har er alt

Og av alt vil jeg ikke ha noe, for når jeg drar, vil jeg ikke ha
noe.

Jeg kommer ikke til å godta hva som helst, tenkte jeg.

Reisen har en retur

I denne oppslukte verdenen

I dypet av skjønnhet

At alt jeg har er alt

Og av alt vil jeg ikke ha noe, for når jeg drar, vil jeg ikke ha
noe.

Jeg kommer ikke til å godta hva som helst, tenkte jeg.

Avgrunnen

Jeg er på en klippe

Der avgrunnen

Det er slutten

På vent

Og jeg gikk slik og ville og ville.

Hoppe, sprette

Og røyking

Jeg gikk uten å nå et mål

Angsten varierer med alderen, selv om

Vi lever alltid på en ekstremt engstelig måte.

Vi venter på noe, vi vil alltid ha det

Noe, alt i oss, griper inn

Som ved ufrivillig vilje

Venter

Og jeg gikk slik og ville og ville og ville

Hoppe, sprette

Og røyking

Jeg gikk uten å nå et mål

Angsten varierer med alderen, selv om

Vi lever alltid på en ekstremt engstelig måte.

Vi venter på noe, vi vil alltid ha det

Noe, alt i oss, griper inn

Som ved ufrivillig vilje Ladder

Jeg satte meg ned,

Jeg grublet,

Resultatet er imidlertid ikke

Det var i nærheten av det som var forventet,

Jeg tok heisen ned og mellom

Lys og mørke og tetthet

Hvilken manøver i henhold til

Din egen vilje

Så han reiste seg opp og gikk sakte

Han gikk ned uten å falle

Hovedkontor

For en tåre,

En intuisjon

Eller ødeleggelse, dette

Tanken er vakker

En slurk fra kantinen

Fra kjøleskapet

Og jeg tar den med til hovedkvarteret.

Og alt er lykkelig og

Storslått

Eksistens

Ikke noe ønske om å fullføre,

Slutten... det er slik det er...

Når det gjelder...

Jeg hører ordene hinsides

Jeg så det som noe skremmende

Vinner

En til

Tid jeg ikke har

Lyst til å reise

Og det er derfor jeg eksisterer og forblir

Nedenfor

Sol

Hva skjedde?

Jeg følte meg som daggry

En myk tristhet

Det kom med mørkets frembrudd

Jeg overlevde, gjenopplivet og ble gjenfødt

Jeg er han, den mektige

Renessanse

I røykteppet

Her er han født

Uten begivenhetens pergament

Det var en kortvarig

Og platen beveger seg bort, og det er nok...

Å leve et annet liv

For et bilde

Det er enkelt, se hvert øyeblikk

I ditt bilde og gjenfødt

Utseende

Parfymen, lukten

Av sinnssykdom, galskap

Tortur av tanken

Alle er slått av

Uten slektninger kan et foreldreløst barn på

Hjertet, smerten av en

Ensom kjærlighet for så mange

Andre som gjør vondt

Utseendet og dødsfallene

Begjær og lengsel

Kulminere

Bare et øyeblikk til,

Et øyeblikk som kommer fra det

Din tanke, sannsynligvis

Vi eksisterer alle, ikke bare

Som et dydsmønster

Men basert på et utseende eller en tilstand

Sinnet dør ikke

Øyeblikket

Fysisk eksistens

Og plutselig var alt

Den kan forsvinne, eller den kan kulminere.

Levende Døende

Mellom å leve eller å dø?

Unnskyld, er det et spørsmål?

Hvem har vel ikke tatt livet av seg?

Vi har alle sluttet å leve

På et eller annet tidspunkt. Alle, uten unntak

Som en morbid nytelse, tenker vi

Vi kommer til å dø, og kort tid etter

Vi overlever, slik er det bare.

Det latterliges selvmotsigelse

Avreise

Kjære venn... Jeg skriver på avstand... du hadde...

Venstre... min kjære venn...

I kveld lider min sjel for deg!

Jeg ber så mye om unnskyldning... Vær så snill å tilgi meg

Jeg, min venn...

...friheten min... ...forsvant inn i himmelen...

...du ble tatt...

Det er en fornøyelse å komme tilbake... så fredelig...

stillhet, veien til de avdøde...

Tilgitt... siste ord...

"Avbrutt

Hvis sjelen min fordampet inni meg,

ville det bare være ruiner igjen...

hemmelig, langt fra fantasi.

Fra en fremvoksende undergravende

lediggang... av et annet privat øyeblikk...

Å være

En lyd, en munnkjerne,

En myk berøring, en farge

En eneste drøm å fortrylle

Et unikt øyeblikk

Desperat og inspirert av innsikt,

Ingen avstand, ingen grenser

Kvelningssnittet går utover det imaginære

I dette maleriet skildrer jeg blodet, smerten og smerten.

Rød og betent av betydning,

av å ikke ha en gåte, men

en realitet, en visjon.

Når vi slutter oss til hverandre og ser

Hvordan man kan tro ut fra et raskt blikk

godkjenning og oppmuntring av en eksistens,

Forfalsket, invertert og speilvendt.

Av all tristheten jeg føler

Jeg må tilhøre noen uten å være redd.

medmenneskelighet, galskap, lidenskap og renhet

sjelen til en knute uten kjetting, men

sammenflettet og forenet i en

en enkelt retning, et ønske

og til slutt ha det, og til slutt

være ingenting....

Fravær

Hvis jeg kunne berøre og se din verden,

Jeg ville bli uren, uten berøring

Jeg endrer i hvert fall følsomheten min

tror at noen

går utover min virkelighet.

Min enkle tristhet

er som all lykke

både oppnåelige og uoppnåelige.

Magisk, uten ironi

hvis jeg en dag sier at du skal ta på meg

føler, når du ser på meg og ser

hvem jeg ikke er og hva

Jeg vil være hos deg.

En tent fyrstikk brenner

smerten som omslutter meg

når alt brenner.

Jeg tok deg aldri fra deg, faktisk, i deg...

Jeg vil si at du lider fordi

Jeg forlot deg aldri, og jeg vet

at jeg elsket deg og alltid vil elske deg

Jeg er glad i deg.

Fengslet og utsatt i et iskaldt nord.

Et gammelt laken som venter på å bli rullet sammen

Et brent lys i oransje nyanser

Et varmt teppe når det er glemt

Sjelen som krever og tolererer

elektrifiserende kulde

Fra et løst og usammenhengende minne

Fiktiv og eksistensiell, og lyden sprer seg

Varmen i rytmen løsner

På tide å invadere selvet

Og utforske en varm verden uten varme

Nedkjøling, atmosfæren var ikke

det samme

Sfæren ruller inn i et hjørne

Et skrått punkt under havet

Fra overflaten til den brennende magmaen inne i jungelen

for å utforske og imponere

Imponerende fritid og ingen annen form

å si det

De er ord, varme ord eller

Veldig kaldt, som et uhyggelig lik.

Veldig kaldt, evig frossent

En varm drøm om en vår og en

dal,

En elv uten latter, et lemlestet håp

venter på å bli funnet

Og vise hva som bedrar og antyder å skape langsomt

og vise

det man bare kan forestille seg uten avstand

Og med den rette ligningen kan hele

problemstillingen problematiseres

Varmt, veldig varmt, så varmt at det brenner på huden.

lyd

Fra gitaren som vibrerer av tørsten i en kultur

Der fruktene blir født og mer eller mindre

smart

Uten fortapelse løser de situasjonen

Nå er de eksistensielt ubevegelige, påvirket av

Morbiditeten i ord som formidler taushetens døvhets,

som advarer de mest mistenkelige

Dette vekker mistanke om hva som ikke har blitt sagt.

Men effektivt overført

Betydning og skriving.

Sannheten er at det ikke finnes noen sannhet mellom

Tanke, handling og

å finne deg selv

Gjennom atferd

som genererer kunster og manøvrer for selvet.

Sjåføren, og overgir seg til illusjonen om ordet "driver".

Meningsløst, men riktig sagt,

Det er helt utrolig

Hver form har imidlertid en underliggende handling

Til den ulykksalige ulykken med den altfor tidlige

Å se vekst og vite hva man skal gjøre i en gitt situasjon

Mangler sin egen betydning

Beskrivelse, visjon eller mening, sier vi ofte

det vi ikke tenker og ser, er kunnskap

hvordan man gjør og lærer av andre og tegn

av likhet eller likeartethet

Eller i form av et tillegg

Her er et eksempel på et oppdrag

Enhver abstrakt følelse av form

Gjennom atferd

Som skaper kunster og manøvrer for det drivende jeget, og overgir seg til illusjonen om ordet meningsløst, men uttalt med fornuft,

Det er helt utrolig

Hver av disse formene har imidlertid en underliggende handling Den rene og skjære

ulykken med det utidige

Å se vekst og vite hva man skal gjøre i en situasjon som mangler sin egen mening.

Beskrivelse, visjon eller mening, vi sier ofte det vi ikke
tenker, og vi innser at det handler om å vite
hvordan man gjør det og lære av andre og av tegn
på likhet eller likhet.

Eller i form av et tillegg
Her er et eksempel på et oppdrag
Enhver abstrakt følelse av form

Det er ikke realistisk

Faktisk var det totalisme

Både enhetlig og fragmentert

forenet karakter

I en verden som er lik og som alltid

Vi har likheten, men ikke likhetstrekkene.

likestilling kan ha en grunn

e

tapt

i sin distanse, her er en personlighet

Måten å være på

Og kjenne varmen som kommer fra den

interiøret ditt

Det kan være lignende

For en maler av en slik

av en arkitekt, av absolutt

endelig grunn

Hva med eventuell underkastelse

Eller undergraving av det imaginære

Fra en enkel virkelighet der

Naturlighet, vidd og skarphet uten

betydning, båret av fremtiden som

har alt rent, som virkeligheten i en

vanskelig fortid

Ubevisst og i betydelig grad, utøver han

i sin voldsomhet, opplevelsen av et ord

som alltid forestiller seg et bilde

Desolation, her er et øyeblikk

Fanget av oppmerksomhet

Bevæpnet med fragmenter

Her forenes det bevisste med det nærværende

Essensen av skriving invaderer meg,

Allmektig

Å ikke være tydelig

Like rett som linjene i en horisont

hvor

Solen går ned og gjemmer seg

Oppslukt og sovende

Han ble sett på som beseiret, men aldri angrende.

Fordi han måtte bli født på ny og være den mest

lysende fordi han var den eneste, solen vil forbli

vår erfaring

Lys og energisk

der hver eneste detalj er de-

skrevet med den største følsomhet bare for å kunne skje

og pugge hvert ord med dets betydning

og holdt seg i tålmodighetens stillhet, en
uklar klarsynthet, ikke projisert, men mi-
nimaliseres for alle ikke-rasjonelle instinkter, og den

vesenet som invaderer meg, er ikke meg

Den bygger seg selv og vedlikeholder pilarene.

som en Akilles, alltid aktuell i fiksjonens verden.

Den presenterer seg for oss uten at noen

Vær oppmerksom

Disse spionene mine er mine komplimenter fra

berømmelse,

den harde virkeligheten med bare

Oppvarming av lokomotivets motorer

Der vi begir oss ut på dette vanvittige eventyret, og

en dyp reise der tunnelen kanskje ikke kommer tilbake

for å se dypet av dens mørke med utgangen

av dette

bilde og en lysende avslutning, som bare venter på

for et formål

Hva som motiverer og driver oss

Og en uknuselig kraft omtrent slik

fascinerende

som noe upålitelig, vanskelig å vite og aldri

lære

Det var et spindellev som brast, men som vendte tilbake...

for å danne nettet, var motstandsdyktig, og som

en ulykke i fortellingen, var det et bilde av en

dybde

som drepte ham i en ung alder, er den

underliggende hat

Men aldri likegyldig til noen eller deres

eller noen mennesker, på en slik måte

Intelligent, fortalte han alle at vi alle er

summen vår, og la flere mennesker komme

Forskjellig fra og lik originalen

karakter, faktisk er det en marionett i hver eneste

og stykket det representerer, en reise

Fortapt i bokstavenes rom

Kunsten å skape rom for døden selv

Kulminasjonen i noen epoke har aldri vært så stor som nå.

Til syvende og sist skjer det aldri at han dør for oss.

Det skjer bare med dem som kjenner oss, og når

vi dør, og vi vet aldri

var et ord

Som ikke hadde noen ende, men som var enkelt og genialt.

Litt komplisert, akkurat som reven

som ønsker å spise seg mett på en umettelig sult.

og ønsker alltid å lære mer,

det er kilden til lang levetid, aldri å vite hva som skjer

ikke skjer, men tidligere ble det opprettholdt.

bevoktet var en fjellklatrer og flyttet troen på fjellet hans

og grenser er bare begynnelsen

Ut fra en klippe

En ung person med en god holdning vil overvinne alt

Høyde

Og når vi kommer ned og ser hvor mye vi har

allerede oppnådd

I erobringen av det å bare vite, er litt

mer enn å være

Vi ville aldri tape, og vi lyktes alle sammen.

fly

Til et punkt der vi aldri faller

fordi vi lærer å fly og forestille oss

Alt, alt er

Ord

Fragmenter, ideer og tanker.

Vann så dypt

Bedragets kunst som henspiller på et tema

usikkert

Havbrisen dukker opp og som ved et trylleslag

Lettheten i energi og følelser

Involvert og øm en stund

Nok et tillegg fra et enkelt øyeblikk

Umiskjennelig og aldri uovervinnelig, fordi hans

Seieren var alltid hans nederlag, og som om

han lærte mer

Bare for å være en taper i

at han ikke sier noe som helst og kjenner den glidende
smaken av den

den som han ga seieren til, fordi det er nok for oss å lære

og vet hvordan du skal leve

med alt som avviser oss

Nedsenket, sunket, i det fjerne, en tomhet av

trapper

Metalltrinnene knirker

En klut og en bøtte på gulvet,

Marmorfirkanter, på veggene sammenføyd i firer, en dråpe faller og i

i dybden, litt, noen rister på gangen

Et svakt, forsvarsløst lys, en enkelt blokkering i

overflate

En lysstråle med skyggeeffekt, som reflekteres

på glasset et ansikt, et blikk som knuser,

et enkelt dykk, forliste, og kom opp til overflaten med

bøyen som redder meg fra å bli kvalt, gal, på flukt og

tapt

Mellom stjerner og avgrunnens tomhet

Dyd i form av holdning, i sin helhet

av lidelse og væren, før jeg frykter, så gir jeg slipp på meg
selv.

pianoet

På vei nedover veien svever asfalten.

Pianoet sto på gulvet, og så spilte det...

Den første lyden, det første bildet, lyden av

det dype ekkoet av tomheten til en finne som

ingenting

I vannet, endelig et hopp, full av bevegelse

Og alt som blåser og blir båret, mot en

illusjon som var i ferd med å forsvinne, det var annerledes,
for en stund.

øyeblikk

I et dypt, flytende og saltholdig hav, er

den fargeløse blyantens skrift, det var en

skuespiller

Forestillingen kulminerer i en feiring

En gave som gjør meg lykkelig, en pyjamas på sengen, en

Seng

Brusende

og annerledes, det var et bilde

uten landskap, alt i en enkelt inhalasjon, alte-

persepsjon, og transmutasjonen var

tydelig, uten tårer, uten linjer, uten regler

Uten noe blir alt til ingenting, en fortelling,

som ikke vokser

Den dukker ikke opp, den er knapt nok fortalt, og vi blir

kjettinger og hengelåser av

alle sider

En sprettert, en blink, og du blir forbløffet over hvordan

en pil uten rekkevidde, en knute i en bue

En sølt, inkontinent skrift, en

uskarp skrift, aldri visket ut, alt det som

ble sett etterlyst

Og som alltid har ønsket å ha, og innerst inne

ville bare være et vesen, skarpt og skarpt som den

grovt skjegg, en enkelt bart, et hår, en e

en annen

Fra hvert ansikt, hver berøring, hver uforskammethet

Synden hans, fra dens tidløshet til dens

Foreløpig er det bare én klut totalt

I bøtta di, en dråpe i havet, en knutet tråd"

Og skriving som er krenket og ødelagt, utdrag

Kun papirtekster

En strålende natt skapt av et øyeblikk

En strålende, varm sol, en lysende flis.

Og et speil for å se annerledes, etter at den lille

illusjon, dråpen som falt til bakken

Og alt uten et "nei", og så kom det frem i lyset

Lesing av en ømhet der kluten mykner opp

Fra et dykk utvider fornuften

Og alt blir satt spørsmålstegn ved, glansen, intensiteten

Ut fra hvordan situasjonen oppleves, er det tydelig at

etter å ha blitt voldtatt og lenket fast, blir han fri for

enhver form for vilkårlighet eller signalering...

Et åpent vindu med lukkede gardiner

Utsikt over teateret fra din egen scene

Et surfebrett, en redningsvest, her er det

Men så, mens jeg lå på sanden, fikk jeg se

land og opplevde stupeøyeblikket,

all stolthet

Den skinner, og vi stiger ned til bunnen av en verden,

å se en enkel sang forvandlet til

tilfredshet, av

Plutselig, et slag, en visjon, vi lever alle sammen.

Realiteten i blant annet en forutanelse

Noe som ville skje og materialisere seg

Krampen hos den frigjorte og oppvåkne

For vesenet som føler og et brev

Fra en sonett som aldri er perfekt

Fra et usammenhengende rim fløt det ut en enkelt setning

Hvor skal vi gå videre derfra?

Uten å dra, og der vi var

Uten å gå inn i forsvinningslinjen

Mystisk

Støv på bakken en prikk

Sannheten i illusjonen om alt

fantasi

Så eksploderer kometen, og på denne planeten er det en
ny komet.

Å leve er ikke alltid en spøk, med en mistanke om at

fundament

Intrigen var på plass, og planen mislyktes ikke.

Så hører jeg en oppslukt stemme, og hylet fra bokstaven

er historiens ulv, fra fullkommenhet til undergang.

var inneholdt

En rakett på stjernehimmelen ved havet

Så merkelig det som allerede har blitt sagt

Og jeg begynner å gå ned trappene og inn i tomrommet.

Et enkelt trinn ned, og så metallrekkverket.

var automatisk og hadde bare én fot i elven,

barbeint og kaldt, alt det ikke ser ut som er fordi

é

Alt forsvinner og blekner bort. Hele universet

er slik det er, da er det bare en tunge i en munn

åpne opp for den tørste nytelsen av å kysse deg.

Her er et kyss og et begjær, en bit fra ditt blikk

Under båtens dokking

Og en sann visjon av noe, som ikke er

uvirkelig, men snarere en fantasi, fra hans lille nese.

en følelse av varme som flyr og erobrer

Pluto, med hjertet ditt

En stein i pytten

Et eget liv

Et portrett som ikke alltid er fotografert

Her vil galskap ha mental sunnhet

Det ville komme til et punkt der alt ble skapt og fra et kyss

frigjort og venter på å bli fanget, med en kraft

bare ved å eksistere, med en overbevisning, alltid

knyttet til hans hjerte, et ønske om å

pumpe og

Fra en strøm kan du forestille deg strømmen

Der boksen hadde fire vegger

Og et blikk fra en glødetråd uten grunn som venter

for å belyse styrken som ikke frykter,

ikke vinner eller taper, det er viljen til

skape og vage

Havet

male hele alfabetet med en pensel

med hver farge, hver stavelse og hver styrke, kulminerer med

i ønsket om å gå

Og å gå og gi slipp på seg selv, først og fremst for å bygge opp

et slott

På klippen under fossen og elven
Ta med alt fremover i kjeden, spesielt
hadde noe helt annet i tankene enn
det samme, og en enkel beretning om reisen, lyden av
virtuositet av
Det du ikke kan se, men som sprer seg
Så klatret jeg opp enda et trinn
Ved døren var utgangen
Om alt som ble forestilt og aldri
utnyttet, var ønsket om å
ha deg i et hjertebånd
Og ved din side pulserer alt
Og så er den turbulente mindre følsom
og i gjerningsøyeblikket
Bombingen var allerede en begivenhet
Fra krig til fred

Alt sammen knyttet sammen med ulike betydninger

Et brudd med og en utvidelse av det som har kommet
tilbake, og

så den syngende fuglen og

Det er først i dag at hun har lært seg sangen sin.

På kortene, alle ordnet uten koordinater

Oppgaven var å bringe og, til slutt, frykten for ikke å tro på og

endelig ikke returnere

Hvis jeg omformulerte teksten du ga meg:

"Hele reisen har allerede vært

Fallhøyde på tak, litt åpent

vinduet og kulden, i mørket av en handling

Det skjedde faktisk aldri, men det ble rapportert, og

angivelig oppfunnet for å bli tenkt på

Denne nødsituasjonen var bare for å avreagere

Vannet var bare tørst etter kysset ditt.

I et ønske om å bare berøre deg og pianoet

Det var en del av en plan om å spille tonen som

erobre den

En skarp følelse, et sløvt blad

Det var en sterk tekst som ikke vil påvirke det som allerede er der.

filt

Et tau i den stjerneløse natten

En reise inn i fremtiden

Det kommer ikke til å skje, for nåtiden er annerledes enn fortiden.

og det var kuppet, det var

Det var enormt og enormt

Havets raseri

Hva er rettet mot

For den hemmelige reisen

Ingen mottakelse

Det var den firkantede sfæren

En omvendt trekant

Som en pyramide

Fra en sarkofag

Av sinn og sjel

Ugjennomtrengelig...

Som en glemt person

Å leve, å skje

Et bilde av et blad fra nettstedet

Det var enormt og enormt

Havets raseri

Hva den er til for

Til den hemmelige reisen

Ingen mottakelse

Det var den firkantede sfæren

En omvendt trekant

Som en pyramide

Fra en sarkofag

Av sinn og sjel

Ugjennomtrengelig...

Som en glemt person

Å leve, å skje

Vanning som aldri går tørr

For pennen og skriften til

Planeten vår

Hver antenne, satellitt

Eller bare en enkel

Ledning som holder kontakten

Med den andre

Planet og vi reiser

Som trær

Der grenene vokser

Og blomstene

Fra gartneren

Som skinner hele dagen

De er som en glød i måneskinnet.

Det kom til å skje

Og så

Et nytt hopp, et nytt hopp

Å se et barn bli født og fremfor alt

Å se ham vokse, lære og forstå

Alt han observerer og forvandler

En handling som, på barnets eget språk

Myk hud er det viktigste

Av barn i forhold

Til foreldre og på grunn av undervisning

Læringens doble medvirkning

Observere og lære

Som en tvilling

Hvem har et par der læring finner sted

Det er gjensidig

I høyeste grad min og din

Jeg utfordrer deg

Vi vil alltid vokse og lære

For å finne ut...

Og for å leve lenge...

Å leve

Jeg føler smerte

Det hindrer meg i å se

Jeg vil gjerne være ekte

Med en alltid lojal fremtoning

Men som en trist klovn

Jeg er en bløffmaker

Smilet, gleden som kommer innenfra

Adlyder ikke utsiden

Det føles som om jeg svever

Det får meg til å forlate stedet

Det normale ville være å reise

Og hold deg på et punkt der du distanserer deg

Fra et personlig synspunkt

Følelsen av et skritt

Avskyelig og unaturlig fenomen

Men akkurat som et vilt dyr

Føl voldsomheten og

Raskt, laster

Kvelning

Og det dreper som

Hvis en medfødt kraft

Han forutbestemte det

Til å mislykkes for øyeblikket

Og på forhånd og når du er på reise

Ingen spor av bildet

Av opprørere og hatere

Og virkelig syndig

Her er en stemme

På himmelen ved temperatur

Fra høyden kommer friskheten

Munter og rolig

Margarida som sier

Stopp, blomstre

Og den vokser, denne impulsen

Voldelig går ikke lenger enn

Et dårlig øyeblikk

Alt det voldsomme ved å være

Raffinert og forfinet

Plutselig forlot

Ikke noe problem

Eller nesten ingen

Ulempe og ulempe

Med ren impuls

Be ham om å lage bråk

Fra luften og gjør deg

Bare tenk, jeg kommer meg gjennom alt.

Uten frykt, uten noensinne

Å lære å ikke leve

Med fellen

Det hatet du har

Den er ikke din, i din...

Mennesket

Se hva gode gjerninger kan gjøre for deg

Stjernen på jorden

Når teppet går ned

Spille piano

Fordi jeg har en plan

Kom igjen!

Vi vil

Fra det øyeblikket vi ankom

Aldri gi slipp

Å bli forhindret fra å nå

Og fly

Gli og fly

Den stormfulle skyen

Det er en betingelse

Multifaktoriell som forvandler oss

I et tårevått regn av

Ansiktet hans er ømt og fuktig

Fragmenter

Land

Rolig lesing

Du ser ut til å ha en formodning

En arkitektur

Ingen prosjektering

I sin kraft henspiller den på

Til det fantastiske, det uopnåelige

Realistisk, fordi

Vi har alle krefter

Det vi tror på fremfor alt

Det var glass over alt

Mørkt, men i nyanser

Røkt

Helt gjennomsiktig

Verdiene er som følger

Blomster som trenger

Å bli vannet kontinuerlig

Og hva er et frø

Vokser i sinnet

Å være forskjellig fra det samme

For det vi alle har

Instinkter og villskap

Menneskets sjel

Utover den rette drikken

Magi er

Den svimlende tunnelen der

Du ser et lys ved inngangen

Og hvis mål er

Avsporingen av en

Bunnløs grop

Alt vi har

Av ren lærdom

Og henrettet

Se, ingen

De vil vinne i sine

Verden

Tunnelen er passasjen

Å leve i lyset fra inngangen

Og lyser opp din vei

Hva vi har

Den er livsnerven, og den må kjøres.

Dyp kjærlighet

Lidende kjærlighet

Han følte også at

Glemt

Litt bortkommen i bakgrunnen

Sørget og levde

Maske

Leve i konklusjon

Hvordan avslutte det hele

Her er den endelig,

Ingenting er så sikkert som

Det er ikke noe usikkert ved det

Satt inn

En annen linje

Liten, kontinuerlig grense

Dette avslører ikke

Uendelig, derfor som linjer

Vi har to punkter

Fødsel og bare uendelig Bare i møte med
døden"

Langsom tilnærming

Som et pust

Det var følt, det var over

Fordi du aldri har sett en annen

annet ansikt enn enden, er

Uhyggelig maske Langsom
tilnærming

Som et pust

Det var følt, det var over

Fordi du aldri har sett en annen

annet ansikt enn enden, er

Det uhyggeliges maske

Hvis jeg omformulerte teksten du ga meg:

"Minne

For deg har jeg lidd

Jeg følte med deg

Jeg elsket deg

Jeg bodde sammen med deg

Jeg har aldri elsket

En annen jeg kysset

I deg så jeg

Jeg skrev deg inn

Kjærligheten jeg alltid vil huske

Jeg følte

Aldri før har det vært så mye lidelse

Vil ikke ha noe mer

Å dø for deg

Gjennom meg

Jeg skrev til deg

Mye

At jeg led og aldri døde

Og for deg har jeg aldri mistet

Jeg følte bare

Lover

På et tidspunkt

Øyeblikk

Han virket fjern

Bare én dag

Langt fra kjærlighet

Fra noen

En elsker

Klar natt

I en mørk natt

Så klart som

Daggry når

Sanger til din fortryllelse

Å bli som den virkelige

Fløyte av fuglen som flyr og

Alle streber etter frihet

Skriving

I...

Og den største besittelsen

At jeg kan få

En avis og en

Uimotståelig penn

Fremfor alt ønsker jeg

Bare for å tenke

Passasje

Jeg døde!

Ja, det var begynnelsen på slutten

Begynnelsen på vendepunktet

Uten bitterhet, men også uten ømhet

Det var reisen

Laget uten bilde og uten mot

Kontrast mellom det minste og det største

Det var på tide å dra

Eller bli på dette stedet og forestill deg

Alt og ingenting fra tid til annen

Han var på vei ut og ned

Til det ekstreme som sier

Jeg frykter ikke og skjelver ikke"

Reisen har en retur

I denne oppslukte verdenen

I dypet av skjønnhet

At alt jeg har er alt

Og av alt vil jeg ikke ha noe, for når jeg drar, vil jeg ikke ha
noe.

Jeg kommer ikke til å godta hva som helst, tenkte jeg.

Reisen har en retur

I denne oppslukte verdenen

I dypet av skjønnhet

At alt jeg har er alt

Og av alt vil jeg ikke ha noe, for når jeg drar, vil jeg ikke ha
noe.

Jeg kommer ikke til å godta hva som helst, tenkte jeg.

Avgrunnen

Jeg er på en klippe

Der avgrunnen

Det er slutten

På vent

Og jeg gikk slik og ville og ville og ville

Hoppe, sprette

Og røyking

Jeg gikk uten å nå et mål

Angsten varierer med alderen, selv om

Vi lever alltid på en ekstremt engstelig måte.

Vi venter på noe, vi vil alltid ha det

Noe, alt i oss, griper inn

Som ved ufrivillig vilje

Venter

Og jeg gikk slik og ville og ville og ville

Hoppe, sprette

Og røyking

Jeg gikk uten å nå et mål

Angsten varierer med alderen, selv om

Vi lever alltid på en ekstremt engstelig måte.

Vi venter på noe, vi vil alltid ha det

Noe, alt i oss, griper inn

Som ved ufrivillig vilje Ladder

Jeg satte meg ned,

Jeg grublet,

Resultatet er imidlertid ikke

Det var i nærheten av det som var forventet,

Jeg tok heisen ned og mellom

Lys og mørke og tetthet

Hvilken manøver i henhold til

Din egen vilje

Så han reiste seg opp og gikk sakte

Han gikk ned uten å falle

Hovedkontor

For en tåre,

En intuisjon

Eller ødeleggelse, dette

Tanken er vakker

En slurk fra kantinen

Fra kjøleskapet

Og jeg tar den med til hovedkvarteret.

Og alt er lykkelig og

Storslått

Eksistens

Ikke noe ønske om å fullføre,

Slutten... det er slik det er...

Når det gjelder...

Jeg hører ordene hinsides

Jeg så det som noe skremmende

Vinner

En til

Tid jeg ikke har

Lyst til å reise

Og det er derfor jeg eksisterer og forblir

Nedenfor

Sol

Hva skjedde?

Jeg følte meg som daggry

En myk tristhet

Det kom med mørkets frembrudd

Jeg har levd, gjenoppstått og blitt gjenfødt.

Jeg er han, den mektige

Renessanse

I røykteppet

Her er han født

Uten begivenhetens pergament

Det var en kortvarig

Og platen beveger seg bort, og det er nok...

Å leve et annet liv

For et bilde

Det er enkelt, se hvert øyeblikk

I ditt bilde og gjenfødt

Utseende

Parfymen, lukten

Om sinnssykdom, galskap

Tortur av tanken

Alle er slått av

Uten slektninger kan et foreldreløst barn på

Hjertet, smerten av en

Ensom kjærlighet for så mange

Andre som gjør vondt

Utseendet og dødsfallene

Begjær og lengsel

Kulminere

Bare et øyeblikk til,

Et øyeblikk som kommer fra det

Din tanke, sannsynligvis

Vi eksisterer alle, ikke bare

Som et dydsmønster

Men basert på et utseende eller en tilstand

Sinnet dør ikke

Øyeblikket

Fysisk eksistens

Og plutselig var alt

Den kan forsvinne, eller den kan kulminere.

Levende Døende

Mellom å leve eller å dø?

Unnskyld, er det et spørsmål?

Hvem har vel ikke tatt livet av seg?

Vi har alle sluttet å leve

På et eller annet tidspunkt. Alle, uten unntak

Som en morbid nytelse, tenker vi

Vi kommer til å dø, og kort tid etter

Vi overlever, sånn er det bare.

Det latterliges selvmotsigelse

Avreise

Kjære venn... Jeg skriver på avstand... du hadde...

Venstre... min kjære venn...

I kveld lider min sjel for deg!

Jeg ber så mye om unnskyldning... Vær så snill å tilgi meg

Jeg, min venn...

...friheten min... ...forsvant inn i himmelen...

...du ble tatt...

Det er en fornøyelse å komme tilbake... så fredelig...

stillhet, veien til de avdøde...

Tilgitt... siste ord...

"Avbrutt

Hvis sjelen min fordampet inni meg,

ville det bare være ruiner igjen...

hemmelig, langt fra fantasi.

Fra en fremvoksende undergravende

lediggang... av enda et privat øyeblikk...

Å være

En lyd, en munnkjerne,

En myk berøring, en farge

En eneste drøm å fortrylle

Et unikt øyeblikk

Desperat og inspirert av innsikt,

Ingen avstand, ingen grenser

Kvelningssnittet går utover det imaginære

I dette maleriet skildrer jeg blodet, smerten og smerten.

Rød og betent av betydning,

av å ikke ha en gåte, men

en realitet, en visjon.

Når vi slutter oss til hverandre og ser

Hvordan man kan tro ut fra et raskt blikk

godkjenning og oppmuntring av en eksistens,

Forfalsket, invertert og speilvendt.

Av all tristheten jeg føler

Jeg må tilhøre noen uten å være redd.

medmenneskelighet, galskap, lidenskap og renhet

sjel av en knute uten kjetting, men

sammenflettet og forenet i en

en enkelt retning, et ønske

og endelig få det, og til slutt

være ingenting....

Fravær

Hvis jeg kunne berøre og se din verden,

Jeg ville blitt uren uten en berøring

Jeg endrer i hvert fall følsomheten min

tror at noen

går utover min virkelighet.

Min enkle tristhet

er som all lykke

både oppnåelige og uoppnåelige.

Magisk, uten ironi

hvis jeg en dag sier at du skal ta på meg

føler, når du ser på meg og ser

hvem jeg ikke er, og hva

Jeg vil være hos deg.

En tent fyrstikk brenner

smerten som omslutter meg

når alt brenner.

Jeg tok deg aldri fra deg, faktisk, i deg...

Jeg vil si at du lider fordi

Jeg forlot deg aldri, og jeg vet

at jeg elsket deg og alltid vil elske deg

Jeg er glad i deg.